

אכילת בשר הלכה למעשה

התוכן: תמונה חיה מכל המתרחש בזמן הזה בבתי המטבחים של בהמות ועופות מן הדרגה הנמוכה של כשרות עד הדרגה היותר נעלה אשר בשרם עולה על שלחן מלכים, ונכנס לכל בתי בניי בלי יוצא מן הכלל כל הנ"ל ועוד יותר נתבאר בו בפרטי פרטים עד שניתן לכל איש ואשה מקטן ועד גדול להבין המעשה אשר נעשה תחת השמש.

למעשה אין כל חדש כאשר עיני הקורא תחזינה דמעותם היתה השחיטה מלאה מכשולים וקלקולים ורק נתוספה חוליא בשרשרת הגדולה של הסטורית היהדות במצב הגרוע והרעוע של השוחטים הקלים והקצבים המקולקלים התופסים רח"ל את כל כלל ישראל בגרונו והכל נמשכים אחריהם כצאן לטבח.

החיבור היה לגד עיני הרבה רבנים ראשי ישיבות ואדמורי"ם וכולם הסכימו פה אחד כי אין עצה אחרת — כאשר בעווה"ר הדורות מתדלדלין אחורנית במהירות מפליאה — אלא רק להתנור מבשר בהמה וכל תולדותיה מיד ולדורות עד ביאת הגואל.

גם בבשר עוף מצויים מכשולים רבים ועל כן לא יהיו בר ישראל החש על נפשו להכניס בשר עוף לביתו רק בתנאים דלהלן:

1. רק מבתי מטבחים קטנים שההשגחה שם בניקל. 2. רק אם שוחטים שם ד' מאות לשעה לכל שוחט. 3. יברר אם העופות הם מדרגה א'. כי העופות שהם למטה ממדרגה זו יש בהם הרבה חולאים וגם פקפוקים בעניני כשרות. 4. גם יבחר לאכול משוחט יר"ש מרבים. 5. יתאמץ שיהא בודק סכינים ומשגיח תמיד.

עפ"י עצת רבנים וראשי ישיבות כל מי שיראת ה' נוגעת ללבו יכתוב בצוואתו לזרעו אחריו שיתנורו עד סוף כל הדורות מאכילת בשר לגמרי.

הוצאה רביעית

הו"ל בחמלת ה' עלי בזכות אבותי ורבתי הק' זי"ע

הק' שלום יודא גראס

רב דקהל "מגן שאול ד"האלמין" ור"מ בישיבה וכולל "בית ישע"י
"מכון להוראה בשחיטות ובדיקות"

בעהמח"ס: אפיית המצות השלם (וי' חלקים): גידולי יהודה (על הלכות ציצית); שו"ת זבחי זבחי צדק (על הלכות שו"ב); חינוך ישראל סבא (מדריך לחינוך חבנים וחבנות); מדריך לצניעות; מזוזות שלום (על הל' מזוזות); מנוחות שלום (חדרכה לבשרות); מנחת יהודה, ועל חומר איסור יחבב עכ"וים ויסימילאק"; נפש ישע"י (על מאכלות אסורות, הי"ח); קדושת ישראל ועל הלכות יחוד; ושי"ס

כתובת המחבר:

Rabbi Sholom Y. Gross
4711 — 12th Avenue, Apt. A-5
Brooklyn, N.Y. 11219
(718) 436-8086

מפתח לספר
אכילת בשר הלכה למעשה

טו _____ 1. הקדמה

פרק א

כא _____ 2. שחיטת גסות בארצות הברית

כא _____ 3. שחיטה בעבר

כב _____ 4. בדיקת פנים

כג _____ 5. בדיקת חוץ

פרק ב

כד _____ 6. השחיטה כיום בארצות הברית

פרק ג

כז _____ 7. שוחטים

פרק ד

כח _____ 8. מעשה השחיטה בבהמות

פרק ה

ל _____ 9. להכין ולבדוק סכינים

פרק ו

לב _____ 11. בדיקת פנים

פרק ז

לה _____ 12. חלק ולא חלק

אכילה בשר הלקה למעשה

ד

פרק ח

לז 13. בדיקת חוץ

פרק ט

לז 14. מעשה השחיטה של הכבשים

פרק י

לט 15. שחיטת עגלים

לט

פרק יא

16. חיות (פלאמבעס)

שאלה ב

32. מדוע לא עלה בדעתו של קצב בעבר באירופה להקים שחיטת ענק ולהפיק מכך רווחים גדולים? _____ נח

שאלה ג

33. הסוחרים טוענים שהשחיטה כיום בארה"ב היא הרבה יותר טובה מכפי שהיתה באירופה, כשהם מחזקים את טענתם בכך: באירופה אם עשו כמה בהמות טריפה בפני הקצב אותו הקצב היה נשאר ללא פרנסה (חוץ מכך שבגלל שהטריפו את הבשר לא היה כלל להשיג בעיר בשר כשר), כאן בארה"ב אפשר להטריף כמה שרוצים, ולקצב אין כל היזק מכך, כי את זה הוא מוכר לסוחרים הקונים טריפה, וממילא אין לאיש הפסד מכך. האם טענה זו הכן נכונה? _____ נט

שאלה ד

34. מדוע השחיטה אינה טובה, הלא השוחטים יהודים דתיים? _____ ס

שאלה ה

35. האם שייך לומר שהשחיטה כלל אינה בסדר במקום שיש להם הכשר של רבנים? הייתכן שהרבנים משתיקים את הנעשה שם? _____ סא

שאלה ו

36. ישנם רבנים חרדים הנותנים השגחות על שחיטות שונות, ואם כן איך יתכן שישנן כל כך הרבה טענות שהשחיטות אינן טובות? _____ סד

שאלה ז

37. איך יתכן שהשחיטה אינה טובה, הרבה מן השוחטים
סו הרי יהודים חרדים? _____

שאלה ח

38. מה החסרון בשחיטה המהירה? _____ סח

שאלה ט

39. האם ניתן להסתכל מקרוב ולראות את השחיטה,
סח ולהיווכח שהכל נעשה כדת וכדין? _____

שאלה י

40. אפשר לסמוך על כל בעל אטליז? _____ סט

שאלה יא

41. מה הכוונה ששוחט צריך להיות ירא שמים מרכים? סט

שאלה יב

42. האם קיים חשש גדול יותר על לשון, כבוד, וחלקים
ע אחרים מאשר על בשר הבהמה? _____

שאלה יג

43. אם יש לי קרוב או ידיד שיש לו אטליז, האם מותר לי
לקנות אצלו?, האם התירוץ הזה יתקבל בבית דין של
ע מעלה? _____

שאלה יד

44. האם מותר בשל לחץ כשלהו (באיזה אופן שיהי)

לאכול בשר שהוא עצמו לא בטוח שזה נקי מכל
החששות המוזכרות לעיל? _____ ע

שאלה טו

45. אני קונה עופות אצל שוחט פרטי ששוחט במשחטה
גדולה, האם אני יכול לדעת בבירור שהעופות הם אכן
עופות שהוא שחט? _____ עא

שאלה טז

46. מדוע צבע הנקניק אדום ולא צבע בשר הבהמה?
במיוחד כשמערכבים 40 אחוז שומן לתוך הנקניק
(שהוא לבן)? _____ עא

שאלה יז

47. האם יתכן כלל שעיר מלאה בחכמים וסופרים אוכלים
דברים האסורים? _____ עא

שאלה יח

48. האם צריכים משגיח שיבדוק כל הזמן את סכיניו של
השוחט? _____ עב

שאלה יט

49. האם מותר לאכול בשר בשמחת נשואין. כשירדע שבעל
השמחה הוא אדם המרדקן, ובביתו הכל מאה אחוז
כשורה ועל טהרת הקודש? _____ עב

ט

שאלה כ

50. האם שייך בכלל לתקן את כל המכשולים או קלקולים?
מה היא התקנה? _____ עג

פרק כד

51. אזהרות הועד _____ עד
52. חנויות בשר (איטליזים) _____ עד

פרק כה

53. שאלות ותשובות בענין השחיטה בארה"ב _____ עה

פרק כו

54. המזון בהלכה _____ פג

פרק כז

55. המזון בהלכה _____ פג

פרק כח

56. תשובה מהגה"צ מוה"ר זלמן שמעון דווארקין זצ"ל
פז
57. תשובה מהגה"צ מוה"ר שמואל הלוי ואזנר אבדק"ק
פז בני ברק _____

פרק כח

58. שמע בני _____ פח
59. מכתב עדות שמעיד הגה"צ מטשאקעווע זצ"ל על
מכשול השחיטה בשחיטה הנקראת סאטמאר
פז בוויינלאנד _____

60. הכתב יד _____ צ

61. מודעה נחוצה של התאחדות הרבנים (מלא שקרים
וכזבים כדי לטשטש מוחות של הציבור החרדי בארצות

הברית, כדרכם) _____ צא

פרק כט

62. הערות הועד _____ צו

63. שחיטת פען _____ צו

פרק ל

64. אזהרה חמורה _____ צח

פרק לא

65. הערות מענין לענין באותו ענין _____ צט

66. ת"ח יראי ה' שהיו דבוקים לצדיקים וירדו אחורנית

אחר שנתחנכו באומנות הזה _____ צט

פרק לב

67. צבע חדש על עץ רקוב _____ קא

פרק לג

68. הבטחון הנוכחית _____ קב

פרק לד

69. אינו נוגע לשחיטה שלנו _____ קב

פרק לה

70. שינויים _____ קג

יא

פרק לו

קג 71. כל סוגי הנקניק _____

פרק לז

קה 72. שימו לב _____

פרק לח

קט 73. קובעי ההלכה של האו יו _____

פרקלט

קי 74. דוגמאות _____

פרקמ

קיא 75. העובדות מכוסות ונעלמות _____

פרקמא

קיא 76. דוגמאות _____

פרקמב

קיד 77. משתיקים את הכל _____

פרקמג

קיד 78. דוגמאות _____

פרקמד

קטו 79. יתקנו _____

פרק מה

80. דוגמאות _____ קיז

פרק מו

81. משגיחים _____ קיח

פרק מז

82. דוגמאות _____ קכ

פרק מח

83. דוגמאות _____ קכ

פרק מט

84. שחיטת האו יו _____ קכא

פרק נ

85. מבט קצר על השחיטות _____ קכב

86. דוגמאות מי הם שוחטי האו יו _____ קכד

פרק נא

87. אין להרהר אחריהם _____ קכה

פרק נב

88. כבר הגיע הזמן _____ קכו

יג

פרק נג

89. אזהרת הועד _____ קכז

90. אטליזים _____ קכז

פרק נד

91. בשר גלאט כשר בזמן הזה _____ קכט

פרק נה

92. תשובה לר' דוד בריקמאן נ"י _____ קלא

בשורה אטאמיים לעולם היהדות

כבר יצאו לאור עולם הספרים אשר עיני ישראל כלות אליהם

"קובץ כל ספרי ניקור"

כר' ברכים משוכצים ככל מיני הידור ויופי מעולם לא היו כל הספרים הללו של ניקור מצויין בשוק, וכעת נדפס כדי לתת אפשרות ביד כל הרצה לרכוש אותן, כי ע"י חסרון הספרים רבו המכשולות כמשך השנים שעברו.

בדורות שעברו היו משלמין כל מחיר שבעולם לרכוש הספרים והקונטרסים יקרי המציאות שלא נמצא אף אחד כעיר, והרבה עמל וטורח השקיע המו"ל להשיגן לזכות כהן את הרכים. וכאשר אך יצאו לאור עולם ממש נחטפו מן השוק לגדול יקר חכיכוחן.

קצרה דעתנו מלדעת עוד כמה שנים ישראל הדומנות זו לרכוש רכוש היקר הליו לכל מי שירצה, וכמו שער עכשיו לא היו נמצאים בשוק כלל כמשך הדורות, ומסתבר שלא כמהרה יורפס עוד הפעם לרגל הרצאותיה הגדולים.

אל תמחינו שיגיע הזמן אשר תבקש הספר ככסף וכמטמונים ולא תמצאנו כי כמהרה יאול מן השוק. מהרו והביאו ברכה לכיחכם, עוד יגיע זמן ותאלצו להתחרט על העכר, שהיה לכם הדומנות כה קלה לרכוש את כולם ולהיות תורח כל מעשי הניקור — ויסוד מלאכת ועבודת הניקור כחך ביתך ועל העצלות שהי' כך או באת עכשיו לחלישת הדעת והלב לחפש אחד הספרים ואיננו.

הכמות מצומצמת וכל הקודם זכה

ג. זה אינו זמן שהתחל התעוררות גדולה בקרב ראשי הישיבות והכוללים ללמוד מעשי הניקור משורשיה, והרבה בני ישיבות כבר שקועין ראשון ודובן בלימוד זה. וכולם כאתר מרדים: שולח הקובץ מספרי הניקור לא היו מוצאים יד ורגל ביסודות והכוללים העיקריים במלאכת הניקור וגם טעיות למאה האלף ע"י העין בקיצורים מלבד. ורק עכשיו אתר העין הולידם בהם עלה בידם לברר כל פרט ופרט על בורין תאמינו.

הכנס אוצר בלום לביתך

מחיר הספרים \$48.00

ועד משמרת הניקור

c/o Rabbi S. Y. GROSS

4711 - 12th Ave.

Brooklyn N.Y. 11219

הספרים לא ישלחו בחוצות רק אחרי קבלות המעות בדמי קדימה ולא בהקפה כלל.

השם _____ הכתובת _____

העיר _____ המדינה _____

הקדמה

א. במבט ראשון חלק מן הקוראים בודאי יתמהו, איך זה שהולכים לכתוב על מצב השחיטה בארה"ב? כל אחד חושב לעצמו, שבודאי בקבוץ יראים כ"כ גדול כפי שיש בניו יורק עם רבנים מובהקים שוחטים המוחזקים ליראי ד', הלא גם בבית בעבר באירופה לא זכינו לשוחטים כאלו, במיוחד כשמתהלכות שמועות שבשנים האחרונות מצב השחיטה משתפר, וא"כ לעת עתה הכל נראה טוב ובסדר, אז לשם מה צריך לעשות רעש והמולה ולגלות פצעים ישנים.

ב. דוקא בשל כך, אנו חייבים להעיר את תשומת לב הצבור, שהמצב שונה בתכלית לא רק שהמצב לא השתנה רק אדרבא, במשך הזמן הכל הולך ומחמיר בשטח פרוץ זה של השחיטה.

ג. אל תשכחו רבותי! שהעצם המרכזי, היסודי, של כל מערכת הכשרות זו השחיטה, כל מיני מכשולים של כשרות בכללות, אצל המוצרים הרגילים אין כלל להשוותם מבחינת החומרא לשחיטה, היכן שיכולות להיות ח"ו נבילות וטריפות במלוא מובן המלה.

ד. כידוע איסור אכילת נבילות וטריפות הוא מהאיסורים החמורים ביותר, שכל הקיום של כלל ישראל תלוי בו, כפי שהאדמו"ר הקדוש מצאנו זי"ע העיד בספרו שו"ת ד"ח סי' ז' (ראה מדור שמע בני).

ה. גם ידועים דברות קדשו של ר' הלל קאלאמייער זצ"ל (ב"ה, סי' מ"ח אות ט') וז"ל: שתדעו שהעבירה של נבילות וטריפות מאוד חמור הרבה יותר מעבירות אחרות וכו', והחכמים אומרים שהעון שבנים מתים ע"י מחלות רח"ל באים בגלל זה שאוכלים מאכלות אסורות, ולכן תרחמו על ילדיכם ואל תאבדו אותם ח"ו וכו' עכ"ל.

וכפי שידוע מובא בזוהר הקדוש (פ' שמיני) שלאכול מאכלות

אסורות זה ממש כאילו שהוא היה עובר עבודה זרה ונענשים לעולם רח"ל, ואף פעם אין זוכים לעוה"ב וכו'.

ו. מכשולים רבים קורים בעת השחיטה, וזה קורה אפי' אצל השחיטות המהודרות ביותר, ללא הבדל איזה חוג שהוא, גם בשחיטת גסות וגם בשחיטת עופות, אל תנסה לרמות את עצמך שאין הכוונה לשחיטה שלך!

ז. השוחטים צריכים לדעת שהם עוסקים במלאכת קודש וצריכים לרעורר שחלילה לא יצא מכשול מתחת ידם, ולא להאכיל מאכלות טריפות לישראל אפי' בשוגג, שהוא חטא ועון פלילי, ובעוה"ר השוחטים הפכו להיות מכונות, ועובדים על פי ציווי של הבעל הבית, הוא מאבד את ההרגש ועוסק בעבודת הקודש, הם הופכים לפועלים פשוטים המשועבדים בגוף ונפש לבעל השור (ראה מדור מזון בהלכה), הבעל הבית הוא זה שמחלק הוראות עבודה, ובמשך הזמן השוחט הופך להיות כל כך מורגל בקלקולים עד שהוא עושה זאת בלב שלם וכנפש חפצה, לא מאלצים אותו לעשות זאת, הוא מחפש להרויח כמה דולר נוספים.

ח. השוחט הופך להיות מכונה הוא חייב להוציא מתחת ידו כמות גדולה, ואם לא יספיק, פרנסתו חלילה מוטלת בסכנה, הבעל הבית מאיים עליו שהוא יפסיד את משרתו, ולכן הוא עושה כל מאמץ להספיק יותר.

המעביד של השוחט אינו הקהילה (כפי שהיה בבית באירופה), אלא בעל בית המשחטה המתייחס לשוחט כפי שהוא מתייחס לעובד פשוט, הוא קשור לעבודה בכל נפשו ומאודו, הגורם לתוצאות חמורות כפי שנציין להלן.

ט. בשנים האחרונות שמענו מכל מיני מקומות דברי התעורות וזעקה שיעשו משהו נגד ההפקרות השוררת בשטח זה, אך חוץ מהבטחות דברים של ממש לא נעשו, פעם אחת לאחר סערה שלחו רבנים שיבדקו את השחיטה, והם חזרו משם מרוצים, אך לאחר שתקראו את המדריך הנוכחי בעיון, תווכחו שנסיעתם של הרבנים

בשחיטות הגדולות, עשוי אך ורק בשביל להשקיט את הרוחות, כי אי אפשר לשפוט ולהכריע מביקור חטוף.

י. היות ולצבור הרחב לא ידוע מה קורה בשטח שחיטת הבשר שאנו אוכלים, מצאנו לנחוץ וראינו לעצמנו חובה לפרט את המצב בפרטות, דבר שהיו חייבים כבר לעשות מזמן, אך לא נעשה עד היום.

יא. דור הולך ודור בא, היהודים מאירופה זוכרים עוד איך נראתה בעבר השחיטה, אבל הדור הצעיר אינו יודע דבר, לכן הקדשנו את זמננו ומרצנו (ומסירות נפש כידוע וד"ל) לחקור את הדבר עד הסוף.

יב. אנו מבינים שהדו"ח שלנו לא יוסיף כבוד, הסוחרים בצעדיהם הטרוריסטיים לא יישבו בחיבוק ידים (כידוע). כשרב כלשהו רק מזכיר את הדבר הקטן ביותר בענין המכשולים בשחיטה משתיקים אותו במהירות, בדרכים לא כשרות ולא יהודיות, לכן כמעט ולא שומעים על הנעשה במשחטות. געוואלד!! יהודים יקרים אל תתנו שירמו אתכם, שומו שמים!!

אנו לא שמים עוד לב שכאן בארה"ב מפטמים יהודים בנבילות וטריפות, הכלל ישראל יורד לטמיון רח"ל, זה קורה בגלל שגדולי ישראל שותקים בשל העובדה שהם סובלים מטרור מכמה בעלי בתים שכוונתם רק מסחר.

יג. בוודאי אין צורך להאשים את הרבנים, אלו יודעים ומכירים את השחיטה ושותקים, הם חוששים לחייהם, במיוחד כשמשתמשים בכח של תעמולה של מספר קהילות, לכן הם חוששים ואינם פותחים את פיהם.

יד. כל זה עדיין אינה סיבה מספקת בכדי שהצבור יבין ויסכים לכך, הוא אינו חייב להיכשל במאכלות אסורות, הצבור טוען תמיד הפקרות אסור שיישתק, אם באמת יש שם אי סדר, חייבים לחשוף את האמת.

טו. אנו חיים כיום בדור של חושך ואפילה שכל אחד קופץ

בראש, כל מי שרוצה לעשות מסחר בנפשות אף אחד אינו מפריע לו, אדרבא הוא מקבל עוד חיזוק ועידוד מאנשים מסויימים שמקבלים בשביל זה "כסף חלוקה" האוכלים חלק כחלק בכדי לעזור לאינטרסים שלהם, לו היינו כותבים כל דבר בפרטות בכל הנעשה בתחום הכשרות, הייתם מזדעזעים, היה מוכח שאין עוד מורא שמים לרבות אצל ת"ח.

הגדולים והמנהיגים אין להם את הכוח לעמוד מול כל אלו, שרק ברחמי וחסידי ה' לאחר כל כך הרבה צרות הכלל ישראל עדיין לא נכנע מבחינה פיזית ומוראלית.

טז. בעניני כשרות הדבר חמור בהרבה מאיסורים אחרים, כפי שהשל"ה הק' כותב שהגוף שמתפטם במאכלות אסורות נהפך ממש לדבר טמא.

כך גם מובא באגרות הרמב"ם שמאכלות אסורות גורם שהדבר מביא למינות וכפירה ר"ל, ההשקפות נהפכות.

יז. אנו רואים בעוה"ר איך שהדור הצעיר גודל בעזות וחציפות דבר הנראה כלא מובן ולא מתקבל, הפרי חדש כותב (יו"ד סי' פ"א) שמאכלות אסורות הוא הגורם לעזות לחציפות, והגם שהמוסד וההורים משתדלים לתת את החינוך הטוב ביותר הם אינם רואים פירות מאמצייהם.

חי. גם עוררו אותנו גדולים וטובים כשטענו ושאלו מדוע אנו שותקים בענין ההפקרות בשטח השחיטה שהוא השורש פורה ראש ולענה בכל עניני הכשרות, היתכן? ע"כ הגענו למסקנה שאכן הטענה צודקת וחייבים לעשות בענין.

יט. בזמן האחרון התרבו אסונות רח"ל גם ברוחניות וגם בגשמיות, תסמרנה שערות הראש, הנסתרות לה' אלקינו מה הגורם לכך יכול להיות, אבל הנגלות לנו ולבנינו כשאנו מתכוונים ומגיעים למסקנה שהכל קורה בשל המאכלות אסורות, כפי שכבר העידו גאונים וצדיקים הנ"ל.

כ. בעזר השם אנו מקוים שדו"ח זה יביא לתיקונים במצב השחיטה ואסור לאפשר למצב זה להימשך.

דו"ח זה הוא רק הראשון בסדרה, אנו נמשיך ונדפיס אותן עד שכל הדרוש תיקון יתוקן, אנו נגלה תמיד יותר ויותר, אנו לא נבהלים מטרור ואיומים, החומר שבידינו מלאים בקונטרסים, דוחו"ת, סודות, גביית עדויות, טיפים, וכן אינפורמציה רבה שאספנו בתחום זה (שכולם נמצאים בכספת (סייף) בבנק).

כא. לאחר שנה של ישיבות, אסיפות, דיונים עם ארגוני ההשגחה הגדולים ביותר בארה"ב, הצלחנו שהורידו את ההכשר ממשחטה לשחיטת גסות "חלק" (זה לא יאומן מה שקורה שם בשחיטה), וכן יוסיף ד' הלאה.

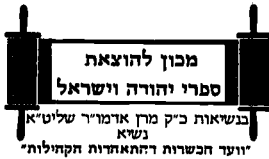
כב. אנו מקוים שדו"ח זה יביא קידוש השם או תיקון גדול בענייני שחיטה ופועל ה' בידינו תרצה, שיתרבה אצלנו קדושה וטהרה ושיתרומם אצלנו קרן התורה וישראל עד ביאת גואל צדק ומלכינו בראשנו במהרה דידן ברוב רחמיו וחסדיו אמן.

אכילת בשר הלכה למעשה

חברה מזכיי הרבים העולמי

בשואות הרח"ג מזהיר
רבי שלום יהודה גראס שליט"א
רב דקחל "מגן שאול" ר' "האלמין"
ה"מ בשיבה וכולל "בית ישעיהו"
"מכון להוראה בשחטות ובדוקות"
c/o RABBI S.Y. GROSS, 4711 12th Ave., Suite A-5
Brooklyn N.Y. 12119

קובץ כל ספרי נקוד חובותקים ו' חלקים (ק"ח ויבריס),
"ספרי שמירת המצות והכשרות" ו' חלקים (כ"ח ויבריס),
"מדרש לבשרות ולהחיות דת" (מ"ב חלקים)

בעל "קובץ ספרים בעניני כשרות" ו' חלקים (מ"ב חובותקים),
שו"ת "מנחת ש"י" על או"ח וי"ד (ג' חלקים ועוד),
"נפש ישעיהו" על מאכלות אסורות (ר"א חלקים),

חדשות בעולם התורני
הופיע ויצא לאור ספרי
"שמירת המצוות כהלכתן"
ארבעה כרכים מהודרים
מביל קרוב ל-2000 עמודים

מאת הגאון הנודע בשערים מזהיר
רבי שלום יהודה גראס שליט"א
הסעט הוא יחיד במינו בכל העולם
כולו נסדר במומחיות גדולה חלק
ההלכה משולב למעשה לפי סדרי
החיים שבזמננו בכל מכמני התורה
הנהוגים יום יום ומהם: ה' ציצית,
ס"ת, תפילין, ומוזות, שבת, וצניעות -
דיני ביהכ"נ דיני תפלה - קרה"ת - גיטין
- צורת יהודי - יחוד - צדקה - ועוד.
כבר נדפסו הרבה פעמים
פעם אחר פעם וממש נחטפו מן השוק
לגודל יקר חביבותם.
בעת אפשר להשיגם במספר מצומצם
של עותקים וכל הקודם זכה

מחיר הספרים \$28.00

ג.ב. איב עס ווייטיגט איין א פירצה אדער
נאכלעסיגקייט אין א געוויסע מצוה און
איר ווילט אויפקלערן די דינים פאר די
מאסען לעילוי נשמת אייערע נאנטע
ולוכות הרבים. ביטע דופט: 718-436-8086

חדשות שלא היה לעולמים

ראה זה חדש אשר לא הי' לעולמים סעט שלם בפארמאט
ממוצע ומהדר הכולל כל עניני כשרות השייכים בזמן הזה
בכל העולם כולו

"קובץ ספרים בעניני כשרות"
ששה חלקים

הסעט כולל הרבה חיבורים אשר
תוכנן רב גיוני שלא נראה עדיין
כנושם הזה
9000

הן הענינים הנידונים בסעט הנ"ל ומהם:
אטליו (בוטשער) - דינים - הכשרים - חלב
עכורים - שחיטה - בדיקה - ניקור -
מליחה - משגיחים - קצבים - רבנים -
תולעים - ועוד ועוד

נחוץ כאור לנשימה לכל בר ישראל לידע המכשולות
השכיחים והיאך להינצל מהם כי זהו הבטחון היחיד שתשאר
ביהו בית נאמן בישראל וימשיכו דורותיו האמונה בד' ובתורתו
הקדושה עד ביאת הגואל (כמבואר בפס"ה סי' פ"א וש"ח
ד"ח ח"א יור"ד סי' ו')

הסעט כולל 2500 עמודים ומחירו \$36.00

להשיג אצל המחבר:
RABBI SHLOM Y. GROSS
4711 / 12th Ave
BROOKLYN N.Y. 11219

ספר

אכילת בשר הלכה למעשה

פרק א'

שחיטת גסות בארה"ב

אנו פותחים בסדרת דיווחים על הנעשה בתוצרת הבשר בארה"ב, הרו"ח הוא במבט כללי על הנעשה בשטח זה בכללות, זה עדיין לא רו"ח על הנעשה במשחטה מקומית מסוימת.

שחיטה בעבר

א. שוחט: בכל הדורות עד לזמן האחרון האומנות של השחיטה היתה מלאכת שמים כשכל אחד התייחס אל המקצוע בכבוד, התייחסו לשחיטה ברגשות מיוחדים בזהירות וביחודיות, כשהנתון העיקרי למקצוע זה, היה יראת שמים (שזה היה העיקר) ורק לאחר מכן היו צריכים לדעת טוב את הלכות שחיטה, ולהיות אומן במלאכה זו (רבינו יונה בס' שערי תשובה).

•

השוחט קיבל את שכרו מהקהילה, ולא היה תלוי בבעל הבית, לא איפשרו לקצב לעמוד מעל ראשו של השוחט בעת בדיקת הריאה ולא איפשרו לקצב לזרוז את השוחט, כי השחיטה היתה איטית אפי' אצל השחיתות הקלות ביותר (עיין בשו"ת זו"מ מהר"ק ח"ב סי' מ"ח ובטטו"ד סי' ק"ז ודע"ת ס"ק ע"א).

ב. מעשה השחיטה: היו מניחים את הבהמה על הריצפה כשגרונה למעלה, העוזרים היו קושרים את ארבעת הרגלים שהבהמה לא תוכל להתנגד ברגלה, השוחט היה שוחט מלמעלה למטה ולא מלמטה למעלה, לאחר מכן הוא היה בודק בידי ובעיניו אם הוא שחט את רוב הסימנים (העברת יד).

ג. קיימת תקנה קדומה, ששוחט ככל שיהיה ירא שמים ביותר שלא ישחוט אם הוא לבדו ואין אחר שיבדוק את סכיניו, את זה קבלו כתקנה קבועה. (עיין מדור מזון בהלכה).

ד. השוחט היה חייב להביא את הסכין לרב לכה"פ פעם בחודש, וזאת חוץ ממה שהרב היה מגיע מדי פעם לשחיטה ושם היה בודק את הסכינים וכו' (עיין שו"ת חת"ס חיו"ד סי' י"ג).

ה. גם כל יהודי יכל לראות מקרוב את כל תהליך השחיטה והבדיקה ללא כל מפריע, אברכים ובחורים שלמדו הלכות טריפות היו בשמחה מאפשרים להם להיכנס למקום והראו להם את הכל.

בדיקת פנים

השוחט או בודק אחר היה מכניס לאט את ידו לגוף של הבהמה והיה בודק את הריאה. הוא היה משחיל את ידו בין הריאות בצדי הבהמה, הוא חייב היה לעשות זאת באיטיות בכדי לבדוק אם הריאה טובה, ובכדי לוודאות שאכן אין סירכה וכן שאלות אחרות שהשוחט רואה בעת הבדיקה לדוגמא (צמקה) וכו'.

אם הבודק מכניס את ידו במהירות אז סביר להניח שהוא מפריד את הריאות של הבהמה, והדבר גורם שהסירכה נקרעת והוא לא יכול להבחין בה כלל, אם היא לא חזקה מדי, קורא לעתים קרובות שהסירכה מאוד חלשה — פחותה — ובדחיפה קטנה

הסירכה נפרדת ונקרעת, ולכן יש לבדוק במתינות ובישוב הדעת, אחת התכונות החשובות ביותר של הבודק הוא שיהיה מומחה להרגיש בידו, וזאת חוץ לידיעות ובקיאות בדיני בדיקת הריאה, הבדיקה הזו נקראת בדיקת פנים, כי בודקים את הריאות בתוך הבהמה.

ו. אם הבודק חש בסירכה בתוך הריאה הוא חייב להשאירה כשמסביבה שומן (שפירוש הדבר שאסור לו לקרוע את הסירכה לבדה, כי הוא חייב לראותה כולה בחוץ, ולכן הוא חייב להורידה יחד עם השומן מסביב לסירכה) שבכדי שכשיוציא את הריאה שלא יקרע את הסירכה, אם קורעים סתם את הסירכה ולא מורידים זאת יחד עם השומן קשה אחר כך למצוא את הסירכה ואי אפשר עוד לבדוק את הריאה ובהמה זו עפ"י ההלכה טריפה.

ז. בכל הריכוזים האורטודוקסים עשו תמיד בדיקה אפילו אם לא חשו כלום בעת בדיקת הפנים, היו מנפחים את הריאות ובודקים אותם — בדיקת חוץ.

כשהבודק משחיל את ידו לבדוק אסור לו לחשוב על נושאים אחרים, הוא מוכרח להתרכז רק על ההרגשה לחוש מה שנעשה בתוך הבהמה.

בדיקת חוץ

א. הוציאו את הריאות של הבהמה ובדקו, הסתכלו על כל הריאה מכל צדדיה, בדקו האם הסירכה תולה או רבוקה, בדקו את הבועות, וכן את כל חלקי הריאה.

ב. לאחר מכן היו מנפחים את הריאה (לראות אם אין בה חורים), והיו מורידים ממנה את הסירכה. במקומות הללו היכן שהיתה סירכה נאלצו לשפוך שם מים, בכדי לבדוק אם הסירכה עם חור או לא, אם יש במקום חור הרי שבאותו מקום יהיו אבבעויות, והמים מבצבצים.

הכל נעשה במתינות, ישוב הדעת וזהירות מירכית.

ג. הבודקים היו יראים ושלמים, חרדים לדבר ד', הם קיבלו את משכורתם מהקהילה, כשהיתה שאלה היו שואלים את המו"ץ, ראב"ד, או את רב העיר שהיה אחראי על כל מהלך השחיטה.

ד. לא היו צריכים ללכת לחפש את כל החלקים שהיו שייכים לאותה בהמה, כי בהמה אחרת לא היתה נפתחת בטרם שסיימו את הבדיקות של הבהמה הקודמת, לא היו צריכים תכניות מיוחדות של מיספור חלקים על כל חלק של הבהמה.

פרק ב

השחיטה כיום בארה"ב

א. הדו"ח הזה אינו עוסק בשחיטות המוכרים "בשר כשר". הוכח שכמעט כל השחיטות הנוכחיות אינן כשרות, אנו עוסקים כרגע רק בשחיטות האורטודוקסיות, הקוראים לשחיטתם "בשר חלק" (גלאט כשר).

ב. בכללות — יש בלי עין הרע ריכוז יהודי גדול במקום אחד, ואוכלים שם בשר כל יום, לכן פיתחו בארה"ב שיטה מיוחדת של שחיטה השונה בתכלית מהשיטה בעבר.

ג. מתוך כוונה לחקות את המבנה האמריקאי של שחיטה בכמויות ענק על גלגלים נעים, פיתחו המשחטות תכנית מיוחדת שתתאים לצרכיהם.

ד. ברור שאסור להשוות בית חרושת האורז פירות בין חמשת לעשרת אלפים קופסאות לשעה למשחטה, בבית חרושת פשוט עושה לעצמו הבעל הבית את החשבון, וקובע את הצורה שיעבוד בה, וכמה תוצרת הוא ייצר מדי יום, הוא זה הקובע את סדר העבודה על פי התחשיב שהוא עושה לעצמו שלפיו הוא ייצר וירויח יותר.

ה. אבל בשחיטה שהיא פרנסה רוחנית, היה צריך הדבר להיעשות על פי הוראות הרב שהוא צריך להיות הבעל הבית של

בית חרושת רוחנית, או לפי הוראות השוחט והבודק המסכנים את נשמתם למען כל הכלל המשתמשים באותה שחיטה.

ו. לדאבוננו קשה להאמין שהמשחטות עובדות על פי אותן קריטריונים כפי שעובדים בתי חרושת הרגילים, השוחטים והבודקים וגם הרבנים בעלי המכשירים משועבדים לבעל הבית, הבעל הבית הוא זה שקובע את תהליך העבודה, את סדר העבודה, וכמה על כל אחד לשחוט, המהירות חשובה לו, מאחר וכך הוא חוסך לעצמו הרבה כסף על כל בהמה או עוף, השוחט שהוא בעצם פועל פשוט חושש מאוד לפרנסתו אם הוא לא יעבוד על פי הוראות הבעל הבית.

ז. אם בגלל עבודה איטית של שוחט, יהיה לבעל הבית מניעת רוח, ברור שהוא לא יחזיק אותו יותר אפי' אם הוא יהי' אומן במלאכתו וירא ד', ויתאים למשרתו באמת.

ח. בדרך כלל מקבל כל שוחט את אותו התשלום, אך ישנן מקומות היכן שהבעל הבית רואה ששוחט מסויים מספיק יותר ועובד במהירות גדולה, הוא מקבל תוספת, וכך במשך הזמן השוחט מתרגל לשחוט הרבה יותר, כך שגם השוחט מרוצה כשהוא מקבל יותר וגם הבעל הבית מרוצה שהעלות לכל עוף פוחת וכך הוא מרויח יותר (ראה להלן בשאלות ותשובות).

ט. האומנות של השחיטה הפכה להיות אחת הקשים ביותר בארץ, לאחר שעה של שחיטת 1200 עופות אין לשוחט עוד הרגשה (ראה להלן בשאלות ותשובות).

י. על כל בהמה הנשחטת ע"י השוחט עומדים מעליו לפחות 50 גויים הממשיכים לעבוד על הבהמה לאחר מכן, לכן השוחט אינו יכול לנוח אפי' לרגע אחד, כי במנוחה שלו הוא גורם להשבתת 50 הפועלים.

יא. בהפסקה הקצרה שיש לשוחט, הוא חייב להספיק את כל הצרכים הפרטיים, הכנות, להתפלל, לאכול, לשוחח, לשטוף את

עצמו מכל הלכלוך והדם, ובאותו זמן דיא חייב גם להספיק להכין את הסכינים שנפסלו שלכך הוא זקוק לזרבה זמן וישוב הדעת, כשלאחר הכנת חלק מצרכיו כמעט ולא נשאר זמן לנוח מהעבודה הקשה, וכשהוא חוזר לשחיטה הוא עדיין סחוט ועייף.

יב. מאחר ואין מספיק ממלאי מקום לשוחטים, קורה פעמים רבות שהשוחט נאלץ לנסוע לשחוט גם כשהוא חייב להישאר בבית מסיבות כלשהן, קורה לפעמים שלשוחט יש איזה מיחוש או חולשה וממשיך לשחוט נגד רצונו.

יג. קורה לעתים קרובות שהשוחט או הבודק מרגישים שהם עייפים, השוחט כשהוא עייף אין לו הרגשה, ולעתים הם חייבים לצאת לשירותים, והם אינם יכולים לאפשר לעצמם להפסיק את עבודתם הקשה לדקות מספר, בניגוד לכל מקום אחר שניתן לעשות זאת.

יד. בודאי ובודאי שהשוחט אינו יכול לנוח בחדר השחיטה, הוא אינו יכול לשכב לכמה דקות אפילו כשיש לו חום גבוה וכדומה, הדבר גרוע בהרבה מכל בית חרושת אחר, שישנו משהו שימלא את מקומו כשהוא נאלץ לקום ממקומו.

טו. המטרה הברורה של כל התבנית המיוחדת בשחיטה הוא לשחוט ככל שניתן יותר ויותר, ולהרויח יותר, כאן הדבר תלוי בכמה שפחות משגיחים ושוחטים ועובדים במשחטה, כל שוחט מוצא לעצמו סדר עבודה איך להספיק יותר, סוף כל סוף השוחט אינו מלאך, יש מתוכם כאלו שכמעט אינם בודקים את הסכינים, ישנם כאלו שאינם רוחצים את השערות מן הבהמה (הדבר גודם לפגימות על הסכין), ישנם מתוכם העושים דק הובאה (אצל עופות), (עיינו להלן בפרק תחת הכותרת עופות), תמיד מנסים לוותר על משהו בכדי שיוכלו להספיק יותר.

טז. לאחד תקופה מסויימת שהשוחט מתדגל לשחיטה בכמויות גדולות כאלה הוא מאבד כולו את ההרגש שהוא עוסק בעבודת הקודש, הוא חש כאילו הוא פועל פשוט העובד על פי צדכי הבעל

הבית, בענין הזהירות ומעשה השחיטה אין אפילו זמן לחשוב על כך, ובודאי שלא לבצעה.

יז. הרב המכשיר מקבל את משכורתו מבעל הבית ולדאבוננו הוא תלוי בו לפרנסת אנשי ביתו, הוא אינו יכול להחליף את מבנה עבודת המשחטה, הוא אינו יכול לעמוד מנגד לדעת הבעל הבית כי הוא יכול להפסיד את פרנסתו, במצב הטוב הוא מתיר את כל הבדיעבד'ס וההפסד מרובה'ס וכו' לכשר לכתחילה.

יח. אפילו המשגיחים שמשלמים להם ע"י הקהילה הם אינם יכולים לעשות דבר, כי הקהילה בדרך כלל גם היא שותפה במשחטה.

פרק ג

שוחטים

א. הכשרות של השחיטות תלוי לגמרי בהתנהגות של השוחט ובדוק, היראה שלו היא זו הגורמת לתוצאת הכשרות, אם הוא אינו מדקדק כחוט השערה בכל דבר וענין הוא מאכיל ח"ו את הציבור טריפות.

ב. למעט הבדוק עצמו אין איש יכול לדעת אם הבדוק ברחיפה אחת לא נכונה הוריד סירכא וכדומה, הכל תלוי בשוחט ובדוק עד כמה שהוא ירא שמים.

ג. צורתו של השוחט בעבר, התנהגותו שהוכיחה תמיד על זהירותו, הלבוש שלו שדרכה ניתן היה לראות את מהותו, לימודו, תפילתו, הנהגת בני ביתו עם מי שיכלו לראות ולהיווכח שהוא יהודי ירא שמים, כל זאת כמעט ונשכח, רוב השחיטות חלק (גלאט) אין להם שוחטים ובודקים עם מי שיוכלו להיות גאים במעלותיהם.

כפ. שהזכרנו קודם שבעבר יראת שמים אצל השוחט היה העיקר, וכיום לדאבוננו היראת שמים עומד ביום במדרגה

האחרונה, כמה שוחטים מומחים העבירו מתפקידם לאחר שנתפסו שהוכח כי היו רחוקים מאוד מיראת שמים.

ד. לדאבוננו קיימים שוחטים ובודקים בשחיטות חלק שהם רחוקים מאוד מגישה אמיתית ונכונה לשחיטה, כשרות ושחיטה בעיניהם היא רק אומנות ואינה קשורה עוד במלאכת שמים.

ה. וז"ל הפרי תואר (סי' י"ח ס"ק ל"א): לי נראה שכל אדם המתייחס למצוה אחת מן התורה בקלות, אינו בודק טוב את הסכין, כפי שצוינו ע"י השי"ת ובמיוחד כשהוא צריך לשחוט הרבה עכ"ל.

ו. ההתייחסות הזולה לשחיטת החלק גרמה לכך שקמה היום שחיטת חלק המוכרים לאלפי יהודים בשר טריפה או ספק טריפה בתור בשר חלק (ראה להלן בשאלות ותשובות).

פרק ז

מעשה השחיטה בבהמות

א. אף שחיטה בארה"ב אינה כפי שהיתה בעבר — כשהם שוכבים על הריצפה. קיימות שני אופני שחיטה.

1. שחיטה תלוי' — הבהמה שוכבת כאויר כשהרגליים קשורות בשרשרות, אחד העוזרים תופס את ראש הבהמה וסוחב אותה למעלה ואז השוחט שוחט בצד החד של הסכין לכיוון העליון.

2. מטה — הבהמה נכנסת לתוך מכונה אוטומטית התופסת את הבהמה ואת ראשה, הראש מורם ע"י מכונה והשוחט שוחט מלמטה למעלה ואין זמן להעביר יד ולבדוק את הסימנים.

ב. הרבה פעמים קורה שהשוחט אינו מעביר כלל את ידו על הסימנים לבדוק אם רוב הסימנים חתוכים בגלל המהירות, (עיין שמ"ח סי' כ"ה סי' א') הבהמה מועברת לבדוק ללא כל ידיעה ברורה שרוב הסימנים נחתכו.

ג. השוחט חייב לשחוט גם בגרון ליד הראש, כי אם הוא לא יעשה זאת, הוא גורם לבעל הבית הפסד, כי זה גורם הגרמות (שהכוונה שהוא אינו שוחט במקום הנכון).

ד. ישנן מקרים אצל כבשים ועגלים, אפי' אצל השחיטה החלקה שרק שוחט אחד שוחט, לשוחט אין זמן מספיק בכדי לבדוק את הסכין, מובן שקורה שלפעמים הסכין נפגם (פעם כששחטו רק בהמה אחת באיטיות היה מספיק זמן לבדוק את הסכין וגם כך השוחט לא שחט רק אם עוד משהו היה שם, זו היתה תקנה מקובלת אצל כל השחיטות בכל הדורות).

ה. רוב המשחטות השוחטים לשיטה המהודרת שוחטים בערך 60 בהמות לשעה, בשחיטה המודרנית שוחטים בין 75 ל-100 בהמות לשעה.

ו. מאחר ושוחטים בהמות רבות לשעה וכל שכן במקומות ששוחטים 60 ויותר, מוכרחים לשחוט מיד אחד אחרי השני, חייבים לשמור איזה חלק שייכת לבהמה זו או האחרת, כי אם בהמה אחת נטרפת חייבים לדעת איזה חלק שייכת לאותה בהמה בכדי שחלילה לא ימכרו אותן בתור כשרה, לכן המשחטות קבעו מיספור של בהמות.

ז. מדביק התוויות (בלומבעס) נאלץ להתרוצץ ממקום אחד למשנהו בכדי להדביק תוויות לצדדים, לשון, וכבד, החלקים אינם מונחים במקום אחד, קורות טעויות, הוא מסוגל בטעות להדביק תוויות על לשון אחת שהיא בעצם לשון של בהמה אחרת, קיימת סבירות רבה שזה לא כשר ואילו הוא סבור שמדובר באותו לשון בשל המספר הזה שהוא נושא.

פרק ה להכין ולבודק סכינים

א. המנהג אצל השוחטים בארה"ב ללא הכדל שלאחר שהוא שחט מספר בהמות והוא רוצה להמשיך ולשחוט (והרבה עושים זאת לאחר כל שחיטת בהמה אפילו בשחיטה חלקה) — הוא לוקח את הסכין והאבן בידים והוא משפשף את הסכין למעלה ולמטה והוא מחדד את החלק במהירות כדי שיהיה הרבה יותר חד, ובאמצע הכנת הסכין הוא מסתכל אם הבהמה צועקת כבר ומוכנה לשחיטה, והרבה פעמים הוא מבחין שהבהמה כבר מוכנה והעובדים צועקים על השוחט: "נו, האם אתה עדיין לא מוכן! גמור כבר" והשור ובעל השור זועקים במרה, והשוחט תופס את הסכין ובודק אותו במהירות וסומך על בדיקה זו.

ב. השוחט בעצמו יודע שהבדיקה הזו לא שווה דבר, רק הוא מוכרח לרמות את עצמו כי מאחר ולסכין לא היתה פגימה קודם והוא בדק זאת (גם במהירות) לאחר שחיטת הבהמות הקודמות, וכל ענין חידוד הסכין הוא רק כדי לעשות את הסכין חד וחלק יותר, אז הרי בטוח שלאחר שהוא שפשף את הסכין באבן הסכין נהיה טוב יותר ולא חלילה להיפך.

אבל האמת היא שונה, כי לאחר שעוברים עם הסכין על האבן, צריך הסכין שיהיה לו 12 בדיקות כמו שהיה לפני השחיטה, וזקוקים לישוב הדעת, כי ידוע שהרבה פעמים האבן מקלקל את הסכין (ועי' שמ"ח סי' י"ח סעי' י"ג ובמ"א ס"ק ל"ג, ובאהל יצחק סי' י"ג בזבחי תמים ד"ה ראיתי, ושפתי זהב ס"ק ה') והסכין עתה הרבה יותר גרוע ממקודם, וצריכים הרבה מאמץ בכדי להכין סכין עד שהוא טוב וראוי.

בואו ונעשה חשבון: אם שוחטים בין 80 ל-100 בהמות לשעה ע"י שוחט אחד עומד לצידו שוחט אחר שהוא בודק את הסכינים בהולכה והובאה, ואם יש צורך הוא מתקן את החלקים (בדרך כלל אין לו יותר משנים עד שלשה סכינים).

עפ"י ההלכה מוכרחים תמיד לבדוק את הסכינים באיטיות, בכוונה גדולה ומתוך הרבה ישוב הדעת בכדי שיהיה להם הרגשה גם על פגימה קטנה (עיין שמ"ח סי' ח"י סעיף ז').

עתה חשוב לרגע, מה צריך להיעשות בזמן קצר כל כך שהוא פחות מדקה אחת: א. לשטוף את הסכין, ב. להעביר את הסכין בהולכה והובאה (קדימה ואחורה), ג. לעבור עם הסכין על האבן, ד. לבדוק את הסכין מכל שלשת צדדיו (החוד בקצה הסכין, וכן החוד בשני צידי הסכין), סך הכל ששה בדיקות, ה. וכן לתקן את הסכין אם יש צורך בכך — כל זה חייב להיעשות על פי ההלכה במתינות ובישוב הדעת.

נשאלת השאלה כמה מתינות וישוב הדעת שייך להיעשות בתוך זמן קצר כל כך?

(אם שוחטים רק 50 בהמות לשעה מרויחים רק 10 שניות לכל שחיטה).

ג. הרבה פעמים השוחט נוגע במפרקת והוא אינו בודק לאחר מכן אלא רק בהולכה והובאה, ועפ"י ההלכה צריך להיות י"ב בדיקות (יו"ד סי' י"ח).

ד. בספר טיול בפרדס אות שחיטה כותב הגאון והצדיק רבה של שאמלוי זצ"ל: קורה לעתים קרובות שהסכין נוגע במפרקת ואז הסכין יוצא מחזקת כשרות.

ה. להכין באמצע השחיטה סכין הוא מכשול גדול, מכשילים את הרבים, הוא היה יכול להכין מספיק סכינים בבית ולעשותם בישוב הדעת, ואם אחד מתקלקל הוא לוקח סכין שני, ולא להכין סכין במהירות שכזו.

כך נהגו השוחטים היראים באירופה, היה להם חוק קבוע שהם העמידו סכינים בביתם ולא במשחטה כי אין שם ישוב הדעת.

ו. כטיול בפרדס אות שחיטה הוא מזהיר שיבדקו את הסכין בעת שחיטת הבהמות לאחר כל בהמה, גם צריכים להיות זהירים שהסכין יהיה מאוד יבש וגם היר שיהיה יבש וחם, כי החוש מעיד שהיר מאבד את ההרגשה כשהיר רטוב (לקיטת יצחק סי' י"ג בזבחי תמים ד"ה ראיתי, ושפתי זהב ס"ק ה', והוא בכלל דברי הראב"ד שהעתיק הרשב"א במשה"ב מורה לזוכחים סי' ג' סעי' ז').

ז. כתוב באור זרוע שלא יבדקו את הסכין מיד לאחר שהכינו אותו רק שינוח מעט זמן בכדי שהאברים שלו לא יהיו קשים מדי על השוחט בעת ההשחזה ושהוא יוכל להרגיש את הפגמות (יור"ד סי' י"ח).

ח. מי שבדוק במהירות הוא נחשב מומר לתיאבון (בית אברהם, מנח"י דרכ"ת סי' י"ח ס"ק נ"ט ועי' בית דוד סי' י"ח ס"ק י"ב).

פרק ו

בדיקת פנים

א. לאחר השחיטה חותכים את הבהמה כדי שהבודק יוכל להכניס את ידו לתוך הבהמה בסביבות הריאה, הבדיקה נעשית כשהבהמה שוכבת על הריצפה.

ישנן מקומות היכן שהבדיקה נעשית כשהבהמה נוסעת על גלגל נע, במקומות אלו נוסע גם הבודק על אותו גלגל, ובצורה כזו קשה מאוד לעשות בדיקה רצינית, כשנוסעים על הגלגל קשה לחוש ולבדוק את הכל.

ב. הבודק מכניס את ידו במהירות בכדי לבדוק את הבהמה אם יש בה סירכה, המתינות, ישוב הרעת, והרגשה, שזקוקים לה לפני כל בדיקה לא ניתן כלל לבצעה (עיין שמ"ח סי' ל"ט סעי' ב'). קורה שבשל המהירות של היד שחייבת לבדוק את כל צדדי הריאה, נופל סירכה קטנה והוא אינו יכול לחוש בה כלל, לבודק יש בס"ה דקה אחת בלבד בכדי לבדוק את הבהמה.

ג. הפוסקים העוסקים בנושא בדיקת פנים מזהירים שהבודקים לא ימהרו בעת העבודה ושלא יפחדו מאף אחד, רק לאט לאט מתוך ישוב הדעת, אנו נצטט כאן את לשונם:

התורת הזבח כותב, הבודק שיזהר שלא יבדוק במהירות, הוא צריך להיות ירא שמים גדול בדיוק כמו השוחט, וכשהוא בודק שלא יסיח את דעתו מבוראו ושלא יחשוב כלל מחשבות זרות שאינן קשורות לבדיקה וכשהוא בודק שלא ידבר עם איש, וכשהיה במורא ובפחד בכל העת שהוא בודק את הראיה, ושלא יעניין אותו כל נושא זר, כי בנפשו דיבר וחטא הרבים תלוי בו (תורת זבח, דרכ"ת סי' ל"ט, מ"א).

ד. איננו יכולים לעלות כאן את כל החסרונות של כל בתי המטבחים בנפרד, מה שאנו מביאים כאן זו תמונה כוללת של חסרונות השייכים ברוב המקומות.

ה. אם במקום מסויים אין את כל החסרונות, ישנן שם חסרונות אחרים שלא הזכרנו כאן, ברוב השחימות המהודרות גלאט בודקים את הבדיקות פנים כשהבהמה על הריצפה, ובמקומות הגדולים חייבת הבדיקת פנים להיעשות במהירות גבוהה מכמה סיבות.

ו. מאחר ושוחטים 60 בהמות לשעה, ברור שלבודק אין יותר מאשר דקה אחת לבדיקת בהמה, וגם אילו היו בודקים פחות והיה לשוחט עוד חצי דקה לבדיקה הרי שגם אז הבדיקה עדיין לא טובה.

ז. אנו נמנה כאן מה שהבודק צריך לעשות באותה דקה בודדת, ואז נבין כמה זמן נשאר לו בכלל בכדי לבדוק ולראות את הריאה וכן כמה ישוב הדעת שייך שיהיה לו.

ח. כשהבודק ניגש לבהמה הוא עדיין אינו יכול להכניס את ידו כי עומדים לצדו שני עוזרים המורטים את עור הבהמה, כשהעוזרים כבר הספיקו להוריד חלק מהעור שעל בטן הבהמה, רק אז יכול השוחט להכניס את ידו פנימה.

ט. קודם הוא צריך לבדוק את בית הכסות אם אין שם סירכה לצד הדופן של הטרפס.

י. לאחר מכן הוא צריך לעשות שלשה חתכים בקיר הטרפס.

יא. הוא חייב להיכנס עם ידיו לשני צידי הבהמה.

יב. הוא חייב לבדוק מסביב לריאה, כל אונה וכל אומה חייבת להיתפס, כך שחמשה אונות ושני אומות הנמצאות על הריאה חייבים להיתפס ולהיבדק, וחייבים לבדוק את הוורדא.

יג. הכל חייב להיעשות מתוך זהירות גדולה ומתינות, בכדי שח"ו לא יקלף סירכות.

יד. כשהבודק מרגיש ובודק את הריאה חמשה עוזרים מנדנדים את הבהמה, אחד עובד בצד הראש מסביב לקנה הקשור לריאה, הגוי חותך בסכין מסביב לשומן עד לסביבת האונות, כשהרבה פעמים הוא חותך גם סירכות. (ועי' בשמ"ח סי' ל"ט סעי' נ"א ובמ"א שם אות ק"ח וז"ל כ' בש"ג דהוא הנהוג בירושלים תובב"א שלא יכניס הנכרי סכינו קודם הבדיקה דרך הגרון לחתך סביב הקנה והושט כדי שיהי' נוח לו להוציא הראי' דשמא יחתוך איזה סירכא באונות עליונות ע"כ ועיי"ש עוד) השוחט צריך גם להיזהר שהסכין לא יחתוך את הידים, דבר שגורם לבלבול הדעת לבדוק, שנים מפשיטים את עור הבהמה, ברור שהנדנודים באותו זמן יכולים לגרום להורדת סירכות (זה קורה רק בחלק מן המקומות).

טו. עומד עובד לצד ראש הבהמה, התפקיד שלו הוא לחתוך את בטן הבהמה במשור חשמלי גדול, הוא ממחר כי העבודה צריכה לרוץ, כשהבודק צריך לצמצם את כל כוונותיו בכדי לבדוק כמה סירכות יש והיכן הן נמצאות, באיזה פינה של אונא, אז מתחילים לעבוד עם המשור האוטומטי, הבודק חייב לגמור במהירות את הבדיקה כי אם לא, הוא עלול לחטוף עם המשור בדאשו, (העוזרים הם גויים, רשעים, הם ממחרים מאוד וממהרים את הבודקים).

טז. לאחר הבדיקת פנים צריך הבודק ללכת מהלך של עשרים עד

לה

ארבעים רגל בכדי לכתוב על קרטון מה הוא מצא, הוא כותב (דבר שלוקח זמן) ברמיזה איפה והיכן הוא מצא סירכות בבהמה, ובגלל מהירות הוא אינו יכול לכתוב הכל במדויק.

יז. למשל אחד מהאונות קוראים לה מתפצלת (כי זה מתחלק ליותר חלקים) לאונא יש 6 פינות, עתה כשמוצאים סידכה על האונא כותב הבודק לא יותר מאשר שתי אותיות "מפ" שהכוונה שלה מתפצלת, אבל הוא אינו כותב היכן מתוך אותן 6 פינות של המתפצלת הוא מצא את הסירכא, שלאחר מכן הבודק אינו יכול למצוא זאת בשל הלחץ הגדול שהוא שרוי בה.

יח. כשהבודק פונה לקרטון הוא חייב להיזהר כי מעבירים אז בהמות על הגלגל הנע, זו סכנה גדולה לעמוד שם כי הבהמה יכולה חלילה ליפול על האדם, הרבה פעמים הבודק חייב לחכות כמה שניות עד שהבהמה עוברת, (בשחיטה גדולה כזו אז כל שניה חשבון גדול, כי הוא מעכב עשרות עובדים).

יט. כל זאת חייב הבודק לעשות בתוך דקה אחת, וכל נשכח בישוב הדעת ובמתינות...

פרק ז

חלק ולא חלק

א. בכל משחטה ישנן שני שחיטות, חלק (גלאט) ולא חלק, כל מה שהבודק משחיטת חלק אינו רוצה לקחת, לוקח זאת הבודק האחר המספק כשר אבל לא חלק.

ב. אם הבודק מוצא סירכה שלדעתו הבהמה הזו אינה ראויה לשחיטת חלק, מעבירים את הבהמה לאותו בודק של השחיטה הכשרה אבל לא חלקה, כשהבשר הכשר מיועד לצבור מודרני.

ג. בשחיטה המודרנית החלקה לא כותבים על הקרטון, דק צועקים ינותנים הוראות בפה לבודק חוץ, עד שהבהמה מגיעה לבודק חוץ הוא

שוכח בכלל מה שהבודק פנים אמר לו, כי בינתיים הוא הספיק כבר לבדוק מספר בהמות.

ד. ישנן מספר קטן של בהמות שהן חלקות לגמרי, כפי שהיה בעבר, כיום קובעים את הבשר לחלק (גלאט) גם כשמורידים מהם סירכות קטנות, אין כיום ישוב הדעת, דבר החייב להיות בבכדי להבחין ביניהם, וכמעט ולא שייך להגיד שכל הבהמות הנמכרות כבשר חלק הן אכן חלקות.

ה. בבית (באירופה) בעיר שחיו בה עשרת אלפים יהודים אכלו רק כמה מאות בשר חלק, יכלו לעבור שבועות שלמים ולא היה בכל להשיג בשר חלק, ולכן אז כמעט ולא אכלו בשר, כמובן שהיהודי הפשוט לא יכל לעבור כל כך הרבה זמן בלי בשר חלק, ולכן הוא הסתפק בבשר כשר מעיקר ההלכה, כיום פשוט מרמים את הציבור כשמציגים בפניו בשר חלק כשלמעשה אין זה חלק, כיום נוצר מצב כזה, שבשחיטות המהודרות כלל אין להשיג בשר כשר לא חלק, אלא אך ורק בשר חלק, כשכל מי שמתבונן רואה איזה אבסורד הוא שבמשך חודשים ושנים לא נוצר כלל מצב של לחץ בשטח הבשר החלק, תמיד יש בשר כזה ואף פעם אין מחסור, כך מספקים ליחידים, קייטרינג, בתי אבות, מסעדות, בתי חולים, בתי מלון, מטוסים, מוסדות וכו' וכו' כל זה נמכר בתור גלאט כשר, ותהליך זה נמשך מדי שבוע בשבוע.

בדרך אגב אנו מוצאים לנכון להעיר כאן את הטעות הפאטאלית שהרבה חושבים כך, שאם יודעים בביטחה שלריאה לא היתה סירכה הרי שהבהמה חלקה לכל הדעות, אנו מוצאים אבל בפוסקים שאפילו כשהשוחט או הבודק החסירו איזה הידור בעת עבודתם אי אפשר כבר לקרוא לאותה בהמה שחיטה חלקה (עיין בס' מראה רא' בס' ל"ט), ממילא זה שרוצה כיום להדר באמת ולאכול רק שחיטה חלקה הוא חייב לעיין בקונטרס זה בעיון ומתוך ישוב הדעת, ושיבחין מעת השחיטה עד שהוא מקבל את הבשר הביתה אם אין את כל אותן המכשולות שהזכרנו לעיל.

פרק ח

בדיקת חוץ

א. כשהבהמה עם המספר שהבודק פנים ציין שהוא יכול להיות חלק — מגיע לבודק חוץ, הוא מנפח את הריאות (במכונה) והוא בודק בדרך מיעוץ ומישמוש בבדיקת פושרין, שם היכן ששוחטים (60) בהמות לשעה אז במצב הטוב ביותר יש שתיים וחצי דקות לבדיקה, צריכים מתינות ובטחון בכדי להוריד את הסירכות, קשה מאוד לבודק בפושרין בשיטה כזו, כשחושבים כמה עבודה צריך הבודק חוץ להכניס באותן הדקות אז ממש לא להאמין, לנפח, מיעוץ ומישמוש, פושרין. ועל כולם לבחון כישוב הדעת מה שיש שם, ואיך לטפל בבהמה וכדומה.

ב. ישנן מקומות היכן ששוחטים יותר מאשר שישים בהמות לשעה, ואז לא נשאר אפילו דקה אחת לבדיקת חוץ, הבדיקה המתונה זו שמוזכרת בהלכה, התבטלה כליל בארה"ב, המכשול שלה הוא חמור ביותר.

השחיטות שאינן חלקות מורידות אפילו סירכות גדולות. זה בכלל לא כפי שהיה בעבר שחיטה רגילה לא חלקה וד"ל, מי יתן, והשחיטה החלקה של היום תהיה לפחות כמו השחיטה הרגילה שאינה חלקה בעבר.

פרק ט

מעשה השחיטה של הכבשים

א. בנוסף לכל הבעיות המוזכרות בשחיטת הגסות, ישנה בעיות בשחיטת הכבשים, בעיה שהיא בעצם מעשה השחיטה, ישנם הרבה שומרי תומ"צ המדקדקים שלא לאכול בשר כבשים (למרות שהם אוכלים מבשר החלק של השחיטה האחרת).

הבעיות הן כדלהלן:

ב. לכבשים יש הרבה מאוד שערות (צמר) במקום השחיטה, הדבר גורם שהסכין נפגם במהירות, כשבנוסף לכך תמיד בתוך השערות

מתקבץ לכלוך רב וכן אבנים קטנות, השערות נקשרות, הדבר גורם שהסכין נפגם בשעת השחיטה.

ג. גם צריכים להיות זהירים בענין החלדה, כמו שכתוב בשו"ע שמ"ח (סי' כ"ד סעיף ט' י"ב) שחייבים להיות זהירים כששוחטים כבשים בגלל החלדה תחת הצמר המסוכך.

ד. החת"ס כותב, ידוע שהסכין נפגם כסדר מגרונותיהם של הכבשים בעת השחיטה שהינן מלאות בעפר, אפילו כשרגילים להוריד את השער ולשטוף את המקומות.

ה. בגלל כל אותן הבעיות, היה תמיד המנהג לגלח את שערות הכבשים וניקו טוב את המקום לפני השחיטה, בכדי שיהיו בהם פחות פגימות, ועם כל זאת היו פגימות, (עיין בשו"ת דברי מלכיא' ח"ג סי' מ"א, ובבינת אדם שער ורח"ז סי' י"א).

ו. בשחיטה הנוכחית לא גוזזים כלל את שערות הכבשים, עושים רק שביל (מפרידים את הצמר), זה לא נכון לעשות כך לכתחילה (שמ"ח סי' כ"ד סי' י"ב). מאחר והגרזן מלא לכלוך הדבר גורם להרבה פגימות, ואין זמן לבדוק ובוודאי שלא לתקן את הסכין.

ז. חוץ מהבעיה המוזכרת, עומד עוד שוחט בשחיטת הכבשים, השחיטה מאוד קשה בגלל הפגימות הרבות וכן בגלל עצם מעשה שחיטת הגסות שהיא קשה מאוד, כששם גם שני שוחטים אינם מספיקים למלאכה.

ח. אנו מכירים מקרה היכן שרצו להנהיג כאן בארה"ב שחיטה של כבשים והשוחט לא רצה לשחוט בלי שהרב יבוא עמם מהמשחטה ולבדוק בעצמו את הסכין לאחר כל כבש, לאחר יום שלם של שחיטה נשאר בס"ה כבש אחד שהרב אישר שהוא נשחט בסכין טוב, מזה לבד אתה יכול לראות כמה שוחטים עם סכינים טובים היינו צריכים לשחיטה הניו יורקית, וכך ניתן להבין באיזו בעיה אנו בשחיטת הכבשים כאן בניו יורק ששוחטים אלפים מדי שבוע.

ט. ישנן הרבה מאות סירכות בעת הבדיקות (ולא כמו שסוחרים מסויימים מנסים לספר לקונים שבכבשים ישנן קצת סירכות).

פרק י'

שחיטת עגלים

מאחר וידוע ששחיטת עגלים הוא מהודר יותר בגלל המספר הקטן של סירכות הקיים עליהם, אנו רוצים להביא לתשומת לב הצבור שהדבר לא נכון בארה"ב.

א. באירופה היו שוחטים עגלים בני שלשה עד ארבעה שבועות, ולכן לא היו להם סירכא, הבהמות החלקות ביותר היו עגלים, ולכן אנשי מעשה הקפידו לאכול רק מבשר זה.

ב. כאן בארה"ב שוחטים עגלים גדולים בני מספר חדשים, כל אחד מהם שוקל כמה מאות פאונט, והבעיות בהם גדולות בהרבה משחיטת הגסות הרגילה.

ג. כפי שידוע ישנו אחוז גדול של חלק בבהמות מכפי שיש בעגלים של היום.

ד. גם בעגלים קיימת הבעיה שרק שוחט אחד שוחט ולא שניים כפי שצריך להיות "ויצא העגל הזה".

פרק י"א

תויות (פלאמבעס)

א. מאחר ושוחטים בהמות אחד אחרי השני, עובדים הפועלים על הרבה בהמות יחד, ועוד לפני שקובעים בכירור ע"י הכורק חוץ שהבהמה כשרה כבר חילקו את הראש וחלקים אחרים לפועלים בכדי לעבור עליהן.

ב. מוכרחים לשמור ולאחוז חשבון בכדי לוודאות איזה לשון שייך לאיזה ראש, ואיזה ראש שייך לאיזה איברים, כשהכורק חוץ כותב על הלוח שהסירכה של בהמה מסויימת טריפה, או שהיא אינה חלקה, אז חייב מדביק התויות לכדוק איזה ראש שייך לאותה בהמה וכן לחפש את החלקים על מנת להוציא אותה ממעגל

הכשרים או החלקים, ולהטריף אותן.

ג. בגלל ההמולה והרעש הגדול השורר במשחטה ניתן למשל למצוא לשון שמצויין עליה טריפה, כשחלקים אחרים של אותה בהמה מצויין עליהן כשרה.

ד. מדביק התויות הוא זה האחראי שרק הכשרות או החלקות יודבק עליהם התויות וזאת רק לאחר שהבודק אישר לו שהבהמה חלקה או כשרה אז הוא מדביק את התויות, וכאן קיימת בעיה גדולה מאחר ומדביק התויות הוא אדם קל והדבר גורם לבעיה נוספת.

בחלק מן המקומות מדביקי התויות הינם גויים, ברוב השחיטות החלקות שומרי התומ"צ הינם אלו שמניחים את התויות.

ה. אין בכלל שום פיקוח על מדביקי התויות, הרב המכשיר והמשגיח שלו אינם נושאים בכל אחריות על התויות, לא מנהלים חשבון כמה יש, בכמה השתמשו, וכמה נשארו, הבעל הבית לבדו מזמין את התויות, הוא שומר עליהן במשרדו הפקר, זה שמניח את התויות (שלכאורה צריך להיקרא המשגיח ולדאבוננו הוא עובד פשוט) הוא לוקח כמה שהוא רוצה ומתי שהוא רוצה, ידוע שהבעלי בתים בעצמם שמים את התויות מתי שהם רוצים ועל מה שהם רוצים, וישנם גם קצבים רבים שיש להם תויות.

ו. בכמה מקומות מונחות התויות בצורה מופקרת במשחטה, זה חפשי לכל מי שרוצה לקחת, נדמה שהתויות מיועדות רק למראית עין כשעליהן פיקוח מתרשל.

ז. כשמעמיסים את הבשר על המשאיות למשלוח, אין שם אף אחד בכדי שיבדוק וישמור שמעמיסים רק את הבשר שנשחט ונקבע ככשרה.

ח. אין להתרשם מתעמולה שונה הקוראת לאכול בשר כשר, ושהבשר הינו "גלאט כשר למהדרין מן המהדרין", על הציבור לדעת שזו רק תעמולה מסחרית בכדי לסנוור את ההמון, כי מי שמכיר את תבנית המשחטה יודע שבאותה שיטה שוחטים כל סוגי הבשרים.

מא

ידוע שעל מודעות בעיתונות אין לסמוך כלל כי הם מלאות בשקרים, ומנוצלים לאינטרסים של ביזנס, כי בשביל כסף ניתן היום לפרסם הכל (וכלל גדול אמרו בהלכות מודעות "כל המרבה לשלם הרי זה משוכח").

פרק יב

בקירור (פריזידער)

לאחר שמניחים את התווית על הבהמה מכניסים אותה לקירור ל-12 עד 24 שעות, את הבהמה עוטפים במטפחת ענקית, סביר להניח שהמטפחת סופגת בתוכה הרבה מלח הגורמת לשאלה של נמלח ללא הדחה, רוב השחיטות חלק מקפידים שהמטפחת לא תוכל לספוג מלח.

פרק יג

הובלה (דעליווערי)

הבשר מגיע לסוחר או לאטליז כשעדיין אינו מלוח, בעל האיטליז מכשיר בעצמו את הבשר, רוב הבשר החלק מגיע לאטליזים תוך שלשה ימים.

אך ישנן גם שחיטות חלקות שההעברה מהמשחטה לאטליזים לוקחת יותר משלשה ימים, וזאת בגלל המרחק בין המשחטות לאיטליזים או לסוחרים, או בגלל סיבות אחרות, ואז כבר לא עוזרת המליחה (שו"ע יו"ד סי' ס"ט בעיף י"ב) ולדאבונינו ככה זה נמכר.

פרק יד

שיווק

א. לא כל הסוחרים הם שומרי תומ"צ, אין להם בכלל נאמנות.

ב. ישנן סוחרים שומרי תומ"צ כאלו שמוכרים בשר טריפה ר"ל.

ג. ישנן שוחרים שומרי תומ"צ כאלו שעוסקים בבשר חלק וגם עם כאלו שאינן נחשבים לחלק הקוראים לעצמם "כשר", הם טוענים שהבשר שאינו חלק נמכר אך ורק בשביל כאלו שאינם מדרקקים לבשר החלק. לסוחר אין כל נאמנות על הבשר, הוכח לנו ממקרים רבים שאפילו בעלי אטלזים המוכרים רק חלק קיבלו בשר בלי חתימת חלק, הבשר הוחלף אצל הסוחר.

ד. אפילו אלו שעוסקים אך ורק בבשר חלק מוכרים (כולם ללא הברל) מספר סוגי בשר חלק, הקונים המהדרים על שחיטה מיוחדת או משחיטה של קהילה מיוחדת, אינם יודעים שהבשר שהם מקבלים יתכן והיא משחיטה אחרת, ולא מהשחיטה שהם מיחלים לה.

ה. כבר תפסו מספר סוחרים שמוכרים ממש בשר טריפה בתור כשרה, על סוחר כזה אין שום נאמנות (יור"ד סי' קי"ט סי' י"ט).
אטלזים

א. ישנן אטלזים שאין להם השגחה, וחייבים לסמוך על הבעה"ב הנקרא שומר תומ"צ.

ב. אלו שיש להן השגחה של רב אין להן השגחה תמידית בכרי לברוק את הסחורה המגיעה מהיכן היא מגיעה, וכן אין מכשירים שם את הבשר וכן איך מנהלים את האטלז.

ג. אותן האטלזים שיש להם השגחה תמידית, הבעל הבית הוא זה שמשלם למשגיח, וממילא הוא לגמרי תלוי בו בגלל פרנסתו. הקהילה היא זו שחייבת לשלם למשגיח מקופת הקהילה ועליהם להיות הבעלי בתים שלו. הקהילה אסור לה שתהיה שותפה בבית המסחר של הבשר.

ד. אם רואים על האיטלז מודעה שבה נאמר שלאטלז זה ישנה השגחה של רב פלוני אין הכוונה שהרב הוא זה שנותן את

מג

ההשגחה על השחיטה, הרב בוודאי אף פעם לא היה במשחטה, ואינו יודע כלל איך נראית השחיטה כאן בארה"ב (ראה בשאלות ותשובות באריכות). ההשגחה היא רק על המליחה, ניקור, וכדומה, ברוב המקרים זו רק הודעה שהוא מכיר את הבעל הבית, ושהבעל הבית הוא זה ששואל אותו שאלות בענין הניקור והמליחה וכדומה, הוכחה יש לכם שההשגחה היא רק על ההכשרה, מהעובדה שחלקם הגדול של הרבנים המכשירים בעצמם אינם אוכלים מאותן האטלזים, הם שוחטים לעצמם ואינם סומכים על בעלי האטלזים (זה לבד זורק צל כבד על כשרות השחיטה).

ה. הרבה פעמים שולח בעל האטליז את הבשר לקונה דרך גוי, במקרה זה זקוקים לחותם בתוך חותם, וכידוע אף אחד אינו שומר על כך.

ו. קורה שהבעל הבית משאיר את הגוי לבד באטליז, כמיוחד כלילה אחרי שהבעל הבית הולך הביתה והסחורה עדיין לא מוכנה עבור הקונים, הבעל הבית מוסר את המפתחות לגוי זה ששולח את הסחורה (דעליווערי).

גם מביאים בהרבה בתי עסק את הבשר לפנות בוקר (והמפתח נמצא אצל הגוים), הם מכניסים את הבשר למקרר, ששם יש בשר ללא חותמות.

הרבה פעמים שולחים בשר לאטלזים ללא חותמות ברורות, והיכן שלא קיימת השגחה אין מי שיסתכל על הסחורה. על כל החסרונות שהזכרתי קודם קיים האיסור של בשר שנתעלם מן העין, שהוא אסור עפ"י שו"ע סימן ס"ג.

פרק טו

מלאכת הניקור

א. גלוי וידוע לכל בן תורה שאיסור חלב בבשר בהמה הרבה יותר חמור מנבילות וטריפות, שהוא באיסור כרת ר"ל.

ב. לכן בבית מאור דקדקו ופקחו עין על כל מי שמינו אותו למלאכת הניקור, שהוא יהיה ירא שמים גדול ובקי במלאכה וכפי שמאריך החפץ חיים בספרו (נרחי ישראל פרק ל').

ג. הרבי ר' יונתן (כרתי סי' ס"ה ס"ק ט"ז) כותב שלא יסמכו בניקור רק על בקי וירא שמים מרבים ומיום שלמדתי הלכות ניקור לא סמכתי על מנקר רק על מה שאני בעצמי ניקרתי "ודק ממעשה ידי אכלתי".

ד. היסוד ושורש העבודה כותב: ובמיוחד צריך להיות זהיר במקום שהוא אינו יודע ואינו מכיר את המנקר אם הוא ירא ה' מרבים, ובקי טוב בהלכות ניקור כי המכשול הזה הולך וגדל, עכ"ל.

ה. המנקר היה חייב לעמוד למבחן ולקבל כתב הסמכה שהוא יודע ומכיר ודאוי להיות מנקר, והיה חייב להיות רגיל, והיו בודקים אחריו אם הוא אינו משאיר חוט או קרום, כי מלבד החלב שיש עליו איסור כרת יש חלב שעל הקרב והכסלים וחלב שעל הכליות וכו', וכן יש חלב שהוא אסור מן התורה חלב שעל הקיבה או על הדקין, וכן עוד קדומים או חוטים שהם אסורים בשל איסור חלב.

ו. אם מצאו לאחר הניקור חלב בגודל של שעורה היו מעבירים אותו, ואם היו מוצאים כזית של חלב היו מכין אותו מכת מרדות והעבירו אותו וזאת גם אם הדבר נעשה בשוגג (יו"ד סי' ס"ד).

ז. האיסור של חלב הוא הרבה יותר חמור מאזהרות אחרות הנאמדות בתורה כי באיסור חלב אז גם בשיעור שהוא קטן מכזית שההנאה שלה הוא לדקה אחת בלבד הדבר גורם לפגימות שכאלו שהוא נקרע מהשורש הנשמות שלו רח"ל והוא וילדיו נענשים על כך.

ח. כיום מדבית המנקרים הם אנשים פשוטים מגולחים (המתגלחים אולי בתער), עמי ארצים ובורים, כשאין להם כלל כתב קבלה על הניקור, ואין להם מושג בהלכות ניקור, ע"כ על כל אחד

מה

להיזהר מאוד שאפילו בשר שהוא יודע שהוא כשר, עליו לוודא קודם מי היה המנקר של אותו הבשר, והאם סדר הניקור של הבשר היה כהוגן — (כי חלב הוא כל כך חמור כמו חמץ בפסח ואכילה ביום הכיפורים).

ט. כיום בארה"ב לדאכוננו הכל הפקר, המנקרים, הסוחרים וכו', אין שום פיקוח וביקורת.

פרק טז

יסוד כללי

אנו חשים חובה גדולה ואחריות להזכיר שוב לכל יהודי שנפשו ונפשות בני ביתו יקרים וחשובים לו והוא אינו רוצה שהם חלילה יזרקו בין שתי העולמות, שלא יילך שולל אחרי תירוצים שונים כגון אלו:

1. כל החששות אצלנו לא קיימים, זה רק היה פעם (שתזכרו לא אכשיר דרא)

2. כבר תיקנו את הכל (או חלק מהם)

3. שוחטים חרדים כפי שיש היום, לא היה גם בעבר בבית באירופה, (ראה שאלות ותשובות).

4. הכל בהכשר של גדולי הרבנים, (ראה שאלות ותשובות).

5. איך יתכן שכל העיר יאכל נבילות וטריפות? (ראה שאלות ותשובות).

6. כיום חסר לבריאות הגוף, ולכן אי אפשר כל כך להחמיר, (אל תשכח שכאן לא מדובר באיזה חומרה רק בעיקר ההלכה שאי אפשר להתיר רק במקום סכנה). (ראה מדור שמע בני).

פרק יז

מעשה קליפת הסירות

א. מאחר שהמנהג היום לקלף את הסירות מהריאה, אנו מוצאים לחובה להביא את דעתם של הגאונים והצדיקים מהדורות הקודמים בנושא זה.

ב. המנהג החל בזמנו של הבעל שכות יעקב זצ"ל. קם אז בודק מהעיר פראג שהוא החל להנהיג לקלף את הסירות, והגם שמספר גאונים התירו זאת אז, אבל רובא רובא של הרבנים (כמעט כולם) הרעישו עולמות נגד מעשה זה וטענו שאסור לעשות זאת, ואם עושים זאת הרי שאותו בשר הוא ספק טריפות.

ג. בשל חשיבות הענין נצטט כאן דברי מספר גאונים שאסרו זאת. בספר אליהו (ס"ק מ"ג) כתוב שהוא עצמו שמע מהגאון ר' חיים מוואלאזין זצ"ל, שאז כשהבודק הנהיג זאת קמה מהומה גדולה אצל גדולי הדור ורצו להעביר את אותו שוחט, אך בעוה"ר הצליח מעשה שטן והשוחט הצליח להישאר במשרתו, אלו תמצית דבריו של ר' חיים מוואלאזין זצ"ל.

ד. הגאון הצדיק ר' יונתן זצ"ל כותב בספרו (פלתי סי' ל"ט) בענין אותו שוחט, פאלענר, קמה אז מהומה גדולה בפראג נגד אותם השוחטים שקולפים, אך בעוה"ר התחזקה אז החנופה, כמה מהחכמים דאז התחנפו לשוחטים, ובכח הממשלה דאז הצליחו לגבור על היהודים היראים שהתנגדו לכך, ולא איפשרו עוד למחות נגד מעשה זה.

ה. עוד מוסיף לסיפור זה הר"ר יונתן בספרו שאפילו הגאון בעל שכות יעקב שעמד אז לצידם של השוחטים בענין והרפיס לאחר מכן את ההיתר בספרו שכות יעקב הודה שהפירצה היתה גדולה, רק לא היתה אז את האפשרות למחות נגד המהרסים והמחריכים, אבל באמת מסיים בעל השכות יעקב, שכל מי שירא וחרד שישמור את נפשו מאכילת אותו בשר כי הוא מסכן את נפשו.

ו. הפרי מגדים כותב, שאותם השוחטים הנוהגים לקלוף את הסירכות מאכילים את כלל ישראל בטרופות ממש.

ז. החתם סופר הקדוש כותב בספרו (סי' ל"ט), שמי שרוצה לשמור על נפשו, שיתרחק מאכילת בשר כזה.

ח. בספר תורת יקותיאל הוא כותב, השוחטים הקולפים סירכות, מאכילים את עם ישראל בטרופות, ואסור לאכול שום מאכל שנתבשל בסירים שבהם בישלו בשר שנקלף ממנו הסירכות.

ט. התניא זצוק"ל כותב בחריפות במכתבו לדיין של בארדיטשוב כשהוא חשד בו שהוא רצה להתיר לקלוף את הסירכות, כי אף פעם לא עלה דעתו אפילו להקל בכך, ושיידעו שאסור בשום אופן להקל בענין זה.

י. גם הצמח צדק הקדוש כותב (יור"ד סי' ק"ד), שאסור להקל ראש בענין זה.

יא. הבעל ישמח משה זצוק"ל כותב בספרו (השיב משה יור"ד סי' כ"ח), שכל ההיתר מקורו ויסודו בטעות.

יב. רבה של צאנז זצוק"ל כותב בספרו (שו"ת דברי חיים ח"ב יור"ד סי' כ"ג וסוף סימן כ"ה), בענין זה, שפלא הדבר איך שיכלו הדורות הבאים להקל בענין ולחלוק על הגאונים והצדיקים מהדורות הקודמים, וגם אם אליהו הנביא יבוא ויתיר את הדבר אסור לשמוע לו, ודבר כזה שבכל תפוצות ישראל נזהרו ונשמרו לאסור זאת, במילא לא כדאי בכלל לדבר על ההיתר — מסיים הדברי חיים את דבריו בענין.

יג. הגאון בעל ישועות יעקב כותב (יור"ד סי' ל"ט), שהוא התפלפל בהלכה עם הגאון מווילנא שרצה להתיר זאת, וטען בפניו שאי אפשר כלל להתיר זאת, ולכן הוא מסיים אסור כלל להקל בענין.

יד. הראש יוסף כותב (חידושים ס"ק ר"מ), (בעירו היה מאוד פרוץ נושא זה של קליפת הסירכות), שאם הוא היה מוצא שוחט

שלא קולף את הסירכות הוא היה עושה הכל על מנת לגדלו ולכבדו בכל מה דאפשר, והקב"ה שיעזור לעמו שהשוחטים ילמדו שלא לקלוף את הסירכות.

פרק יח שימו לב

שחיטת עופות בארה"ב

שוחט

א. כפי שידוע כיום הבעיה המרכזית של השחיטה היא בכמות הגדולה של השחיטה, שוחטים במשחטה אחת עשרות אלפי עופות בשבוע, ובמספר מקומות שוחטים מדי שבוע קרוב למאה אלף עופות ויותר, גם קיימת משחטה הקוראת לעצמה גלאט כשר היכן ששוחטים 300 עופות לשבוע בערך, השחיטה מבוססת כולה על כמות.

ב. הבעלי בתים של המשחטות הם אנשי מסחר, מטרתם היחידה הוא להפיק רווחים גדולים ככל האפשר, בעצם אין בכך עוול, כי הלא זה דרך המסחר, אך הבעיה היא שבכדי להרוויח את הכסף, הורסים את מערכת כשרות השחיטה.

ג. ישנם שוחטים שרואים בקושי ללא משקפיים, אך אינם יכולים לאפשר לעצמם לשחוט עם משקפיים, כי בגלל האבק הרב המצטבר במקום, הלכלוך, והדם השורר בעת השחיטה, המשקפיים מתלכלכות, הזמן הקצר העומד לרשותם אינו מאפשר להם לנקות את המשקפיים באמצע עבודת השחיטה (עי' דרכי תשובה סי' יא).

ד. מתחת לכל שוחט עובדים בערך 50 עובדים על העופות השחוטות, בדור שהשוחט אינו יכול לזוז ממקומו, אפילו אם צריך לנקביו, או שהוא חש שהוא זקוק לכמה דקות מנוחה, הוא אינו יכול לאפשר לעצמו את הלוקסוס הזה, כי הוא מעכב אז 50 איש מהעבודה.

ה. קורה לעתים מאוד קרובות שהשוחט מאכר את הרגשתו,

מט

ולכן אינו יכול לבדוק את הסכין, בגלל הכאבים בידים הוא אינו יכול להרגיש, ובכל זאת הוא נאלץ להמשיך לעבוד ולהספיק את אותה כמות.

ישנם שוחטים שמתאמצים מעבר ליכולת הפיזית שלהם, הם נאלצים להספיק כמות גדולה של שחיטת עופות, כי אם לא יספיקו הם עלולים לאבד את מקור פרנסתם, מי שאינו מספיק כמות גדולה הוא בעיני הבעל הבית פועל עצל, הוא גם מתבייש מפני השוחטים האחרים המספיקים יותר, המכנים אותו בתואר "בטלן"!

ו. ישנם זמנים כשהשוחטים נאלצים לנסוע שעות ארוכות עד שהם מגיעים למשחטות בשעות הבוקר המוקדמות, ולא מאפשרים להם לנוח כלל, הם נאלצים להתחיל את העבודה כשהם סחוטים ועייפים מהדרך הארוכה, (וזאת ללא כל התחשבות, אפילו אם הוא מאבד את הרגשתו).

פרק יט

מעשה השחיטה

א. במספר מקומות שוחט כל שוחט בין אלף לאלף חמש מאות עופות לשעה (בערך 17-25 עופות לדקה).

במקומות אחרים טובים יותר שוחטים שם בין שבע מאות לתשע מאות עופות לשעה כל שוחט (בערך 12-15 עופות לדקה) כן ישנם גם מקומות איטיים יותר ששוחטים שם בסביבות שש מאות לשעה.

ב. ברוב המקומות הסדר הוא כדלהלן:

ארגזי העופות נזרקים מהמשאיות על הרצפה, כשהזריקה הוא בגובה יותר מעשרה טפחים, שעפ"י ההלכה קיימת שאלה וחשש של ריסוק אברים, שאז חייבים לבדוק כל עוף בנפרד, וזאת לא עושים גם בשחיטות האיטיות ביותר.

ג. הארגזים עם העופות נוסעים על גלגל נע לכיוון השוחט,

גוי מוציא את העוף מהארגז ומוסר אותו לגוי השני האוחז את העוף בעת שהשוחט שוחט.

ישנם מקומות שבהן תולים את העוף על שרשרת שנעה לכיוון השוחט.

ד. לאחר השחיטה תופס את העוף גוי שלישי, והוא תולה זאת על שרשרת אוטומטית הנוסעת לכיון מכונות מריטת הנוצות ועריפת הראש מהעוף.

ה. השרשרת נעה במהירות כפי שמכוונים אותה, בדרך כלל מכוונים אותו בהתאם למספר השוחטים העובדים במשחטה, המהירות בנויה שבכל שעה יגיעו לפחות אלף עופות לכל שוחט, כך שכשוחטים חמשה שוחטים, מריצים על השרשרת חמשת אלפי עופות בשעה.

פרק כ

להלן מספר המכשולים

שהם תוצאה מהמהירות הגבוהה של השחיטה

א. בכל יום מוצאים נוצות בוושט של העוף, הסיבה לכך היא, שמאחר והעופות מגיעים ממרחק רב, ואינם אוכלים כינתיים, ובשל הרעב הם אוכלים את הנוצות של העופות האחרים). אם מוצאים לאחר השחיטה נוצות בתוך העוף עפ"י ההלכה העוף טריפה לכתחילה, כי היתה שהי' באמצע מעשה השחיטה (דרכ"ת סי' כ"ג ס"ק מ"ו). השוחטים מחמת המהירות שלהם אינם שמים לב לנוצות, אם הוא היה שוחט באיטיות הוא היה מוצא למעלה ממאה עופות שהם טריפה בגלל הנוצות (שמ"ח סי' כ"ג סעי' ו', ואחרונים).

הוכח שבמשחטה ששוחטים שם קרוב לאלף עופות לשעה לכל שוחט מטריפים בס"ה (מכל השחיטה) 10 עופות בערך בגלל הנוצות או בגלל שאלות אחרות שהיו על אותן העופות (כפי שנציין להלן). מספר זה של טריפות אפשר למצוא במשחטה קטנה ביותר

ששם שוחטים בערך בין 500 ל-600 עופות ליום שלם. עובדא זו זועקת לשמים!.

ב. קורה גם פעמים רבות שהעופות נושכים אחד את השני, והם מדממים בראש ובגרונן, וכשזה מתייבש הדם מתקרב וזה נקרא גרר יבש, ואסור להשתמש בעופות כאלו ללא בדיקה, (עיין ש"ח סי' כ"ג סעיף י"ג). ברור שבגלל המהירות הגדולה השוחט כלל אינו יכול להבחין בעוף בעיה כזו.

ג. קורה הרבה פעמים שהעוף מחורר בגרונו וכן במפדקתו והשוחט כלל אינו רואה זאת.

ד. הרבה פעמים כשהגוי מוסר את העוף לשוחט והעוף נותן לו דקירה בחרטומו הגוי נותן לעוף מכה חזקה בראשו, והעוף מת מהמכה והשוחט כלל לא שם לב ושוחט פגר, מבלי שהוא שם כלל לב שהוא שחט נבילה, כי הרבה פעמים ראשו של העוף עדיין חם.

ה. ישנן מאות עופות שהן מתפגרות בשל הקור העז ששורר בחדשי החורף, או בגלל החום הקשה הפוקד אותן באמצע הקיץ, וכן בגלל גשמים גדולים, ובגלל המהירות הגדולה קורה לעתים תכופות שהשוחט כלל לא שם לב שהוא בעצם שחט פגר או מסוכנת שעל פי ההלכה היא חייבת פירכוס (יו"ד סי' י"ז).

ו. כשהשוחט כבר עיף והוא עלול לעשות דרסה (הוא לוחץ עם הסכין על הסימנים שעל פי ההלכה העוף נבילה), אף אחד אינו יודע על כך אפילו לא השוחט וזאת בגלל המהירות.

ז. בשחיטות הגדולות נופלות על הסכין הרבה לכלוך, אבק או נוצות, הסכין גם מותז בדם, ובגלל המהירות הגדולה אין לו זמן לשטוף את הסכין, ועל פי הפוסקים קיים חשש רציני של חלדה (דעת קדושים סי' כ"ד ס"ק ט').

ח. השוחטים שוחטים את העופות עמוק מאוד בכדי שייצא הרבה דם ככל שאפשר, (זאת מבקש הבעל הבית), בכדי שהעופות לא יהפכו לאדומות, דבר הגורם שהסכין נוגע הרבה פעמים במפדקת.

ט. השוחטים משתמשים בסכינים מאוד חדים דבר שגורם שלא יוכלו כלל לבדוק את הסכין, ואפילו כשהוא בודק אין לזה כל ערך. (עיין דע"ק סי' י"ח ס"ק ו', מנחת הזבח כלל י' סי' ז', טעמי זבחים סי' י"ח אות ה', בית דוד שם, ודרכ"ת שם).

י. חלק מן השוחטים כלל אינם מקפידים בבדיקת הסימנים לאחר השחיטה, (ועיי' יו"ד סי' כ"ה).

יא. ברוב המשחטות היכן שהשוחט שוחט בחורף מאוד קר, כלל לא שייך שלשוחט תהיה הרגשה (ע' שמ"ח ודרכ"ת סי' ח"י, אהל יצחק סי' י"ג, בית דוד סי' ח"י).

יב. קורה לעתים קרובות שהגוי תולה על השרשרת עוף שעדיין חי (השוחט בגלל שהוא עסוק כל כך הוא כלל אינו שם לב מה שהגוי עשה) וכשהעוף עדיין חי הוא נכנס לתוך מכונת מריטת הנוצות, והראש נערף, ואז כלל לא ניתן להבחין ולהכיר את אותו עוף הנראה כמו אלו שנשחטו, הוא מתערבב עם כל יתר העופות והעוף נמכר ליהודים יראים וחרדים.

יג. אם שוחט בודק את הסכין ומוצא ח"ו פגימה הוא חושש לגלות כי באותן כמה דקות מאז שהוא מצא את הפגימה כבר תלו על השרשרת מאות עופות, ובגלל הפגימה שלו הכל הופך לספק נבילה, כי כל העופות של כל השוחטים נתלים על אותו שרשרת המובילה לחדר מריטת הנוצות, השוחט אין לו את האומץ להטריף כמה מאות עופות ולגרום להפסד גדול כל כך לבעל הבית, כי הבעל הבית יפטר אותו בשל דבר כזה, וכך הוא שותק ומאכיל את היהודים היראים והחרדים בנבילות וטריפות רח"ל.

יד. ישנן מקומות כשעושים שם טריפה בשל פגימה הם סומכים על ביטול, זורקים רק כמות קטנה של עופות שבאמת נטרפו, זהו היתר דחוק, ובודאי שאי אפשר לקרוא לעופות אלו "גלאט כשר"!!!

טו. ישנם שוחטים שבגלל המהירות הם שוחטים את העופות כשהם זורקים את עצמם מצד לצד — שאז יש לאותן העופות

חשש דרסא.

טז. ישנן מקומות ששם לא ניתן בשום אופן להוריד את הנוצות ממקום השחיטה בגלל המהירות הגדולה — חשש שהי', חלדה, פגימת הסכין, שמ"ח סי' כ"ד סעי' י"ב, מ"א סי' כ"ג ס"ק י"ט, מנח"י בלק"י ס"ק מ"ו ובביאורים ס"ק מ"ו, שו"מ, דרכ"ת).

יז. חלק מהשוחטים שוחטים בהוכאה בלבד, כי הם ממהרים מאוד, הגם שבדיעבד מותר בהולכה או בהוכאה לבד, אך זאת הוא רק בדיעבד אם קורה דבר כזה, אך בוודאי שאסור לשחוט כך בקביעות, כי אז זה אסור (דע"ת, דרכ"ת, מט"א סי' י"ח). גם גורם שזה נדפק לתוך המפרקת והסכין נפגם מהר.

חי. לשוחטים אין זמן כלל לבדוק את הסכין ביישוב הדעת. עפ"י ההלכה חייבים לבדוק את הסכין בתדירות גבוהה, וחייבים שתהיה להם הרגשה להבחין בכל פגימה (עיין שמ"ח סי' ח"י סעיף ז'). זה לא שייך כלל להיעשות בשחיטות הגדולות, ובגלל חוסר הרגשה קורים מכשולים גדולים רח"ל.

יט. ישנן שאלות רבות בענין בני מעיים, צומת הגידין, שבירת עצמות, וישנם מספר קטן מאוד של משגיחים שיוכלו לבחון שאלות אלו הקורים תמידין כסדרן, העיניים מתעייפות כשהמשגיחים צריכים לבדוק כל אחד כמות גדולה כל כך.

פרק כא

כשרות והשגחה על נקנקיות

א. מצאנו בכמה מקומות שהכינו שם נקניק בלי שהיה שם משגיח שישמור על החששות הגדולים שיש בהכנת הנקניק, כגון ניקור, חלב, דם, (וזאת בנוסף לכל אותן חששות שציינו למעלה כמו שחיטה, בדיקה, מליחה וכו'), כפי שידוע מכניסים לנקניק שומן בנוסף לבשר, שם מכניסים בדרך כלל את כל שאריות הבשר הנשארות לאחר שחתכו וניקו את השמנים מהבשר, (חוץ ממה שזה

נעשה מכל הפסולת של הבשר באטליוזים, סוחרים, קייטרינג ועוד, וכפי שהרופאים הזהירו לא אחת שזה מזיק מאוד לבריאות האדם), ומי שם לב בכלל אם מדובר בחלב או בשומן רגיל.

ב. בארץ ישראל וגם כאן בארה"ב תפסו שהכניסו לתוך הנקניק בשר של חמורים וסוסים, כפי שהדבר פורסם בעיתונות.
ג. תפסו באר"י יהודי שהבריה מהערבים מעיים ונקניקים, לדאבוננו תפסה את זה המשטרה ולא הרבנים כפי שהיה צריך להיות.

ד. מצאו גם בנקניקים אבקת ביצים, ואבקת חלב, ואת זאת מכרו בתור "גלאט כשר למהדרין".

ה. על כן על כל יהודי להזהר כשהוא קונה נקניק, כי החששות בעשייתן גדולה עד מאוד.

ו. אנו רוצים למנות מספר דברים שהמשגיח צריך לדעת בכדי שיוכל לפקח על כשרות הנקניק:

1. כמה היה ההספק של השבוע.

2. כמה בהמות שחטו השבוע.

3. ממה עושים את ההאלטערס את מעיים של הנקניק: (א) ממעיים של הבהמות? (ב) מנייר? (ג) מפלעסטיק? (ד) ממעיים של צאן?

4. מה אורכו של המעיים.

5. כמה מטר יוצא מבהמה אחת.

6. כמה בשר וכמה שומן מוציאה בהמה אחת.

7. כמה קילו של נקניק יצא מבית החרושת.

8. מה אחוז הבשר שהכניסו (בערך 58 אחוז).

9. האם הבשר מנוקד כמו שצריך.

10. חומרים אחרים שמכניסים לנקניק, למשל דם הזבובים שמערכבים בכדי לצבוע את הנקניק לצבע אדום וכו' (ראה מדור שאלות ותשובות).

11. כמה שומן (בערך 30 אחוז).

12. המשיג צריך גם לדעת ולהכיר את החלקים כל השמות של הבשרים וכן של הצבע של הבשר, כפי שידוע בשר גמל טעמו וצבעו שונה מבשר חמורים וסוסים, כפי שידוע תפסו כבר כמה פעמים באטלזים ידועים שמכרו שם בשר סוסים וגמלים.

13. הוא חייב גם להכיר ולהבחין אם לא הכניסו מחלק אחרים וכו'.

ז. כפי שידוע ישנן רמאויות גדולות במעיים של הבהמות כי את זה מביאים ישירות מהמשחטה לבית החרושת ששם מנקים זאת, ואם אין חותמת אפשר בקלות גדולה להעביר לשם בני מעיים מבהמות שאינן כשרות, לכן חייב שיהיה עליהם חותם מתוך השגחה מיוחדת שכפי הידוע ההשגחה על כך חלשה ביותר.

ח. כפי שידוע ישנם נקניקיות של בשר בהמה, כבשים, שיים, עופות, תרנגולי הודו, וכו' וכו' בין 10 ל-15 סוגים שונים וההשגחה על כך קשה.

ט. לדוגמא, המשיג חייב להכיר את השמנים המכניסים לתוך הנקניקיות כפי שהזכרנו קודם, בערך 40 אחוז מכניסים לתוך הנקניק, ומומחה יכול להכיר זאת בעינו, או במשמוש בידים, שמנים אינם נמסים בין האצבעות, ואי אפשר להורידן בידים, וחלב רק מאוד ונמס בין האצבעות ולכן ניתן להבחין זאת בידים, רק השמנים שמסביבות הלב דומים לחלב של הכליות, לכן צריך להישמר שלא לתת להכניס שומן הבא מן הלב, רק אם זה בא ביחד עם חלק מהקנה שאז ברור שמדובר בשומן.

ט. גם יש יוצא מן הכלל בבהמה שמנה שיסחבו יחד החלב של הכליות עם הקנה, וצריכים להיות זהירים מאוד בכך.

י. אותו דבר יכול לקרות אצל כבש שמן כיוצא מן הכלל והשומנים של המעיים שהם ליד הכרכשתא הוא גם דומה לחלב של הכליות, לכן חייבים בכך להיזהר במשנה זהירות ולהשתמש רק אם זה מחובר לחלק מן המעיים.

יא. כשבית החרושת לנקניק קונה בשר ושומנים מהסוחר או מהמשחטה חייב לבוא יחד עם הבשר או השומן כתב של המשגיח, (בדור שקודם חייב להיות לפחות בבית מסחר אחד משגיח, דבר שעד כה לא הקפידו על כך, ואין שם משגיחים).

יב. על ידי זה שהמשגיח יערוך חישוב מדויק הבעל הבית יחשוש להעביר בשר או שומן שאינו כשר, אותן הוא לוקח ממקומות אחרים, אך אנחנו חייבים להוסיף שהמשגיח חייב להיות הבעל הבית על כל עניני ההשגחה בכדי שיהיה לכך ערך, ולכן חשוב מאוד שהמשגיח לא יקבל את משכורתו מבית החרושת (שעד היום זה לא קורה פרט למקומות בודדים).

יג. בענין המעיים הממולאים ראה במדור הלכה.

פרק כב משגיחים

א. בבתי המלון, קייטרינג, אטליזים, מסעדות, בתי חולים, בתי אבות, ומוסדות, חייבים למנות משגיחים שיהיו מומחים גדולים שיוכלו להבחין נכונה איזה בשר כשר, להבחין בשמות ובמשקל, כי לכל חלק יש שם אחר ומשקל אחר, ועל ידי זה שהוא ינהל חישוב מדויק מה נכנס ומה יוצא הוא יוכל לפקח נכונה.

ב. ועיקר העיקרים שהמשגיח צריך לדעת מאיזה מקום הוא קונה, ואפילו כשיש לזה השגחה שזה יהיה באמת כשר, הוא חייב להתעניין במקום שהוא קונה מהיכן מביאים את הסחורה, האם קיימת שם השגחה מעולה, כי אם אין שם השגחה טובה הוא לא הועיל דבר כשהוא קונה מאטליז המוכר ככשר, כי הסחורה המיובאת אינה טובה.

פרק כג שאלות ותשובות בענין השחיטה בארה"ב

א

שאלה?

מדוע כל כך קשה לפעול שישחטו כמות קטנה יותר של עופות וגסות בכל שעה?

תשובה!

נשיב קודם על העופות.

א. בשנת תשל"ז, הרויח כל שוחט בערך \$350 לשבוע, לכל שוחט יש 3 עוזרים, כל אחד מהעוזרים הרויח \$150 לשבוע, יוצא שכל שוחט עם עוזריו עלו לבעל הבית בערך \$800 לשבוע.
ב. אם במשחטת עופות הנהיגו לשחוט בערך 1000 לשעה, ויש לו 6 שוחטים, עלה לו דמי השחיטה בסביבות \$4.800 לשבוע (השוחט ועוזריו).

אם היו שוחטים רק 500 לשעה (שגם זה מספר לא קטן) הוא היה חייב להכניס למשחטה כמות כפולה של שוחטים ועוזרים, ואז ההוצאה שלו על אותה כמות עופות היתה כפולה.

ג. עתה בנעשה בשחיטת הגסות. לדוגמא, כשלבעל הבית 4 שוחטים ובודקים עם מדביק תוויות (בלומבע), ומשלם לכל אחד בנפרד \$250 בערך, ס"ה \$1.250 והם שוחטים במשך השבוע בסביבות 1000 בהמות כנ"ל, יוצא שעולה לו \$1.25 לשחיטת כל בהמה, עתה אם ישחטו כמות קטנה יותר כפי שצריך להיות, למשל במקום ששוחטים 300 בהמות לשבוע, היו צריכים לפחות 3 שוחטים ובודקים עבור 300 בהמות, היה עולה לו השחיטה \$750 לשבוע, ואז יוצא לו \$2.50 לשחיטת כל בהמה, כפול מהשחיטות הגדולות, ובמשך שבוע לכד זה יוצא הון רב, האם הם יכולים להרשות לעצמם מחיר כזה? להזיק בידיים? עתה, עתה ברור מדוע

שלבעל הבית אין אינטרס להכניס עוד שוחטים, ובשל כך מעמידים בסכנה את כל מערכת הכשרות של השחיטה, ולכן מפטרים כל שוחט שהוא איטי מעבודתו. עתה נתבונן לרגע, האם בשל מסחר של כמה סוחרים עלינו ועל ילדינו להתפטם עם ספק נבילות וטריפות במשך כל החיים, וכידים לאבד את שתי העולמות, ד' ישמרנו.

ב

שאלה?

מדוע לא עלה בדעתו של קצב בעבר באירופה להקים שחיטת ענק ולהפיק מכך רווחים גדולים?

תשובה!

א. הציבור לא היה רגיל לאכול הרבה בשר, לא היו להוטים אחרי בשר כמו שלהוטים כאן בארה"ב, ולא היו אז כל כך הרבה מסעדות ומאות בתי מלון, קייטערערס כשנאלצים לספק כמויות של מליוני קילו של בשר חלק.

ב. השחיטה היתה בידיה של הקהילה, הרב היה מנהל את הכל בתקיפות וביד חזקה, (והרב לא היה מקבל כל תשלום מן השחיטה, הוא רק קיבל שכר מסויים מהקהילה עבור הרבנות, שבשל כך היה האחריות על הרב בכל עניני הקהילה, למשל לפסוק שאלות, מקוה, וגם שחיטה, ולכן לא נעשו כל שינויים ללא הסכמתו.

ג. המשגיחים קיבלו את שכרם ע"י הקהילה ובכלל לא היו עובדי הקצב, לא היתה להם כל אפשרות להקים שחיטה מהירה שחייבת היתה לגרום למכשולים גדולים.

ד. השוחטים בעבר היו יראי שמים באמת שהיו יראים מנדנוד של חטא, הוצאת הלעז הקטן ביותר על שוחט שהוא אינו מספיק ירא וחרד היה גורם למהומה בקהילה היהודית, לעיתים קרובות היו נזעקים על שוחט כשמדובר היה בדברים קטנטנים ופעוטים שהשוחט לא הירד בהם כראוי, למשל כשהוציא ספר מבית המדרש

(בכדי לבדוק שאלה קשה) בלי רשות הגבאי (עי' שו"ת דברי חיים), שוחט שדיבר בעת קריאת הש"ץ, כשהוא דיבר על משהו מילה רעה, השמיע ניוול פה, ליצנות, שקרים, (וכן עוד הרבה דברים כגון אלו ראה בשו"ת חת"ס חו"מ קע"ו, דע"ת סי' ב', שו"ת יד אלעזר פ"ה, שו"ת מהרי"א יו"ד סי' ו', תשובות בית הלל פ"ו, פ"ז). השוחטים לא היו מסכימים אף פעם לשחוט באופן שכזה כפי ששוחטים כיום כאן במדינתנו.

ה. הקצב לא היה יכול להקים שחיטה מהירה וזאת רק בטקטיקה משונה, ע"י הפעלת טרור ולחיצה על הקהילה, רבנים, משגיחים וכדומה, שבכלל לא היה שייך בעבר באירופה, (הנהגה כזו שייכת רק בארה"ב).

ו. בלונדון רצו להנהיג שחיטת כמויות גדולות בנוסח ארה"ב, ואז אפילו השוחטים הפשוטים לא רק אלו ששוחטים "גלאט" חלק, לא רצו כלל לשמוע על כך והתנגדו, וכיום קיימת שחיטה בלונדון ובאנטוורפן שאנו כאן בארה"ב צריכים להתבייש מהם.

ג

שאלה ?

הסוחרים טוענים שהשחיטה כיום בארה"ב היא הרבה יותר טובה מכפי שהיתה באירופה, כשהם מחזקים את טענתם בכך: באירופה אם עשו כמה בהמות טריפה בפני הקצב אותו הקצב היה נשאר ללא פרנסה (חוץ מכך שבגלל שהטריפו את הבשר לא היה כלל להשיג בעיר בשר כשר), כאן בארה"ב אפשר להטריף כמה שרוצים, ולקצב אין כל היזק מכך, כי את זה הוא מוכר לסוחרים הקונים טריפה, וממילא אין לאיש הפסד מכך. האם טענה זו הכן נכונה?

תשובה!

א. הוכח לנו מעל לכל ספק שטענה זו היא שקרית, כי כפי שבאירופה היה תלוי פרנסתו של הקצב בבהמות, כך גם היום כל

המסחר של המשחטה תלויה בעובדה אחת, מהי כמות השחיטה הכשרה !

ב. נסביר זאת יותר: הבהמות הנשחטות באזורים של ניו יורק וניו ג'רסי מתפתחים במערב (במרחק של קרוב ל-1000 מייל) משם מביאים זאת לשחיטה, כך שאם הבהמה נטרפת במשחטה יש לבעל הבית הפסד והוא אינו יכול להוציא אפילו את הקרן, כי בשביל למכור זאת לטריפה הרבה יותר בזול להרוג את הבהמה במערב.

בכלל לא משתלם להביא בהמה למשחטה כשהיא בחיים, חלק גדול מההוצאות מיותרות. כפי שתראו: 1. ההעברה! במשאית שניתן להכניס בה מקסימום 40 בהמות חיות, כשברור שבכדי להביא בהמות הרוגות ניתן להביא באותו משאית כמות הגדולה פי ארבעה. 2. בדרך כשמביאים את הבהמות חיות היא מפסידה הרבה משקל, דבר שניתן לשמור אם הורגים אותה שם. 3. בדרך ובטרם השחיטה חייבים להאכיל את הבהמות. 4. שכר העובדים באזור הרבה יותר יקר מאשר במערב. 5. מסים מיותרים, 6. אחזקה.

ג. העובדות הן, שבמרוצת 25 השנים האחרונות נסגרו יותר מ-100 משחטות של הגויים בניו ג'רסי, וזאת כשפיתחו בשנים האחרונות יותר ויותר את הצריכה לבשר, ובכל זאת לא הצליחו לשמור על רווחיות, כך שהדבר מוכיח שבשר המטריפים באיזור הוא יקר בהרבה.

ד. כל בעל הבית מאוד מעוניין שיעשו יותר ויותר כשר, ועוד יותר שיהיו גלאט כשר, כי הרווח על גלאט הוא הרבה יותר מכשר רגיל.

ד

שאלה?

מדוע השחיטה אינה טובה, הלא השוחטים יהודים דתיים?

תשובה!

א. כפי שכבר הזכרנו קודם חייבים השוחטים לעבוד במהירות

סא

גבוהה, והם תמיד בלחץ של הבעל הבית שבכך תלויה פרנסתם, ולכן הם חייבים למצוא תירוצים שונים לכל העיוותים שבשחיטה, שהם חייבים לעשותם בשל לחץ הפרנסה.

ב. כי הבעל בית לוחץ יותר על השוחטים שיאכילו את הציבור בנבילות וטריפות ח"ו (חתם סופר סי' ר"ב), ובגלל שהוא אינו ירא שמים באמת הוא מכשיל אחרים (תבו"ש). והרבה יהודים דתיים התקלקלו כשהפכו לשוחטים. אכילת נבילות וטריפות גרמה לכך שמדינות שלימות ירדו מדרך היהדות (שו"ת ד"ח) (ראה מדור שמע בני).

בפרט כיום כשאוכלים שחוטי חוץ (שחיטת בשר מחוץ לעיר), ביכולת השוחט להאכיל טריפות את כל המדינה, במיוחד כששוחט אחד שוחט כיום עשרות אלפי עופות בשבוע, והכל כשעליהם תוית של מהדרין מן המהדרין.

ג. בזה תבין טוב מדוע הבעל דבר (יצה"ר) הוא כל כך מעוניין לתפוס דוקא את השוחט ברשתו, כי בכך יש לו את כל העולם בכיסו (עיי' ספר הקדוש תולדות יעקב יוסף פ' נשא ד"ה העולה).

ה

שאלה?

א. האם שייך לומר שהשחיטה כלל אינה בסדר במקום שיש להם הכשר של רבנים?

ב. הייתכן שהרבנים משתיקים את הנעשה שם?

תשובה!

א. כשהרבנים נוסעים למשחטה לבדוק את השחיטה שוחטים השוחטים בכוונה באיטיות, והם מראים סכינים יפים במיוחד שהם משתמשים בהם רק בכדי לאחוז עיני הרבנים, "כי השוח"ט יעור עיני חכמים".

ב. מעסיקים במיוחד את הרבנים בכדי שלא יוכלו להבחין במה שהבעל אינו רוצה שיבחינו, למשל אם בדרך כלל בודקים 4 או 5

ריאות בתוך 5 דקות, אז עתה בודקים רק אחד, ואת הנותרים הוא משאיר לשוחטים, יש להם דרכים שונות איך לטשטש את הרבנים ולמנוע מהם שיראו את התכנית היומיומית של עבודת המשחטה (כפי שאנו מקוים לדווח במדריכים שייצאו בעתיד באריכות). וכך הדב רואה שלשוחט יש מספיק זמן ואינו יודע מה המצב לאמיתו.

חוץ מבדיקת פנים שרק הקב"ה יודע מה השוחט עושה, כי אפי' כשהרב עומד שם ומסתכל השוחט יכול לקלוף את הסירות מבלי שהרב יוכל לראות זאת, הוא אינו יכול לראות לתוך בטן הבהמה.

כשהקימו מהומה בשחיטה מאוד מהודרת וחרדית ששחטו שם 1200 עופות לשעה כל שוחט, שלחו אז משלחת של שלשה רבנים, כל הקצבים והשוחטים ידעו מתי הרבנים יגיעו למשחטה, הרבנים חזרו מהשחיטה כשהם מרוצים מאוד, כי כשהם היו שם שחטו רק 300 לשעה.

השוחטים אבל סיפרו אחר כך שהרבנים הגיעו בסוף היום, היו מזמן כבר גומרים את השחיטה, השאירו מספר קטן של עופות לשחוט, בכדי להראות לרבנים, את השרשרת הנע כיוונו שיסע לאט מאוד, אף אחד לא העובדים ולא הבעל הבית הודיעו לרבנים שהכמות הזו שהם רואים אינה הכמות הרגילה היומיומית ששוחטים שם.

ג. אנחנו התמקדנו על שחיטת עופות שכמה רבנים אמרו שלא יכולים לשחוט שם יותר מאשר 600 עופות לשעה לכל שוחט, והוכח ששוחטים שם כיום קרוב ל-1000 עופות לשעה, ממילא עתה לאחר שקראת את אותן השורות, כשתשמעו שהרבנים נסעו למקום ובדקו ומספרים שעשו תיקונים שם שתדעו איזה ערך יש לאותן הביקורים, במיוחד כשהכל נע מסביב לדבר אחד-מסחר.

ד. הרבנים לוקחים כסף עבור השגחתם, (לא בתור חלק מרבנותם, רק תשלום מיוחד עבור ההשגחה על השחיטה), וממילא יש לרבנים נגיעה בענין, וכשיש למישהו נגיעה הוא אינו מבחין בחסרונות.

ה. הרבנים היודעים את האמת מה שקורה בעת השחיטה לא אוכלים מהשחיטה בארה"ב, תשעים אחוז של הרבנים החרדים לא אוכלים משחיטה גסה כאן בארה"ב, חלק מהרבנים הנותנים הכשר לאטליזים הם אינם אוכלים מבשר שנשחט במשחטות בארה"ב, ומשיבים למשפחתם ולכל מי ששואל אותם שיימנעו מאכילת הבשר.

ו. כל זאת אומרים הרבנים רק בשקט ללא המולה ורעש גדול, אין להם את האומץ לצאת ברבים ולציין את החסרונות ולגלות את הסודות, וזאת בגלל: 1. הלחץ של קהילות מסוימות. 2. הטרור של הבעלי בתים והשותפים וכו' של בעלי המשחטות איטליזים והשוחטים והמשגיחים וכו' המאיימים עליהם שיגרמו להם צרות ובזיונות בדרכים שונות, לא יאומן כי יסופר. 3. בגלל סיבות פיזיות. 4. הדבר יכול לעלות לו בפרנסתו.

ז. ישנם רבנים שמאז שהם נמצאים בארה"ב במשך שלשים השנים האחרונות מעולם לא דרכו על מפתן של משחטה כשלהי, כי האמינו שהכל מתנהל כשורה ולא ידעו כלל מה שקורה באמת. (ולענין חיוב מחאה עיין מדור מזון בהלכה).

ח. חלק מהרבנים כלל אינם מבינים בבדיקת סכינים (עיין בס' לב העברי באריכות ועי' בשו"ת בית הלל בס' מ"ז באריכות דברים קלורין לעינים).

ח. חלק מהרבנים כלל אינם מבינים בבדיקת סכינים (עיין בס' לב העברי באריכות ועי' בשו"ת בית הלל בס' מ"ז באריכות דברים קלורין לעינים).

ט. בכדי שרוב יוכל לדעת בדיוק הלכות שחיטה חייב הרב להיות שם לכה"פ 3 חדשים רצופים מדי יום ביומו, וגם אז הוא זקוק להרבה סייעתא דשמיא, (עיי' ס' שמירה טובה).

שאלה?

ישנם רבנים חרדים הנותנים השגחות על שחיטות שונות, ואם כן איך יתכן שישנן כל כך הרבה טענות שהשחיטות אינן טובות?

תשובה!

א. הרבנים בעלי המכשירים אינם נמצאים מדי יום בשחיטה על מנת לברוק ולראות איך מתנהלת שם השחיטה, מזמן לזמן כשהרבנים מגיעים למשחטה אז עובדים באיטיות רבה, שוחטים ובודקים בצורה איטית וטובה יותר, למשל כשבודקים בכל ימות השנה 4 או 5 ריאות במשך רק, כשהרבנים מגיעים בודקים רק ריאה אחת לרקה, ואת היתר משאירים לשחיטת הבשר כשר לא חלק, מתייחסים בכבוד לרבנים מראים להם הכל (פרט לבריקת פנים שרק הקב"ה יכול לדעת מה הבודק עושה בתוך בטן הבהמה) ממילא רואה הרב שיש מספיק זמן לכל הדרוש לבריקת כל הבשר (בערך חמש דקות לכל ריאה), יש להם גם דרכים שונות איך למנוע מהרבנים לדעת מה קורה שם כשהם אינם שם.

(אגב, בכדי להוכיח שעובדה זו נכונה, שלחו פעם משלחת של שלשה רבנים לשחיטה חרדית מהודרת, וזאת לאחר שהקימו מהומה גדולה ששוחטים 1200 לשעה ע"י שוחט אחד, הרבנים חזרו משם כשהם מרוצים מאוד, והעידו שכשהם היו שם שחטו רק 400 עופות לשעה.

אח"כ נודע ע"י אחד העוברים שהשיב לשאלה: "היתכן ששחטתם רק 400 לשעה כשהרבנים היו שם"? — השיב שהסיבה לכך היתה שכבר היה סוף היום וכבר לא היו הרבה עופות. על השאלה האם הוריעו לרבנים שבדרך כלל שוחטים הרבה יותר, הודה העובר שלא סיפרו להם זאת.

זו דוגמא, שאפילו שוחטים בגלל פרנסתם וגם הבעל הבית בגלל מסחרם מרמין את הרבנים בעלי המכשירים).

ג. אנחנו ברקנו משחטת עופות ששם הרבנים אמרו שלא ניתן לשחוט שם יותר מ-600 לשעה כל שוחט, שבאמת שוחטים שם

כיום קרוב ל-1000 עופות כל שעה, ממילא עתה לאחר קריאת השורות כשתשמעו שהרבנים נסעו וחזרו ואמרו שעשו תיקונים שם תדעו שאין לזה כל ערך, ובמיוחד כשמדובר באנשים שכל מאווים הוא מסחר בלבד.

ד. הרבנים לוקחים כסף עבור השגחתם, (לא בתור חלק מרבנותם, רק תשלום מיוחד עבור ההשגחה על השחיטה), וממילא יש לרבנים נגיעה בענין, וכשיש למישהו נגיעה הוא אינו מבחין בחסרונות.

ה. מובא בספרים בכדי שרב יוכל לדעת בדיוק תהלוכות השחיטה חייב הרב להיות שם לכה"פ 3 חדשים רצופים מדי יום ביומו, ואפי' אם לקוראים נדמה שזה קצת יותר מדי, אבל כל אחד מודה שאם הוא נוסע למשחטה רק פעם אחת בשנה (או אפילו פעם אחת בחודש) זה לא מספיק בכדי להבחין בנעשה במשחטה.

ו. הסיפור המובא להלן זורק אור על מצב השחיטה כיום:

בעיר בארדיטשוב (עיר של יראים ושלמים, גרו שם עשרים נפשות יהודיות), קיבלו שוחט על פי ציווים של גדולי הצדיקים באותו דור, (הוא היה מקובל אצל כולם כקדוש עליון). הראב"ד ר' משולם נתן זצ"ל זעק שאותו שוחט הוא מאכיל נבילות וטריפות. ואז לא נתנו לו (לר' משולם נתן) ללכת למשחטה.

מינו אז דיינים אחרים שהם יילכו לבדוק איך שהשוחט שוחט, שבעה רבנים מערים אחרות ודיינים אחרים מבארדיטשוב אמרו אז שהכל מתנהל כשורה, ואין בכלל מקום לחשוש על אותו שוחט.

סוף דבר, הביאו את ר' שלמה קלוגער זצ"ל לבארדיטשוב, לאחר שהוא בדק שלשה פעמים את שחיטתו של השוחט, הוא אסר את השחיטה שם, הוא זעק שהשוחט מאכיל טריפות. (שתי הגדולים שהתירו את אותו שוחט ביקשו לאחר מכן מחילה ממהרש"ק) (עי' היטב בטוב טעם ודעת חלק א').

תתארו לעצמכם, אותו שוחט האכיל במשך שנים נבילות וטריפות, ושבעה רבנים מובהקים כלל לא ראו, זה מראה שאפשר

להיות רב ודיין טוב, ת"ח ומורה הוראה ובכל זאת לא להבין בתהליך של שחיטה ובדיקה, ומכש"כ כיום כשהשיטה היא מאוד מסובכת בוודאי שאי אפשר לראות ולהבחין בבירור כפי שצריכים לראות.

ז. בחזרה לשאלה: צריכים לשאול את אותה שאלה בצורה הפוכה. היתכם שישנם כל כך הרבה רבנים חרדים ומורה הוראות שבכלל אינם אוכלים בשר מהשחיטה המקובלת בארה"ב (באירופה כל אותם הרבנים אכלו בשר), חלק מאותם הרבנים הודיעו לאחר שביקרו באותן המשחטות שם כל הרבנים היו מבקרים במשחטות הם גם לא היו אוכלים בשר. חלקם שכלל לא היו במשחטות אומרים גם לכל מי ששואל אותם בצורה פרטית, שהרבה יותר טוב אם לא אוכלים כלל את הבשר, וחלקם אומרים שאסור לאכול את הבשר.

ח. אפילו הרבנים בעלי המכשירים שנותנים השגחות על חנויות הבשר, חלק גדול מהם כלל אינו אוכל מהבשר.

ט. כל זה חייב לעורר את ההמון שמשהו כאן לא כשורה, הרבה שוחטים מפורסמים, לא בטלנים רק מפורסמים במלאכתם מלאכת השחיטה הפסיקו לשחוט כשהם הגיעו לארה"ב, בטענה שזה לא טוב כי ממהרים את השוחטים.

ז

שאלה?

איך יתכן שהשחיטה אינה טובה הרבה מן השוחטים הרי יהודים חרדים?

תשובה!

א. השוחטים עובדים על פי הוראות הבעל הבית, הוא מחלק את העבודה, השוחטים משועבדים לו בגלל פרנסתם, אינה יוצאת אם שאיפתו של הבעל הבית אינה יוצאת אל הפועל, השוחט עלול לאבד את פרנסתו וכך ניתן להבין שכל העיוותים של השחיטה

מזיזים הצידה ומוצאים להם תירוצים.

ידוע שכשהשוחטים הגיעו מאירופה לארה"ב הם התלוננו שממהירים אותם מאוד בעת השחיטה, ובגלל שהיו זהירים מאוד רצו להפסיק את מלאכת השחיטה, אך מאחר ובאותן הזמנים לא היה בנמצא עבורם מקצוע שיתאים להם, נאלצו להישאר בשחיטה, אך בכל הזמן הם התלוננו שהמהירות גבוהה מדי, אך במשך הזמן התרגלו למצב החדש והפסיקו להתלונן על כך, והגיעו למצב כזה שכששוחטים באיטיות הם טוענים שמשחקים ולא עובדים.

חשוב מאוד לציין את העובדה שהמכשירים השיבו על השאלה כמה עופות מותר לשחוט בשעה? התשובה היתה שכל שוחט מותר לו לשחוט כמה שהוא יכול.

בזה ניתן להבין את הבעיה המרכזית של השחיטה הענקית, בכל משחטה יש בסביבות ששה או שמונה, ובמקומות אחרים 12 שוחטים, ואם אחד או שניים מאותם השוחטים טוענים שהם יכולים לשחוט 1000 או 1200 לשעה אז הבעל הבית ממהר את השרשרת הנע, כך שכל השוחטים נאלצים להספיק את אותה כמות, כך חייבים לעשות על פי דעת הבעל הבית.

בעיני הבעל הבית אין הבדל בין שוחט צעיר בגיל 30 או שוחט מבוגר בגיל 50, אין חילוק בין שוחט שהוא בטבע זריז לבין שוחט שבטבעו הוא מתון, לבעל הבית גם לא משנה מה השעה, האם השעה שמונה בבוקר כשהשוחט עדיין במלוא כוחו וחושיו, לבין שלש אחר הצהריים כשהשוחט עייף ותשוש, תמיד חייבים להספיק את הכמות שהבעל הבית הכין.

לסיכום, השוחט חייב לשחוט את הכמות שהכין לו הבעל הבית, ואין כל התחשבות ביכולת של השוחט.

ברור שאותו שוחט שכל פרנסתו תלויה בשחיטה, הוא לא יודה (ובודאי לא ברכים) שהשחיטה אינה טובה, אך לדאבונו זהו המצב.

ח

שאלה?

מה החסרון בשחיטה המהירה?

תשובה!

כשתקראו את כל הקונטרס אז תקבלו בעצמכם את התשובה לשאלה!

ט

שאלה?

האם ניתן להסתכל מקרוב ולראות את השחיטה, ולהיווכח שהכל נעשה כדת וכדין?

תשובה!

א. המשחטה נמצאת במרחק רב, כמה שעות נסיעה מהעיר, כך שליחיד הרבר קשה מאוד.

ב. במשחטות הגדולות הבעל הבית כלל אינו מאפשר ליחידים להיכנס לשם, אפי' בחורים ואברכים הלומדים הלכות טריפות, ורצים לראות בעיניהם את השחיטה, הבעל אינו מאפשר זאת מחשש שיתגלו חסרונות המקום.

ג. בכדי להבחין ולקבל תמונה שלימה חייבים לדעת: 1. הלכות שחיטה. 2. אומנות השחיטה. 3. לאט וברור לבחון את תהליך השחיטה, דהיינו הוא חייב לדעת בדיוק כמה משאיות נכנסות למקום במשך היום, כמה ארגזים יש במשאית, וכמה עופות ישנן בכל ארגז (בין 12 ל-15 בערך) (כס"ה יש בכל משאית בין 5 ל-7 אלפים עופות בערך). חייבים לפקח בזהירות רבה כמה משאיות מגיעים, ואז יש לחשב את שעות השחיטה, ואז תחלקו זאת על פי מספר השוחטים במקום

ניתן לבחון זאת בדרך נוספת, הבעל הבית מכוון את מהירות הגלגל הנע על פי מספר השוחטים, כשישנם יותר שוחטים

השרשרת נעה במהירות גבוהה יותר בכדי לדעת את הכמות חייבים לדעת כמה עופות שחוטים נוסעים על השרשרת בכל דקה, ולדעת כמה שוחטים ישנם במקום, כך הוא יוכל בעצמו לעשות את החשבון כמה כל שוחט מספיק לשעה. זאת ועוד בכדי לברר את כל החששות הקיימות בשחיטה הוא חייב לשהות במקום מספר שבועות, בכדי שלא יוכלו לרמותו.

,

שאלה?

אפשר לסמוך על כל בעל אטליז?

תשובה!

א. זה תלוי במהימנותו של בעל האיטליז, כי אם הוא לא אמין הוא יכול בקלות למכור גם טריפה בתור כשרה (ע"י סנהדרין כה, וברא"ש שם, ירושלמי תרומות פ"ח ה"ג, מעשה בטבח בציפורין וכו', ויקרא רבה ה, ילקוט שמעוני משפטים רמז שנ"ב, ובשבט מוסר פרק ל"ו, חכ"ש או"ח סי' שי"א). כבר הונהג מאז ומקדם שלא להאמין לשום טבח רק אם ההשגחה כהוגן, ועיי' שו"ע יו"ד סי"ח סעי"ח, (אבל שם מדובר שהטבח הוא השוחט).
ב. חייבים גם לדעת אם הבשר אצל בעל האיטליז אין לו את החששות המוזכרות

יא

שאלה?

מה הכוונה ששוחט צריך להיות ירא שמים מרבים?

תשובה!

עפ"י רש"י הכוונה "מרבים", מימים רבים, האבן יחייא אומר, יותר מכל שאר הרבים והגדולים שבישראל. הדעת קדושים מפרש, שיהא מפורסם ברבים שיחזיקו אותו לירא שמים.

שאלה?

יב

האם קיים חשש גדול יותר על לשון, כבד, וחלקים אחרים
מאשר על בשר הבהמה?

תשובה!

לבהמה יש לשון אחת וכבד אחד, ובית המטבחים שולחים
זאת ומוכרים בכל ארה"ב לאיטליזים, קייטרינג, בתי אבות,
מסעדות ועוד, שלא יתכן במציאות שיהיה גלאט כשר "חלק".

יג

שאלה?

אם יש לי קרוב או ידיד שיש לו אטליז, האם מותר לי לקנות
אצלו?, האם התירוץ הזה יתקבל בבית דין של מעלה?

תשובה!

דוד המלך עה"ש אומר בתהלים, אח לא פדה יפדה איש וגו',
הכוונה שהקרוב לא יוכל להוציא אותו משאול תחתית.

יד

שאלה?

האם מותר בשל לחץ כשלהו (באיזה אופן שיהי) לאכול בשר
שהוא עצמו לא בטוח שזה נקי מכל החששות המוזכרות לעיל?

תשובה!

תתארו לעצמכם אם לוחצים מישוהו מכם שהוא יאפשר לסמם
אותו ולאחר מכן להקפיא את גופו האם הוא יעשה זאת? בוודאי
שלא!!!

המסילת ישרים (פי"א) כותב שמאכלות אסורות הוא סם ממש.

החפץ חיים (בספרו נדחי ישראל פכ"ח) כותב שלאחר מאה
ועשרים שנה יעשו ניתוח קשה מאוד להוציא את הלא טוב (שקרה
בדרך אכילת הטריפות) מכל אבר שבגוף ומכל שערה אפילו

עא

שערות עינו, נו, האם כדאי לעבור את העינוי הזה בגלל איזה לחץ
אנושי?

טו

שאלה?

אני קונה עופות אצל שוחט פרטי ששוחט במשחטה גדולה,
האם אני יכול לדעת בבירור שהעופות הם אכן עופות שהוא שחט?

תשובה!

כפי שהזכרנו, במשחטה שוחטים מספר שוחטים יחד,
כשהעופות נועים על גלגל נע, ולאחר השחיטה העופות מגיעים
לחדר מריטת הנוצות שם מתערכבים כל העופות, כך שבשום אופן
לא ניתן לדעת בבירור מי הוא השוחט, ובעל הבית של אותה
משחטה מוכר את העופות לאותו שוחט, ואותו דבר בבשר בהמה,
תמיד בודק משהו אחר, בזמן שהשוחט שוחט, כך שגם בתהליך
זה יש מספר שוחטים ובודקים, וקשה מאוד לקבוע בבירור מי
שחט את הבשר שאותו שוחט מוכר.

טז

שאלה?

מדוע צבע הנקניק אדום ולא צבע בשר הבהמה?, במיוחד
כשערכבים 40 אחוז שומן לתוך הנקניק (שהוא לבן)?

תשובה!

הצבע אינו צבע טבעי אלא סינטטי, ידוע השאלה של הצבע
שעושים זאת מדם זכובים (עיי' שו"ת מנחת יצחק)

יז

שאלה?

האם יתכן כלל שעיר מלאה בחכמים וסופרים אוכלים דברים
האסורים?

תשובה!

א. ידוע סיפור המעשה מהעיר הגדולה קראקא בזמן המגלה עמוקות, כשכל העיר אכלה טריפות עשרות שנים, ואף אחד לא תפס זאת, עד שהקצבים בעצמם הודו והפכו לבעלי תשובה.

ב. ר' נתן אדלר זצוק"ל רצה לאסור את השוחטים מפראנקפורט, כשהוא טען שהם מעכבים את הגאולה כי הם מאכילים טריפות לישראל, (עיין שמרו משפט מבעל לב העברי זצ"ל), וכן זה מוזכר בהרבה ספרי שו"ת מעשיות וספורים של שוחטים שהודו לפני פטירתם שהם האכילו נבילות וטריפות בכל חייהם.

יח

שאלה?

האם צריכים משגיח שיבדוק כל הזמן את סכינו של השוחט?

תשובה!

א. ראה באריכות במזון בהלכה, מערכת בדיקת הסכין.

ב. בירושלים הנהיגו משגיח מיוחד לבדיקת הסכין.

יט

שאלה?

האם מותר לאכול בשר בשמחת נשואין, כשידוע שבעל השמחה הוא אדם המדקדק, ובביתו הכל מאה אחוז כשורה ועל טהרת הקודש?

תשובה!

בעלי השמחות שבביתם הם נזהרים מאוד שלא להשתמש אלא אך ורק במוצרים כשרים למהדרין, כמעט כולם אינם משתמשים בשמחות באותו הבשר שהם משתמשים בו, אלא סומכים על בעל האולם, לכל היותר הוא מדקדק לקחת מקייטרינג שיש לו הכשר והוא מכירו שהוא אדם אמין, אך כל זאת עדיין אינה הוכחה שאכן

עג

הבשר כשר.

כ

שאלה?

האם שייד בכלל לתקן את כל המכשולים או קלקולים? מה היא התקנה?

תשובה!

א. התקנה יכולה להיות כשינהיגו שחיטה איטית עם תקנות והידורים, ולכל קהילה שתהיה שחיטה נפרדת ואטליז פרטי וכו', כשהרב מפקח חזק, וכשהרב המנקר והמשגיח יקבלו את משכרותם מהקהילה כפי שהיה נהוג בעבר באירופה, (ראה באריכות בגסות)

ב. עצם העובדה שהשחיטה תתחלק להרבה יותר חלקים הדבר יעזור למצב הכשרות, המונופול על השחיטה יישמט מידיהם של סוחרים, ואז גם תופסק ההפקרות, אז יוכלו לפקח טוב על השחיטה.

ג. חשוב לציין שבמשך שלשים השנים האחרונות מרבית הקהילות הצליחו לארגן את עצמן בכל המישורים ברוחניות ובגשמיות, לכל קהילה בית כנסת משלה, מקוה, ישיבה, ת"ת, מחנות קיץ, בתי ספר לבנות, כוללים, מוסדות צדקה וחסד ועוד, הדבר נשתנה ב"ה לטובה, אך דוקא בענין זה של השחיטה שהוא החשוב מכל דוקא כאן קיימת אזלת יד, המוסדות ממומנות בתקציבי ענק ע"י יהודים שומרי תורה ומצוות, אם כן מדוע שלא יוכלו לממן שחיטה כשרה למהדרין.

ד. אנו פונים ומבקשים מכל קהילה שתקים לעצמה מערכת שחיטה עצמאית.

ה. אנו מוכנים לעזור (ללא כל תשלום) לרבנים, קהילות, שוחטים חרדים להנהיג תיקונים עם כל ההידורים למשל 1. ללמד איך להכין סכינים. 2. ללמד הלכות שחיטה. 3. שימוש. 4. סידורים טכניים.

ו. כשאנו מסיימים פרק זה אנו רוצים להזכיר שוב לקוראים שאנו נוטלים על עצמנו את מלוא האחריות על כל מה שכתבנו, אנו מוכנים לכל יהודי רציני שרוצה לדעת את האמת על כל מה שכתבנו בקונטרס זה.

פרק כד אזהרות הוועד חנניות בשר (אטליזים)

...אנחנו מזהירים שוב וחוזרים על האזהרה שהופיעה במדריך מס. 4 (דף קט"ו), בענין חנניות הבשר, שאפילו כשיש לאטליזים השגחה, אז ההשגחה אינה על השחיטה ובדיקה של הבשר, ההשגחה שלהם מתחילה אך ורק מאז שהבשר מגיע לאטליז (על ניקור, מליחה וכדומה).

...ישנם אטליזים המוכרים בשר שקבלו ממספר משחטות, ובכדי לרכוש קונים רבים יותר, הם מודיעים שהם מוכרים בשר גלאט-כשר של משחטה זו או אחרת, המקובלת על הצבור המקומי.

...אבל למעשה יש כאן הטעייה, כי הקונה אינו יכול לדעת מאיזה משחטה הגיעה חתיכת הבשר שהוא קיבל לידו, וכן לא יוכל לדעת היכן שחטו את רבעי העוף שהוא קיבל, ולעתים מרמים את הקונה החושב שהוא קונה בשר משחיטה מסוימת שעליה הוא מהדר תמיד. על הקונה לתבוע מידע ברור מהיכן הגיע הבשר שהגיע לידו.

פרק כה

שאלות ותשובות

בענין השחיטה בארה"ב

קיבלנו הרבה מכתבים בענין ניהול הבשר, כפי שמוכן מחלק מן המכתבים ישנן דברי חיזוק, בחלקן ביקורת, ובחלקן האחר שאלות, בין המכתבים מצאנו גם הערות, וגם מכתבי זלזול ונאצה לא נעדר מקומן.

אנו מצטטים להלן רק את חלקן, במיוחד אלו הנחוצים, הנושאים עמם שאלות הטעונות הבהרה בעבודתינו.

(א) ...למה לא הזכרתם כלל שאלת ריסוק אברים אצל העופות, כמעט בכל בתי המשחטות הגדולים זורקים את קופסאות העופות מהמשאית ארצה... כן נוהגים גם במקצת מן המשחטות החרדיים ביותר... שמעתי שאצל שחיטת וויינלאנד מסודר באופן שיהי בלתי אפשרי לזרוק את קופסאות העופות, ושאלה זו לא שייכת אצלם...
אברהם נתן ווייס (ברוקלין)

(ב) ...עושים רעש מתערובת גברים ונשים, שלא יסעו בבאסעס שיארגנו מקומות מיוחדים לגברים, ונשים לחוד, אין איש שם על לב שהבודקים שצריכים להיות יראים ושלמים עובדים ביחד עם נשים נכריות, ממש זה ליד זה, ובתקופת הקיץ לבושים בפריצות שממש אי אפשר גם לאיש פשוט לעבוד שם, ובפרט לבודק... בודאי שא"א אחרת, האבק והחום מכריחים את הנכריות לעבוד באופן כזה, מ"מ צריכין לעשות איזה תיקונים בענין זה, לחשוב מחשבות... נחיצות הענין א"א להשיגו, רק מי שעובד שם...
י.ב.ד.

(ג) ...מובא בדרכי תשובה הל' מליחה סי' ס"ט סעי' י' (אות קס"ה) עי' בקונטרס בעל הסמ"ע ז"ל שכ' שיש לזהר לכתחלה שישרו וימלחו הבשר ע"י ישראל דוקא ולא ע"י שפחותיהן העכו"ם עיי"ש והביאו הבית לחם יהודה ס"ק מ"ו...

...בכל שחיטה שביקרתי ראיתי שהעכו"ם מולחים את העופות... חוץ מתקנה הנ"ל הלא אינם נאמנים בדבר... אין להם השגחה עליהם כדבעי, אף שיש משגיחים על המליחה, אינו כלום...

בתקנות ועד הארצות מאת בעל הסמ"ע זצ"ל לא נכתב חלילה לכתחילה ולא נכתב טעם לתקנה זו, וז"ל הנשים יהי' נוהרים שישרו וימלחו הבשר בעצמן או משרתת ישראלית ולא שפחותיהן הגויות כלל, נדפס בסוף ספר כל בו (דפוס שולזינגער).
י.ש.ר.

ד) ...למה היו צריכים לעשות מהומה? אם השיטה אינה טובה מנסים בשקט לתקן? ...זה מעניין לראות מה כותב השדי חמד במערכת חמץ ומצה בענין המתכון החדש בבתי החרושת למצרכי מזון... שם רואים איך שגאונים וצדיקים זי"ע מן הדור העבר בחנו נושאים אלה, הנוגעים גם לכשרות פה בארצנו... עי' סי' י' אות ג' ד"ה ולפי, ד"ה והנה בענין, וגם בסימן י"ג אות י"ב ד"ה ולפי הנראה... אותו הדבר ממש בענין זה... אפילו כשעושים תקנות זה לא עוזר לעצם הענין, בגלל שורש הרע של "יצור כמויות ענק"...
הק' צבי ג-טליס (בני ברק)

המערכת

לתועלת הרבים אנו מצטטים להלן את מראה המקומות קצת באריכות יתר וגם נצטט מהספר ויוא' משה, מהגה"ק אדמו"ר מסאטמאר שליט"א מאמר שלש שבועות אות קמ"ג היכן שכ"ק מרן שליט"א היה מאריך בענין השדי חמד:

1) מערכת חמץ ומצה סימן י' אות ג' ד"ה ולפי, ונראה דלקבוע הלכה לדורות לעשות באופן שיש חשש איסור, אלא שנבא לעשות תיקונים להסיר החשש הנז"ל, אין לעשות כן, כי אחר שיתפשט ההיתר על ידי תיקונים, ההיתר יתפשט לגמרי ומעט מעט לא יזכרו ולא יפקדו אף גם אחד מן התיקונים הצריכים כלל וכו' יעו"ש עוד.

(2) שם ד"ה והנה בענין זה כתב לי', הנה ידוע דמרגלא בפומא ררבנן קשישאי שהחדש אסור מן התורה "בכל מקום" ולכן כל דבר הנעשה לרזון בדבר החדש יש להתבונן בשבע עינים ובשבע חקירות לבל יהרס ח"ו מזה גדר התורה, עכל"ק.

(3) סימן י"ג אות י"ב ד"ה ולפי הנראה (לענין מאשין מצות). וכבר כתבתי למעלה בסי' י' אות ג' דהענינים כוללים המסורים ביד כל אדם שההיתר בהם מפוקפק אם לא על ידי (תיקונים) התיקונים יתבטלו ויתפשט ההיתר לגמרי בלי שום תיקון, הנך רואה שבדברי הגאון שם ארי' לא הוזכר "שום תיקון" רק כתב סתם שגדולי אשכנז עושין כן וכל השומע ורואה דברים האלו יבין בלבבו שעשיית המצות במאשין הותר מכללא "בלי שום תיקון" כלל, עכל"ק.

(ה) אנו רוצים לעורר, שהגאונים מארי דארעא קרישא, הביד"צ של העדה החרדית שליט"א שבראשו עומד הרב ואב"ד הגה"ק מאור עינינו מסאטמאר שליט"א כותב גם הוא בצער גדול נגד ייצור כמויות הענק, מצורף בזה תצלום של דבריו במדריך הכשרות, תשל"ז.

מרדכי פעדערמאן (קאנאדע)

(ו) ...חילול כבוד הרבנים זה לא אסור? ...אין צורך לחשוש משוחטים יראים ושלמים... הרבה היו בשחיטות לאחרונה, ואומרים שהכל הולך כשורה...

אשר געלבמאן (קווינס)

(ז) היתכן שהרה"ג המפורסם...מדעברעצין שליט"א כתב במדריך מספר י"ד שאין לו אחריות אישית על מאמר השחיטה...למה לא כותבים מי הם חברי המערכת?

אברהם פריעדמאן (אנגלי')

(ח) ...בגלל המהומה חלק מן הציבור החל לקנות בשר של האו יי... שבוודאי גרועות בהרבה.

גדלי' שטרן (ספרינג וואלי)

ט) ...צריכים לדבר קודם עם המכשירים, למה יגרעו מפאשקעס, מעדנים, ווילמארק, או יו. ועוד, שלא כתבתם קודם שדברתם עם הרבנים המשגיחים?...

חי"ל ר"ב (ברוקלין)

תשובת המערכת:

...למה נאלצנו לעשות מהומה בענין?

א) הדו"ח שנמסר על הכשרות היה באופן כללי ולא ספציפי (ראה דבר המערכת במדריך), וכמו שציינו בתחילת הדו"ח שהוא אינו מתייחס למשחטה מסויימת, הכוונה היתה לכל משחטות המשווקות בשר חלק, וזאת בכדי שלצבור יהיה מושג מהנעשה, בכדי שיידע מה עליו לשאול, ועל מה להדר, על מה להסתכל, ומה למנוע וכדומה, כבר הגיע הזמן שלציבור יהיה ידיעה מה ואיך יש לנהוג בבשר, אך בשום אופן הדו"ח אינו מתייחס לאיזה ביח"ר השגחה או רב מסויים.

...חילול כבוד הרבנים אינו אסור?

ב) כפי שצויין אז, ב"שימו לב" שפורסם לא צויינו שם המקומות או הרבנים הקשורים לענין, אדרבה, אנו מתפללים שיורם קרנם וכבודם של הרבנים, ע"י כך ששיפעלו ויעשו לתיקון העיוותים.

אם נמצאו רבנים שחשו פחיתות כבוד ח"ו בכבוד הרבנות ע"י הרשימה שלנו, אנו מבקשים מכבוד הרבנים הגאונים שליט"א סליחה ומחילה, הגם שלא התכוונו חלילה לפגוע באף אחד מהם, אלא רק את תיקון הענין.

...אין צורך לחשוש משוחטים יראים ושלמים.

ג) כפי שכבר כתבנו קודם לכן הרשימה הזו עסקה בשחיטות גלאט כשר, כשבחלקו לפחות לא ניתן לקבוע ולומר שהשוחטים שם הם יראים ושלמים ובכל זאת קורים לאותה שחיטה "גלאט".

במשחטות היכן שהשוחטים ובודקים הם באמת יראי ד',
רשימתנו אינה פוגעת בכבודם ח"ו.

אנחנו נעתיק כאן את הלשון של שו"ת שואל ומשיב מהדורא
א' חלק ב' סי' י"ד:

...כי כפי הנשמע השו"ב יראים ושלמים הם אתנו אך מבלי
משים על לב נפרצו מעט להקל ולא עמדו על משמרתם חזק
וכאשר ידעו כי יש משגיח עליהם תכבד העבודה עליהם וישוּבו
לאומנתם בשלום.

הגאון הגדול זצ"ל קורה לאותם השוחטים יראים ושלמים,
אנחנו מכירים ויודעים מה הפירוש עדות של גאון כזה שהם יראים
ושלמים, ובכל זאת הוא מוסיף שללא השגחה חזקה יכול לקרוא
רפיון, במיוחד בשחיטות של היום, היכן שהשוחט אפילו החרד
ביותר מהם אינו יכול לשנות את המתכון של שחיטה בכמויות ענק,
הוא יכול רק להיות זהיר בכל הנוגע לשחיטתו, ובמקצת גם לתקן
תקנות (שינוי לטובה), אך את הבעיה המרכזית והכללית הוא אינו
יכול לפתור אפילו אם הדבר בניגוד לרצונו.

תקראו מה כותבים חברי הביד"צ בירושלים עיה"ק הם
מתייחסים לייצור בכמויות ענק: הם אינם רוצים שום שייכות לכך
(עי' להלן). השחיטה שלהם והתקנות חייבים לשמש דוגמא
לשחיטה האמריקאית.

...הרבה היו לאחרונה במשחטות, ואומרים שהכל הולך
כשורה.

ד) ברור הדבר שמביקור חטוף לא ניתן ללמוד ממה שקרה
בעבר, ובודאי שלא על העתיד.

שמחנו לשמוע שבמשחטה זו או אחרת כבר הנהיגו תקנות
חדשות, ועוד יותר אנו שמחים לשמוע שבחלק מן המשחטות לא
שוחטים כמויות ענק בזמן קצר, וששם הכל נערך כפי שצריך וראוי
למשחטה כשרה, לכך אנו חותרים וזו שאיפתנו.

אבל הוכח לנו, שהרשימה שלנו גרמה לכך שעשו תיקונים, ושנזהרים יותר, כפי שידוע (לאחר פרסום רשימתנו) נאלצו להוריד את ההשגחה מאחד המשווקים של שחיטת גלאט, וזאת למרות שזו לא היתה הפעם הראשונה שמצאו שם מכשולים (שעליהם התרענו ברשימתנו).

לכן, צריך להבהיר בצורה ברורה שיש מקום שיתכנסו וישמעו את בעיות השחיטה כפי שהמפקח שלנו שליט"א תבע מגדולי הרבנים שליט"א. אסמכתאות רבות ועדויות שיש בידינו עדיין לא יצאו לאור, וזאת בגלל כבוד אלקים השקט דבר. המפקח שלנו הרה"ג שליט"א הבהיר בהסכמת הרבנים שליט"א (כן ידוע, באסיפת הוועד הפועל של התאחדות הרבנים שנערכה בימי הספירה, הציע זאת אז הרה"ג משאמקאט שליט"א והצעתו נתמכה ע"י גאב"ד פאפא עוד רבנים שליט"א) — שעתה (כשל ההתעוררות ברעת הקהל) הוא שעת הכושר לתקן את השחיטה לדורות הבאים, להעמיד יסודות שיחזקו ויבטיחו את מניעתן של המכשולים, את זה ניתן לעשות רק על ידי כך שיבררו פנים אל פנים עם הרבנים שליט"א.

...היתכן שהמפקח שליט"א כותב במדריך י"ד שאין לו אחריות אישית על מאמרי השחיטה?

ה) המפקח שלנו מנמק בצורה ברורה את טעמו, שהוא לא הקדיש זמן רב מדי לענין השחיטות בגלל הזמן הרב שזה דורש, ורק לאחרונה התעורר כל הענין כי לא כתבו על כך.

...למה לא כותבים מי הם חברי המערכת?

ו) וועד הכשרות מונה צוות יציב וחזק, הוא הוכיח במשך הזמן שהוא עומד איתן על משמרתו לשם ולתפארת, ומאחר שהרבנים שליט"א, והאנשים הלוקחים חלק במערכת קשורים עם קהילות ומוסדות שונות, ולו היינו מציינים את שמותיהם היה הדבר מיד גורר אישומים מפלגתיים של קוראים מסויימים.

גם כן קיימים כאלו הטוענים שמטרת הרבנים או חברי

המערכת הוא להגדיל את עצמם, ונטיותיהם פוליטיות, וכשלא יודעים מי כתב את הדו"ח, רואים בבירור שהכותב אינו מתכוון להגדיל את שמו אלא הוא מתכוון את הענין לגופו, את תועלת הרבים, וכל הנגיעות האישיות אינן נוטלים חלק ומשקל.

שנית, כפי שידוע כל עבודה כזו גוררת עמה [חקירות, תביעות, ופרסום דוחות אמיתיים] גם סכנות אלימות, לו היה שמם של חברי המערכת חשופים הם צפויים לסכנות פיזיות, וכדומה, לצערנו זה לא מסתיים רק בזה, אלא מנצלים את השפעתם על רבנים שילחצו על חברי המערכת לרדת מהענין, לוחצים בכל דבר אפשרי, וקשה מאוד לעמוד בלחצים שכאלה.

בשנים קדמוניות, היה יכול כל רב להביע את דעתו, ולא היה עליו לחשוש דבר, לכל היותר לא היו מקבלים את דעתו, ולכן יכל כל אחד לכתוב ולהביע את דעתו כפי שהוא. במציאות הנוכחית, חייבים במקרים רבים להפיץ ולהביע את הדעת תורה בסתר, וד"ל.

על השאלה "מי הם חברי המערכת"? כותב המפקח הגה"צ שליט"א הנחתי מלאכה זו לאלה המומחים בדבר ועוסקים בזה תמיד... שהם בעלי אחריות גדולים לעצמם ונאמנים וברי סמכא בכל מעשיהם ודבריהם. ובאמת ממש דנו ודייקו עם כל אות ואות שנכתבה, כדי שיצא דבר מתוקן ומדויק מתחת ידם... לעתים קרובות היה המפקח שליט"א כותב ודורש ברבים, והעיד שכל כוונתם של חברי המערכת הוא לשם שמים, ודי בזה.

...חלק מהצבור החל לקנות בשר של האו יו.

(ז) זו הנקודה הכואבת ביותר מכל השאלות, אנחנו לא יכולים להאמין שלאחר כל הדוחות שלנו בחמשת המדריכים האחרונים, ובמיוחד בענין השחיטות (מס. 14) שהם בהשגחת האו יו, שימצאו כאלו שיתחילו לאכול משחיטת האו יו, אם טענה זו נכונה מדובר בודאי ביחידים שגם קודם לא נזהרו שלא לאכול ממוצרי האו יו. אדרבה, כפי שנמסר לנו, יהודים רבים הפסיקו כליל לאכול

ממשחטות ששם שוחטים בכמויות ענק, חלקם שוחטים את הכמות שהם זקוקים להם במקומות מיוחדים ומכשירים זאת בעצמם. ...צריכים לדבר קודם עם המכשירים, למה יגרעו...

(ח) כפי שכבר כתבנו קודם, שיטתנו הוא לדווח לציבור על המתרחש ועל בעיות השחיטה (ראה דבר המערכת במדריך) — אנחנו לא מציינים את שמותיהם של המשחטות או של בתי החרושת, כשאנו מדווחים על בעיה מסויימת ואנו מציינים את שם המשחטה או המפעל, זהו רק לאחר שכבר ניסינו לתקן בשקט וזה לא עזר, הדיווח על המשחטות היה רק במובן כללי, אין סתירה בכך שמודיעים לציבור דברים שחיוני לדווח להם וטוב שיידעו, ונושאים ונותנים עם כל משגיח בנפרד.

באמת, בעיית השחיטה היא כזו, שאפילו אם ידברו עם כל סוגי ההשגחות, המשגיחים, השוחטים והבודקים, הארגונים [כפי שועד הכשרות כבר עשה במשך השנים האחרונות] — זה הכל לא יעזור ולא יתוקן כהוגן.

הרב המכשיר יכול להכניס שינויים שיהיו לטובה, אבל הוא אינו יכול לשנות את כל מהלך מתכונת השחיטה.

הבעיה המרכזית הסובבת מסביב לכל נושא השחיטה הוא, שהשחיטה כיום נערכת במתכונת של שחיטה בכמויות ענק, בעל המכשיר אינו יכול לפעול אצל בעל הבית שישחטו 200 עופות פחות לשעה, הוא רק יכול לתקן את המצב כמות שהוא לדאוג שיהיה טוב יותר, אבל כל זאת עדיין רחוק מלהיות בתכלית הכשרות, על צד הטוב ביותר, למהדרין, לית טב מיני' וכדומה (לשונות המורגלים בפייהם של עורכי התעמולה למען הבשר).

התקנה היחידה כפי שכבר דווח במדריך מס. 16 הוא שהקהילות יקימו משחטה נפרדת שתהיה בנוי' במתכונת של שחיטה בכמות קטנה ויהיו בה הידורים ותקנות באופן כזה כפי שכולם היו רגילים במדינות בזמנים קודמים.

פג

אנו מקוים שההכהרות הללו יבהירו את הדברים בקרב הקוראים, ויהווה תשובה על מאות המכתבים שקיבלנו, ויהי' בזה שלום על ישראל אמן.

חודש תמוז-מנ"א ה'תשל"ז קונטרס כ'

פרק כו המזון בהלכה א.

...אודות מה שכתבתם במדריכים הקודמים, שאתם משתוקקים לברר אמיתת דבריכם בעניני השחיטות בפני הרבנים שליט"א, ורק באופן זה יתוקן הדבר... כמדומה שכהיום אחרי שהרבנים שליט"א הכריזו בפומבי שלדעתם הענין מסודר היטב וגם הם נהנים מאותו הבשר, אין לסמוך על מה שיתוועדו עכשיו לדון בדבר, שהרי נוגעים בדבר, ובוודאי יצדיקו דבריהם ולא יסוגו אחור, מפני הבושה.

...ע"י מה שכתב המהרלב"ח בקונטרס הסמיכה, שחכמי ירושלים לא רצו להחזיר את ענין הסמיכה וחכמי צפת כבר החליטו להחזירו. וכתב שם המהרלב"ח [שצידד עם חכמי ירושלים] שאף אם יאמרו [חכמי צפת] שיתוועדו עכשיו שיש לדון בדבר, זה לא מועיל, דכיון שכבר עשו מעשה עפ"י הוראתם הוי נוגעים בדבר, דכסופא להו מילתא למיהדר. **ומחמת אותה נגיעה עושה נטיית הדעת לטעות בהאמת.**

...נחוץ למאוד להעמיק מה שמאריך בזה מרן הגאון הצדיק רשכבה"ג שליט"א בספרו ויואל משה, מאמר שלשה שבועות, אות קע"ג...

המערכת:

לא אלמן ישראל, עוד ישנם רבנים גאונים שליט"א שלא אכלו מכל אלו השחיטות, ונאמנים לברר את הענין בלי נגיעות.

פרק כז המזון בהלכה ב.

...אחרי שנתעוררו רבנים בענין השחיטה שבארה"ב, ראיתי שנכונים הדברים ומצוה לתקן, אחרי שבקרתי בבתי מטבחים שונים וכיניהם גם מאלו ששוחטים שם עבור: קהלת עדת ישורון, ליובאוויטש, ווינשטאק-מיעל-מארט והנקראת צעהלימער שחיטה — ראיתי שישנה נקודה נחוצה למאוד שאין איש שם על לב, ולא שמעתי ערעור בנידון זה.

ישנו חשש שהסירכות מתנתקים עוד קודם הבדיקה, תהליך הבדיקה "בפען" (ארגז מהודק בכח חשמלי, ששם עומדת הבהמה בשעת השחיטה ונתפסת במכונה שלא יתנועע בעת השחיטה) הוא שאחר השחיטה נתפסת הבהמה בשתי רגלי' ובכח החזק של הזרם החשמלי נמשכת כעשרה אמות למעלה ונשארת תלויה למעלה, בשעת ההמשכה מתנועעת הבהמה לצדדים כמו כדור.

הרי מבואר בפוסקים שהבדיקה צריכה להיות בעודה שוכבת על הארץ, כי ע"י נענוע והמשכה קודם הבדיקה מנתקים הסירכות. הפוסקים מזכירים איסורים בבני אדם המושכים, אף שאין כוחם חזק כ"כ לנענע הבהמה, ומכ"ש בנידון דידן שהמכונה יותר חזקה מכחם של מאה אנשים כודאי לא נתברר להיתר עם הבדיקה שאחרי כן, שאפשר שנעתקה מהסירכה.

...ע"י פרי תבואה לבעל בית אפרים זצ"ל סי' ל"ט אות קכ"ה... ע"י דמשק אליעזר בחולין דף צ"ט ע"א אורות קהלת פינסק, רדב"ז ח"ב סי' תש"ה, פר"ח סי' ל"ט ס"ק ה', זבחי צדק סי' ל"ט אות כ"ח, כף החיים סי' ל"ט ס"ק ל"ב לבושי מרדכי, חו"מ סי' ט'.

כבר הצעתי שאלה זו אל גדולי הוראה שבזמנינו, רובם לא פסיקא לי' מלתא דידן בדבר מכורר, הרבה אסרו, ויש שהניחו בספר, וישנם גם מקילים בדבר.

פה

בבקשה להעתיק שתי תשובות שרצוני לפרסם, כתשובה אחת בולט בפירוש להתיר ובתשובה שני' במיוחד לאיסור.

שמואל שווארצמאן

ב"ה.

כ' הו"ח וי"א מוהר"ר וכו' שמוא' שווארצמן יחי'

שלוי' וברכה!

במענה על מכתבך, שבו אתה כותב... שלפי דעתך יש בזה חשש טריפות ח"ו, ובנית יסודך על ספר פרי תבואה מהגאון המפורסם רא"ז מרגליות זצ"ל, ע"כ כשראית בבית המטבחים שתולין הבהמה תיכף אחר השחיטה ע"י מאשין הנהוג עתה בפה, נהיית מרעיד רהלא הוא ספק טריפה ח"ו שמא הי' שם סירכות וניתקו ע"י הנענוע, אשאלך ומדוע לא חששת על הבשר שנשחטו בפה טרם הי' המאשין, הלא פה בכל המטבחים שוחטים הבהמה כשהיא תלוי', ובאמת בכל ערי רוסיא הגדולים ששוחטים שם שחיטה מושכת על הארץ, אבל אין קושרים שם הרגלים, הבהמה מפרקסת שם מאד עד אשר נשמטת מזוית זו לזוית אחרת, האם כל קדושי ארץ הגאונים והצדיקים מדור שלפנינו נ"ע האם אכלו בשר שיש עליהם איזה חשש טריפה?

אבל באמת אילו דייקת שפיר לשון הפר"ת, ובפרט במקורו מספר דמשק אליעזר, תראה שלא זו הדרך כמו שאתה מבין שאסרו משום שהקצבים בעת משיכת הבהמה למעלה "הי' מנענעים הראי' ומנתקים הסירכות" ומשו"ה אסרו למשוך הבהמה ולתלות אותה. וביאר בספר זכור לאברהם שלכאורה אם החשש שהקצבים מנענעים, הלא אפי' כשהבהמה מושכת יכולים ג"כ לנענע ולנתק הסירכות, ומבאר כשהבהמה תלוי' אז אינו יכול הבודק לעשות בדיקת פנים עד אשר יסירו מהבהמה הכרס ובני מעיים והושט, אז בנקל להושיט היד דרך בית השחיטה ולאחוז הקנה ולנענע בחוזק ואז באמת יוכל להנתק הסירכות, וגם כשהיא תלוי' אז בית

השחיטה מפורעת ומרווחת ויכול בקל הקצב להושיט ידו דרך בית השחיטה אפי' עד הריאה ולנתק הסירכות אבל כשהיא מושכבת אינו יכול להושיט ידו כמובן והחוש מסייעו, ומעתה מובן ג"כ תשוב' הרדב"ז, כי הוא סובר אפי' נניח שהטבח הושיט ידו ואחז בהקנה ונענע אינו מוציא מחזקת כשרות הבהמה וכו'. ומעתה מובן שבניד"ר אין מקום להחשש הזה כי הקצב אינו בנמצא אפי' קרוב לבית המטבחים והבהמה אינה שלו הוא קונה בשר כשר ולא הבהמה...

ובזה אסיים ואומר שלו' תקבל החוה"ש מאדה"ש,
כברכת ידידו הדו"ש

זלמן שמעון דווארקין

עש"ק בהעלותך תשל"ז לפ"ק.

אחדשה"ט וש"ת באהבה, יקרתו גם השני קבלתי, ואני תמה לכ' שלא קבל תשובה ואני השבתי במועדו בקצור. ודעתי העני' שבנדון שהציע מעל' יש נענוע גדול עד כדי חשש של נתוק הסירכות כיון שכ' כ' שהבהמה פורחת כמו כדור, ומי בקי בנענוע להכריע שכזאת אינו בספר נתוק הסירכות וכבר כתב בפרי תבואה סי' ל"ט ס' קנ"ה שאין לבדוק רק בעודה שוכבת על הארץ, ובני"ג גם אם יבדקו בעודה שוכבת מה מועיל זה כיון שפעולת הנענוע שלפני הבדיקה שהוזכרה בדברי הגאונים מסקנת הפוסקים סי' ל"ט סו"ס י"ד שאין אנו בקיאין, אע"פ שעושה בשימת לב ע"כ לבדוק כהלכה, מכ"ש בניד, וע"ש בטו"ז ס"ק ט"ו כ' בשם מהרש"ל דאפי' להמתירין נענוע צריך לחתוך הכבד קודם, והיינו כמש"כ בד"ת שם ס"ק שנ"ח כי כבדת הכבד יכולה להשפיע על נתוק שלא כדין, ומכ"ש בניד, ע"כ...

והואיל והדברים פשוטים אין מקבלים אריכות.

הריני דוש"ת בידידות מצפה לרחמי ה'

שמואל הלוי ואזנר

פרק כח שמע בני

בשנת תשל"ג כפי הידוע היתה מהומה בענין השחיטה, היתכן?! שוחטים כל כך הרבה עופות בשעה! הצבור הרחב לחץ, וגם הרבנים הגאונים שליט"א סברו שאסור לשחוט כמות כזו גדולה, לדעתם מותר היה לשחוט רק כמה מאות בשעה.

הרה"ג משאקאווע שליט"א הביע את נימוקיו במכתב מיוחד, שאותו אנחנו מרפיסים להלן:

ב"ה, כ' כסלו תשל"א

לכבוד הנהלת התאחדות הרבנים, הי"ו בניו יורק

שלו' וברכה!

הנה ברצוני לעורר אודות ענין שצריכין להציעו לפני וועד ההנהלה ולפני הנהלת וועד הכשרות.

היות כאשר הייתי בוויינלאנד להשגיח אודות נתינת חותמות של התאחדות הרבנים על עופות, וראיתי השחיטה ההולכת על תליין, אשר כל פעולות בהעופות מתחילה ועד סוף מסובכים ומקושרים לאחרים, ופעולה אחת דוחפת ודוחקת האחרת, הנני רואה נחיצות להגביל על סדר מספר עופות הנשחטים ע"י שו"ב במשך שעה אחת, כי בלא סדרים אצים וממהרים הפעולות על השו"ב"ם כו' למהר מעשה וחפזון כזה אינו מעלה הן בשחיטה והן בבדיקת הסכין, ובפרט בהרבה שו"ב"ם, ישנם שו"ב"ם זריזים ומאומנים לשחוט הרבה בזריזות, וזה יוכל לגרום ח"ו מכשול בהשו"ב"ם שאינם מאומנים לזה, והטבח והפועלים אשר ראו אומנות השו"ב הזה ממהרים על כל השו"ב"ם להחיש מעשיהם ולשמור הפעולות במוקדם, כדי להרויח ממון ע"י הרווחת הזמן, ומה יוכל לעשות השו"ב הזה אשר הוא תלוי בכבודו ופרנסתו בהם, ומוכרח לעשות בזריזות ובחטיפה, וכבר לפני התנצל לפני שו"ב לפני איזה שנים אודות מצב הזה, ואני אעתיק את הנימוקים שלי

והמראה מקומות לזה:

לשון השמ"ח סי' י"ח ס"ז שיכדוק מתוך מתוך וכו' ולכן אין למנות ע"ז כ"א יראי ד' ביותר וחרדים על דבר ד' ואינם נבהלים ונחפזים בדעתם וכו', ומה לי אם הוא נחפז מטבעו, או הוא נחפז ע"ע האחרים.

דברי התעוררות של המטה אפרים בסי' תר"ח ס"ז שמעורר במוסד בשחיטת הכפרות "שהרצים יצאו דחופים וכו' ומקול המונם ראשם נמלא עד שאין לו הכונה לשחיטה רק על דרך הרגל ומה יצאו מכשולים רבים ואין האשמה על השוחט רק על הפוחזים עליו וכו' — ומה נאמר באם יש לו פוחזים מכל רוח מהבע"ב ומהפועלים החצופים וכו'.

ידוע התקנה של חכמי וצדיקי הדור ז"ל המובא בדרכ"ת סי' ל"ט סקכ"ו אודות שלא יעמוד בעל השור על שורו כעת בדיקת הריאה, שיש חשש גדול שהבעל השור הוא אדון שלו ונותן לו מחייתו, וממילא השו"ב שהוא רך הלבב יוכלו לבוא לידי מכשול, ולכן אפי' יאמר שו"ב אחר שלו אינו מזיק, והוא עושה כדת, לא יועיל וכו', וכ"ש דבר הנוגע לשחיטה ולבדיקת הסכין חמור הענין ביותר —

ע"כ הצעתי (1.) מקודם לכל לפרסם מכתבי בחוץ שיוכל להביא רק היזק ולא תועלת. (2.) שהועד הכשרות ישאלו לכל שו"ב ביחוד חו"ד בזה, ולהשגיח שלא יבוא לו עיגום ע"י תשובתו בזה וד"ל (3.) לעשות העתקה ממכתבי ולשלוח מקודם להרכנים המכשירים שליט"א, אשר המה ראשונים לגלות חו"ד בזה. (4.) בוועד הכשרות אגלה יותר נימוקים בזה, — אך יען שנוגע הענין לענין רציני הנני ממהר במכתבי זה.

שמואל אברהם זעלטענרייך

אלה

לכבוד הנהלת התאחדות הרבנים, הי"ו
בניין-יארק

של"ו וזרכה |

הנה בדפוני לעורר אודות ענין שרידין להשיעו לפני וועד הנהלה ולפני הנהלה וועד הכשרות,

היות באשר הייתי בוויינלאנד להשגיח אודות תתקאל נתינת תוספות של התאחדות הרבנים על עופות, וראיתי השתייה הילוכה על חליין, אשר כל פעולות בהקפדות מחילה ועד סוף מסובכים ומקושרים לאחרים, ופעולה אחת דוחפת ודוחקת האחרת, הנני רואה נתיבוצה להגביל על סדר מספר עופות הנשחטים ע"י שו"ב כמסך שעה אחת, כי בלא סדרים אצטע ומסחרים הפעולות על השו"בים כרי לפחד מפעלהוהוון כזה אינו מעלה הן בשחיטה והן בברוקה חסדין, ובשרם בהרבה שובי"ם, ישנם שובי"ם וריזים ומפוסמים לשחוט הרבה בוריוות, וזה יוכל לגרום ח"ו מכשול בהשובי"ם שאינם מאומנים לזה, והפכה והפועלים אשר ראו אומנות השו"ב הוה מסחרים על כל השובי"ם להחיש פשיהם ולגמור הפעולו במקורם, כדי להרויח פסון או הרווחה הופן, וזה יוכל לעשות השו"ב הנה אשר הוה חלוי בכבודו ופרנסתו בהם, ומוכרח לעשות בוריוות ובשחיטה, וכבר לפני אגאגאגאגאגאג לפני שו"ב לפני איה שנים אודות המצב הוה, ואני מתחיק מה הנימוקים שלי והמראה מקומה לזה:

לשון השט"ה סי' י"ח ס"ז שיבדוק מחון מחון וכו' ולכן חין למנות ע"ז כ"א וראי ר' ביוהר וחרדים על דבר ר' ואינם נבהלים ונאמרים בקרעם וכו', ומה לי עם חוה נחשו מסכנו, או הוה נחשו ע"י אחרים, דברי התקדירות של המטה אפרים בס"י מר"ם ס"ז שמעורר בפור בשחיטה הכשרה " שהרבים יבאו דחופים וכו' ומקול המונס ראשו נמלא עד שאין לו כוונה להחישו רק על דרך הרגל ונחשו יבאו מכשולים רבים ואין האשמה על השוחט רק על הפחיתוץ עליו וכו' - ומה נאמר באם יש לו פוחיתם בכל דוח מחק"ב ומהפעלים החפופים וכו'.

ידוע החקנה של חכמי וצריקי הרוד ז"ל המוכח בדרכ"ה סי' ל"ט סק"ו אודות שלא יעמוד בעל השור על שורו בעת כריקת הריאה, ששם חשש ברול שהבעל השור הוה ארון שלו ונתן לו מחייתו, ומסילת השו"ב מהוה רק הלבב יוכל לבוא לזוי מכשול, ולכן אפי' יאמר שו"ב אחר שלו אינו מזיק, והוה עושה כדח, לא יועיל וכו', וכ"ש דבר הנוגע לשחיטה ולכריקת הסכין חסור הענין כיוחר -

- ע"כ הצעתי 1.) מקורם לבל לפרסם מכחי בחוץ שיכול לחביא רק היקד ולא מועלה. 2.) שהועד הכשרות ימאלו לבל שו"ב ביחור תו"ר בזה, ולהשגיח אלו יבוא לו עיגום אגאג ע"י השוכחו בזה ור"ל 3.) לעשות העתקה ממכתיב ולשלוח מקורם להרבנים המכשירים שליט"א, אשר היה ראשונים לגלות חו"ר"י בזה.
- 4.) בודק הכשרות אלה יוחר נימוקים בזה, - אך יען שנוגע הענין לענין רביני לכן הנני מפרר במכחי זה.

ישראל אברהם אברהם
חמו"ל מדרם וילנא: י"ו

למרות זאת שהרב משאקאווע שליט"א ביקש שלא יפרסמו את מכתבו נאלצנו בכל זאת לפרסם זאת בגלל שני טעמים:

(א) חוגים מסויימים מנסים לטשטש את העובדות ואומרים

שהדוחו"ת שלנו אינן נכונות.

(ב) ישנם השואלים מדוע לא דברנו עם הרבנים ולא העלנו בפניהם את הבעיה (ראה מדריך מס' 20 עמוד כט).

במכתב זה אנו מעלים את כל הטענות שלנו בקיצור, בכמה שורות הוא מזכיר את שורש הבעיה המקפת נקודות אחרות.

שנית: האם לא מספיק פניית הרבנים, כשחבר הוועד הפועל של התאחדות הרבנים, הרה"ג משאקאווע שליט"א העלה את טענותיו, ובכך ביקש לדון בענין ברצינות ולתקן את הטעון תיקון מיד, ולא עשו אז דבר בענין.

עתה כשנת תשל"ג כשפרצה המהומה בחוצות, דרש אז מורה הוראה ידוע מבארא פארק (שגם השתתף באסיפה שתוזכר להלן) בבית מדרשו ותבע תיקונים, וזה מה שבעצם כסופו של דבר גרם שבני הישיבות המקבלים את פסקיו של אותו מורה הוראה לחצו ותבעו את התיקונים, רק אז החלו לדון בנושא, רק הרחוב היה זה שיכול להשפיע לטובה!

בשל הסערה שפרץ בציבור

פרסמו את המודעה להלן

בעתון "דער איד"

פרייטיג ינואר 25 1974'

Friday, January 25, 1974

התאחדות הרבנים דארצות הברית וקנדה

מודעה נחוצה

היות שבשכונות האחרונות יצא קול ריגון על העופות הי-
נשחטים בבית המטבחים (משיקען, מארקעט) של הפירמא
„וויינלענד כשר פאָלמרי“, בוויינלענד, יע"א,

ששוחטים שם מאלף עד חמשה עשר מאות עופות בשעה אחד,
ע"י שו"ב אחד.

דין גרמא שכיום ג' ב' ו' וארא העעל"ט שלחנו משלחת חשובה
מארבעה חברי התאחדות הרבנים, הרבנים הגאונים — משמש-
קאווא, משארמאש, מטאקאי, מבאמור, שליט"א, כדי ליתן דין
וחשבון בפרטיות ממצב הכשרות של המארקעט הנ"ל.

וביום ג' ב' בא כ"ח לחדש מכת העעל"ט נתקיימה אסיפה
מחבריו ועד התנהלח — והכשרות שע"י התאחדות הרבנים, כאולם
האסיפות שלנו, אשר בה נוכחו הרבנים הגאונים שליט"א : מ-
שארמאש מפאפא, מסינעט; הרה"ג ר' משה צבי ארי' ביק —
מוואוידיסלאוו, מבאמור, מטאקאי, מטארטיסלאוו, סאמבאמאעלי,
והרה"ג ר' נתן יוסף מייועלס.

הרה"ג משמשאקאווא שליט"א נתן דין וחשבון פרטי —
בכתב על כל מצב הכשרות של המארקעט, ואחריו מילא את דברו
הרה"ג מבאמור שליט"א בעל פה.

אחרי שנשאו ונתנו הרבנים הג' שליט"א בכל פרט ופרט,
נתברר שאין שום ממש בקול ריגון הנ"ל ח"ו,
והוא שקר מוחלם.

כי אין במציאות ששו"ב אחד ישחוט שם בשעה אחד יותר
מששה מאות עופות.

והודגש עוה"פ שהשוחטים המה מוכתקים ויראי ה', כמו כן
המטבחים. ונוסף ע"ז חבילי בתים מבית המטבחים של עופות
(משיקען מארקעט), „וויינלענד כשר פאָלמרי“ הנם שומרי תורה
ומצות. וחזון מהמשגיחים התמדיים מכירים את המארקעט מזמן
לזמן רבנים מוכתקים, הנשלהים ע"י ועד הכשרות של התאחדות
הרבנים, והכל הוא כ"ה על צד היותר טוב.

התאחדות הרבנים דארצות הברית וקנאדא

דיברתי עם כ"ק אדמו"ר מסאמבאטהעלי ויש לי עדות על זה ואמר לי בפירוש ובפה מלא שאינו מקבל שום אחריות בכל הנוגע לכשרות בשר וויינלאנד וכל מה שנדפס בשמו להכשיר הבשר נגד רצונו הוא. ולא נתן הסכמתו בהדפסת שמו במודעה.

דברתי עם אחד המשגיחים ששרת שם בעת ההוא וסיפר לי שביקור הרבנים בבית השחיטה — אשר על סמך ההוא נדפס המודעה הנ"ל היה חוכא ואיטלולא ממדריגה ראשונה.

ומעשה שהי' כך הי': ביום הנועד לביאת הרבנים ידעו כל השוחטים והמשגיחים בבית השחיטה כי היום יום דין הגדול, עליהם להתאמץ ביתר שאת ולהוכיח את כוחם הגדול בשחיטה — קיבוץ הרבנים והתאספותם נשתהה הרבה יותר מחצי היום, השוחטים כמעט גמרו השחיטה ועדיין הרבנים לא הגיעו השוחטים לא ידעו איך להתנהג כי אם יגמרו השחיטה נמצא שהרבנים יגיעו לחינם. הוחלט בבהלה להשאיר כב' מאות עופות ע"מ לשחוט כאשר תגיע המשלחת.

וכך הווה מיד כאשר הגיעו הרבנים התחילו במעשה השחיטה מחדש ועמדו כל השוחטים וטפלו בב' מאות העופות והשוחטים התעסקו בהם במתינות יתירה על המדה, כמובן שהרבנים התפלאו מאוד וכמעט יצאו מן הכלים על מתינות השחיטה.

עוד זאת עשו שם שהסרט הנע (ליין) (טשיין בלע"ז) ההולך ונוסע בשעת השחיטה עם העופות התלויים עליו (אשר כל הבקי בו יודע שאפשר לסדר את המהירות כפי שרוצים, במהירות או במתינות) ובשעה שהרבנים היו שם

סידרו את הסרט הנע שינוע במתינות מיוחדת עד שאי אפשר במהירות כזו לשחוט יותר משש מאות לשעה בשום אופן. והראו להרבנים בחוש שהמתכונת (סיסטעם) כפי שראו אינה מאפשרת לשחוט יותר משש מאות לשעה לכל שוחט.

אבל צחוק מכאיב הוא, לרמות את הרבנים שאינם בקיאים ומבינים במתכונת (סיסטעם) סרט הנע כלל וכלל, ואין מרגישים שאפשר לסדרו גם באופן אחר אשר יהיה אפשר לשחוט אפילו עד 1500 ויותר לשעה לכל שוחט.

חלקם של הרבנים שנטלו חלק בענין (כמו כל יתר הרבנים האחרים שליט"א), סבורים שאין לשחוט יותר מאשר 600 עופות לשעה ע"י שוחט אחד, למרות זאת ישנם רבנים גאונים שליט"א הסבורים ששש מאות לשעה זה גם יותר מדי [ראה מכתב הביד"צ מירושלים עיה"ק, וכן מדור "המתרחש בעולם הכשרות", מודעה].

במדריך מספר 20 (עמוד כז) ציינו נקודה מאוד חשובה, אנו רוצים לחזור על זה שוב: "עתה הוא שעת הכושר לתקן את השחיטה למען הדורות הבאים, להעמיד יסודות שיחזקו ויתריעו על מכשולים שלא יוצרו יותר בעתיד".

אנו רוצים לסיים את דברינו תוך ציון פרט שהוא חשוב מאוד

הדן על הכלל כולו, למרות שאנו נמנעים מלציין את כל הפרטים הידועים לנו במשחטות שונות (ספר מיוחד חיברנו שבו אנו מפרטים את המכשולים הרבים, ובגלל כבוד אלקים הסתר דבר לא פרסמנו זאת בראש חוצות) בכל זאת חשוב לציין את אותן הזכרים הזורקים אור על כל בעיות השחיטה במשחטות.

לאחרונה נודע שבשחיטה שהזכרנו שוחטים כבר בין 700-800 עופות לשעה ע"י שוחט אחד (לכך הסכים חבר חשוב בהתאחדות הרבנים).

נשאלות מספר שאלות, הכואבות מאוד, ומחייבות תשובה:

(1) היתכן שלא הודיעו לרבנים שהיו מעוניינים לדעת על השינויים שערכו, ובמיוחד לאותן הרבנים שהשתתפו באותה אסיפה?

(2) למה לא מצאו לעצמם חובה לפרסם ברבים לצבור כולו על השינוי שערכו, במיוחד לאותו ציבור הנשמע לאותם הרבנים הסבורים שאין לשחוט יותר מאשר 600 עופות לשעה.

התשובה על שאלות אלו כבר הובהרו כמה פעמים באריכו (ראה מדריך 15, 16, 20).

ענייני השחיטה מנוהלים באופן שכזה, שלעתים לא יכול לעזור לא השוחט ולא הרב המכשיר.

העצה היחידה היא כפי שצינינו במדריך מס' 20.

לעולם יראה אדם להוכיח את חביריו על דבר שעושה לא טוב כי אם ישמע לו ויטיב את מעשיו אז כל המצוות שיעשה, הם על ידו, ויטול שכר כמו העושה בעצמו, (הגר"א, אבן שלשמה פרק ו' סי' ו').

פרק כט הערות הועד

שחיטת "פען"

במדריכים האחרונים הודפסו מספר מכתבים שנגעו לענין השחיטה שלא דווחו לצבור בדיווחי וועד השחיטה, על פי בקשת הקוראים החשובים, אנו מביאים להלן הבהרות בענין שחיטת גסות ע"י גלגל נע (פען).

מאחר וזהו בניגוד לעמדתנו לפסוק על שאלות, לכן אנו מבהירים מראש שאנו לא מביאים להלן את עמדת ההלכה מבחינת הראות של הרבנים שלנו, אנו רק מעלים את העובדות המהוות את המכשולים.

א. כפי שהוזכר במדריך מס' 15, בארה"ב ישנם שני אופנים של מעשה השחיטה אצל בהמות. אופן אחד הוא ע"י תליית הבהמות באויר כשקושרים את הרגליים לשרשרת, עוזר אחד או שנים אווחזים את הבהמה בעת השחיטה ואחר מושך את הראש של הבהמה לכיון מטה. לשחיטה זו קורים "שחיטה תלוי". שחיטה זו היתה נהוגה כאן בארה"ב הרבה שנים, וכן גם נהגו במספר מקומות באירופה, כשהשתמשו בשיטה זו בשחיטת עגלים.

ב. אופן השחיטה השני הוא, כפי שהנהיגו בשנים האחרונות, לשחיטה זו קורים שחיטת "פען". זורקים את הבהמה לארגז, הגוף והראש של הבהמה מוחזקים בצורה חזקה, בלחיצת כפתור מתרומם ברזל המרים את הראש של הבהמה כדי שהשוחט יוכל לשחוט.

ג. לאחר השחיטה סוחבת המכונה ע"י כח חשמלי חזק את הבהמה עם הרגלים למעלה והיא תלויה באויר.

שחיטת ה"פען" סבורים השוחטים שזו שחיטה מעולה יותר, כי כשהבהמה מוחזקת חזק ואינה מתענעת בשעת השחיטה, (אינ צורך לאחוז את הבהמה בכוחות אנושיים) [כפי שזה יכול לקרות בשחיטה תלוי] אם לא אווחזים מספיק חזק את הבהמה].

ה. זה היה נכון לו השחיטה היתה מתנהלת בשיטה האיטית, אבל בשחיטה מהירה, זה הולך כל כך מהר, וקורה שהפועל לוחץ על הכפתור להרים את ראש הבהמה בשעת השחיטה עצמה, לפועל במקום יש שלט רחוק (רימאט קאנטראל).. השוחט אינו יודע מתי הפועל הגוי ילחץ על הכפתור להעלות או להוריד את הבהמה.

הוכח שבשחיטות הענק קורה לעתים קרובות שנוצרת בעיה כזו, והשוחט מכשיר את אותה בהמה. בעיה זו מספיק קשה וחשובה שחיביים להביע עמדה בענין, כשברור שמכשול זה נגרם בשל הכמות הגדולה של השחיטה.

ו. הבעיה שהזכרנו בשחיטה תלוי' יתכן שהבהמה מתענצעת בשעת השחיטה היא אקטואלית יותר בשחיטת כמויות, כי לאחר שכבר תולים את הבהמה באויר עם הרגלים, הבהמה נאבקת בכל כוחותיה, ולאחר כמה דקות שהבהמה תלוי' עם הראש למטה, נחלש כח הבהמה, ומתמסרת בקלות לשחיטה, ואז ניתן בכוחות אנושיים להתגבר על התנגדות הבהמה בשעת השחיטה.

ז. הבעיה המרכזית של שחיטת "פען" אינו באופן של ספק ושמא (אולי הגוי יזיז את הבהמה בשעת השחיטה והשוחט יכשיר אותה) רק שאלה יומיומית, אמנם הבהמה תפוסה בצורה חזקה ביותר, אך לאחר השחיטה כשהיא נזרקת בעוצמה רבה, עלולות הרבה סירכות ליפול מן הבהמה לפני הבריקה.

הפוסקים אוסרים בדיקה שנעשתה לאחר שכבר סחבו את הבהמה לאחר השחיטה, האיסור הזה קיים גם כשסוחבים את הבהמה בכוחות אנושיים, שאין להשוותם כלל עם הכח החשמלי, ובוראי כשהכח הוא חזק מאד קיימת בעיה הלכתית (ראה מדרין 22 עמוד 4).

הוכח מעל לכל ספק שרבנים רבים אוסרים את שחיטת ה"פען" בגלל אותה פעולה. ההיתר של המקילים עדיין לא הוברר.

ח. יתכן גם שאולי זו הסיבה מדוע – כפי שמדווח – בשחיתת "פען" יש הרבה יותר בהמות חלקות, יותר מ-40%, כשלעומת זאת בשחיטה התלוי יש רק כ-20-30% אחוז חלקות.

השאלות הללו וההערות חייבות להבדק טוב, לפני שמתירים את אכילת הבשר הנשחטת בשיטה זו. חודש סיון תמוז ה' תשל"ח קונטרס כ"ה

פרק ל אזהרה חמורה

לאחרונה (בשל מספר סיבות) נסגרה משחטת הגלאט של ה"קראס בדארעדס", שהיה תחת השגחת האו יו, במשך הרבה שנים הם סיפקו את הבשר לעשרות בתי מלון, מסעדות, ומוסדות שהיו תחת השגחת האו יו (ראה מרדיך מס. 14 פרטים בענין השחיטה).

המשחטות שנשארו השוחטות גלאט שעליהן השגחת האו יו, אינן יכולות לספק כמות מספקת על פי רדישת האו יו (וזאת גם בשל העובדה שנאלצו לסגור את משחטת "סאנפולע", שהיה תחת השגחתם בשל לחצו של הרב סאלאוויצקי מבוסטון).

ברלית ברירה, נאלצו בעלי המסעדות ובתי המלון לחפש בשר במקודות אחרים, הם אינם רוצים לסגור את עסקיהם בשל אי היכולת של האו יו לספק להם את הבשר החלק.

רבותי! הזהרו! אפילו אלו שלא יכלו לעמוד בנסיון, והשתמשו בבשר חלק של האו יו עד כה, עליהם לדעת, שעתה המצב שונה לדעה, ואין כבר יותר על מי לסמוך, לאותן המקומות שניתן היה בעבר לקבל בשר של האו יו, הם נאלצים לדאבונינו

צט

לקנות ממקורות שלכאורה הוא בשר כשר אך למעשה מדובר
בנבילות וטריפות ממש.

אנו חייבים גם לגנות כאן את חוסר האחריות והאמינות של
הנהלת האו"י, כשסגרו את אותה המשחטה, והבינו מה עלולות
להיות התוצאות, ובכל זאת לא הודיעו ברבים על סגירת המשחטה,
זוהי למעשה המשך של הסדרים המשובשים שלהם. ראה מדריך
מס' 14.

אנא! חוסו נא על נפשותיכם!!!

חשוב גם לעורר את דעת הקהל, שאפילו באותן המקומות
ששם ייצור הבשר הלך וקטן, בכל זאת עדיין לא עשו שינויים
לטובה בכל הקשור לכשרות.

השינויים בסדרים היו בשל סיבות טכניות, ולא בשל בעיות
כשרות.

הרגילות של הבודקים התמידים לעשות בדיקות מהירות, מונע
מניצול ההזדמנות לעשות שינויים לגבי כשרות, זה מה שקורה
לדאבונו למרות ששוחטים קצת פחות.

פרק לא

הערות, מענין לענין באותו ענין

ת"ח יראי השם שהיו דבוקין לצדיקים וירדו
אחורנית אחר שנתחנכו באומנות הזה

לג) עיני ראו כמה יראי השם לומדי תורה שהיו אצל צדיקים
ולאחר שנתחנכו באומנות הזו נתהפכו לאיש אחר אשר אם לא
ראיתי בעיני לא האמנתי. עכ"ל (שו"ת ד"ח יור"ד ח"א סי' ז').
מלך זקן וכסיל יושב על כסא של ג' רגלים, חזנים, שוחטים,
סופרים

נל

לד) המלך זקן וכסיל (הוא היצה"ר) יושב על כסא של ג' רגלים, רגל א' החזנים המוליכין מחוץ למחנה תפלות כלל ישראל, רגל ב' שוחטים המאכילים נו"ט לבני ישראל. רגל ג' סופרים הכותבין תפילין ומזוזות פסולים, ותו לא צריך לכלום (שו"ת חת"ס סי' ר"ה, וע"ע אות ח', ל"א ל"ו).

יסוד ושורש הבעיה שעליה זועקים נגד השחיטה הנוכחית בארה"ב הוא "ייצור כמויות ענק" [שעל כך גם התריעה ואסרה העדה החרדית כפי שכבר הופיע במדריך מס. 20].

הרבה פעמים כבר תבעו שיעשו דין תורה או בירור מתוך חקירה ודרישה, וכשנראה כבר היה שהנה כבר מתחילים להביא את הנושא לבית הדין, אז הפעילו לחצים אדירים הצד שכנגד ומנעו זאת, נשאלת השאלה, אם הכל בסדר ולא היה ממה לחשוש שבית הדין יקבע שיש לערוך שינוים, למה לא הסכימו לדין תורה בבית דין שיקבע ויבהיר לצבור שהכל בסדר.

אך מה שברור שלאחר דין וחשבון שהיו מוסרים לבית הדין הם היו מחייבים שינויים מהותיים בתהליך השחיטה, ולכך בודאי לא היו מוכנים.

כמאז ועד עתה חייבת להתברר דעת-תורה אמיתית איך לתקן את השחיטה, שלא יהיו שאלות, חששות, דחוקים, בעיות שלא ניתנות לפתרון ותירוצים שונים, חייבים להעמיד זאת שיהיה על סדר נכון בטוב טעם ודעת, שהחרדים לדבר ד' לא יהיה להם כל כאבי לב וטענות, ובעיקר שיוכלו לאכול את הבשר בשקט, כשיידעו שה"יאכלו עגורים וישבעו" הוא באמת ולא רק על הנייר.

אם חלילה הענין לא יתוקן, הענין ישאר מכשול לדורות חס מלהזכיר, אנו חייבים להיות ערוכים בכל כוחנו לתקן באיזה אופן שיהי', ואנחנו בטוחים שאתם הקוראים החשובים תסייעו בידינו למען כבוד שמים ולטובתכם.

פרק לב צבע חדש על עץ רקוב

מאחר וכמה קהילות קדושות יקימו לעצמם משחטות חדשות, בכדי למנוע את בעיית שחיטת כמויות הענק, שיהיו בה גם שיקולים מסחריים, אנו מוצאים לנכון להעיר הערה חשובה. כשרוצים להקים משחטה חדשה לטובת הצבור, ולא להנאת הממון, זה חייב להיות בסדר נכון שיוכלו לערוך את השחיטה ובדיקה במתינות ובישוב הדעת כפי שצריך להיות עפ"י השו"ע לגבי בדיקת הסכין ובדיקת הריאה, זה יכול להתבצע ע"י שחיטה של בערך 7 עד 10 בהמות לשעה בידי 2 שוחטים, ו-200-300 עופות לשוחט אחד.

בודאי השוחטים המנוסים יצחקו מדברינו אלה, הם רגילים לשחיטה ענקית, הם כבר לא רגילים כלל למתינות, ישוב הדעת, הרגשה וכו'. ההרגל שלהם הרחיק אותם מדברים חשובים שכאלה, לשיטתם התביעות שלנו הם בסך הכל רק ענין של חומרא והשגות עדינות, לבם אינו מאפשר להם להבין שמתנינות הוא דבר נחוץ, כי אם כן הדבר אז הרי בכל השנים עשו שלא עפ"י הלכה.

לכן כשמשחטה חדשה מקבלת שוחטים ובודקים הרגילים לסדר הישן, "לא הועילו חכמים בתקנתם" במקרה כזה עדיף שלא להתחיל בכלל, כי הצבור יחשוב שעכשיו הכל יותר טוב.

התקנה היא שהשוחט ובודק יעבור עוד פעם על כל הסדר, כאילו הוא מועמד חדש לתפקיד השחיטה, הוא חייב להתרגל להרגשה הנכונה ע"י מתינות, הוא חייב לקבל דברי חברים ולא לעבוד יותר בשחיתות ובדיקות של כמויות ענק בזמן קצר, ושיהיה אסור עליו לעשות זאת אפילו באופן זמני, כי אז הוא שוב יתרגל למצב שלא תהיה לו ההרגשה הנכונה, השוחט הזה יהיה זקוק שוב להודעה.

"שוחטים חרדים"? אצל שוחטים חרדים (לא אצל האו"י) ישנן גם כאלה שהנם לא רק רחוקים מלהיות ירא שמים שמרבים,

אלא בכלל ירא שמים חלש ביותר, ישנם ביניהם שעוסקים בהימורים לילות שלמים, וישנם מביניהם כאלה שעליהם יש קלא דלא פסק, וד"ל.

בשחיטה החרדית של העופות, עמדו לאחרונה להעביר שוחט, בגלל המהירות המדהימה של אותו שוחט. הוא נהג בטרור נגד השוחטים האחרים בענין הזה.

ב"ה, שנמצאו לאחרונה שוחטים שהתפטרו מעבודתם כי הם נוכחו לדעת שהטענות נגד מהירות השחיטה והבדיקות אכן נכונות, ולא רצו לקבל על עצמם אחריות על כך.

פרק לג

הבטחון הנוכחית

אצל שחיטת הגסות לא יכלו לאחרונה לשחוט במשחטה הרגילה, ולכן השוחטים נסעו כל הלילה ורק לאחר מכן שחטו במקום היכן ששם שוחטים 90 בהמות לשעה, איך היו אז: **בדיקות הסכין? ... הרגשות? ... בדיקות הריאה? ... חשש דרסה בכלל עייפות? ... וכל זה מתוך מודעות ברורה!**

הטור כותב ביו"ד סי' קפ"ג "משרבו הגלויות ותכפו הצרות ונתמעטו הלבבות, חשו שמא יבאו לטעות, זה מה שהיה בימיו, אבל בזמנינו, ניתן להיות ערים כל הלילה, לעבוד עבודה קשה בכוחות על אנושיים, לעשות עבודות שצריכין להן דקדוק רב, ולמרות זאת **"נתרבו הלבבות ולא חשו שמא יבא לטעות"**.

פרק לד

אינו נוגע לשחיטה שלנו

שכתבנו על סוחרים בלתי אחראיים בשחיטת הגסות, ציינו שחלקם יכולים בנקל להחליף תוויות (פלאמבעס), את זה כתבנו בשל עובדות ברורות שקרו הרבה פעמים.

אצל הסוחרים כבר תפסו כמה פעמים שהם מחליפים תוויות, ברור שחשדו בהם גם קודם (אצל אחרים גם תפסו שהחליפו תוויות, אך לא היו חשודים על מספר כל כך גדול של החלפת תוויות).

כשהמו"צ שהיה האחראי על סוחר ידוע (שהיה תחת ההשגחה של קהילתו), כשהוא קרא את הדוחות של המדריך, הוא לא הביע דאגה גדולה מדי מן השאלות המעמידות באור קשה את סדר השחיטה, וזאת למרות שהוא בעצמו ידע שהסוחר חשוד בהחלפת תוויות. לאחר זמן תפסו עוד פעם את הסוחר שהוא עושה את אותו דבר עם התוויות, ואז בדלית ברירה נאלצו להסיר את ההשגחה.

פרק לה

שינויים

חלק מן העובדות שכתבנו עליהם במדריכים הקודמים שונים לאחרונה, השינויים נעשו בשל רצונם האישי של הבעלי בתים, או בשל אי היכולת לעבוד בצורה שונה מזו הקיימת.

עליכם לדעת, שבהזדמנות הראשונה כשלמשחטות יהיה טוב יותר לשנות את הסדרים, או לשחוט כמות גדולה יותר, הם ישנו זאת, ולא יתחשבו כלל בשאלות הכשרות המשתנים לריעותא בשל החילופים.

פרק לו

כל סוגי הנקניק

נוכחנו לדעת כי גם המתמרים מבשר בהמה מסיבת גודל המכשול פה בארה"ב בכל חלקי הניקור טועין טעות מכאבת וסוברים שמותר לאכול (סאלאמי — וואושטען — באלויני — פרענקפורטער וכו') והוא מכשול עצום עד למאור כי לא די זה שעושים זאת מבשר בהמה וא"כ גורלם לא נופל משאר בהמה, עוד יש בו שגרוע פי כמה מבשר בהמה מחמת כמה טעמים.

טעם א: בשר שאינו נמכר בעין רק אחר טחינתה (כמו געמאלענע פלייש וסאלאמי וכל שאר הנ"ל) גרועים אלף דרגות מסתם בשר מחמת העלמת עין הרואה מהן וע"ח זה בעלי חרושת מכניסים בה כל הפסולת של הבשר והחלבים.

טעם ב: סאלאמי וכל הנ"ל מכילין בערך 40 אחוזי שמנונית ומניחים שם לכתחילה בשר הממולא בחלב, ידוע לנו שעושין אותן בחלק אחוריים).

טעם ג: אצל אסיפת ההתאחדות הר' האי שתא סיון תשמ"ב עורר אחד מן המתאספים כי את חלק הבשר הטבור של הבהמה ולמטה ממנה שהוא שייך לחלק אחוריים ועליה חלב דאורייתא לרוב, לוקחים לעשיית הסאלאמי.

טעם ד: הבקיאים קצת בספרי קורא הדורות יודעים להגיד שמאז נתחדשו מצרכים הללו סאלאמי והשאר נתגלו הרבה רמאות בארצות שונות ע"י אי הכרת תוצרתן, ואפי' בזמן שלא ידעו העולם פקפוקים כסתם בשר בהמה כבר נתרבו המדקדקים בכל החומר ממצרכים הנ"ל.

טעם ה: יש בידינו מסמכים שונים ממשרדי הבריאות של מדינות שונות אשר כולם פה אחד מעידין כי אכילת מצרכים הנ"ל מזקת מאוד מאוד לבריאות הגוף וגורמת רח"ל חולי הידוע רח"ל.

טעם ו: לפי אותן המסמכים אחד הגורמים לאותו חולי הוא אכילת הסאלאמי ושאר הנ"ל, כי בהם מרוכזין 1. בשר בהמה. 2. חלב (או שומן שניהם שוין מבחינה בריאות). 3. בשר מעושן. 4. כימיקלים. 5. בשר ישן. (את הנקנים מייצרים בכמות גולה ולכן הבשר עומד זמן רב). 6. יש בו מלח ושאר תבלינים.

הרי לפניך ריכוז של 6 טעמים הידועים לנו בכירור (לבד מאותן שמתגלין מדי יום ויום) הגורמים חולי רח"ל, ומי שאחרי כל הטעמים הללו עדיין ממשיך להכניס בשר לתוך ביתו, הרי זה מתחייב בנפשו ונפש ב"ב וכמאבד עצמו לדעת ממש רח"ל.

קה

(נדפס במדריך לכשרות מספר 14 י"ל בשנת תשל"ז
לפ"ק).

פרק לו

שימו לב

...מתוך זהירות ואחריות רבה אנו פונים אליכם בשורות אלו בכדי להעלות בפניכם את בעיות ההשגחה בארגוני הכשרות הגדולים כמו האו יו, ואנו רוצים להבהיר שכשאנו מזכירים את האו יו כוונתנו אך ורק לארגון הכשרות שלה.

...אנו מביאים בזאת את השתלשלות הדברים שהניעו אותנו להעלות שורות אלו, ניסינו בכל מיני השתדלויות לתקן את החסרונות אצל האו יו, וזאת בשקט וללא המולה בכדי שהרחוב לא יידע על כך, אך כפי שנציין להלן לא עלה הדבר בידנו.

...בלית ברירה נאלצנו להביא את העובדות בפני הצבור כדי שהם ילחצו עליהם על מנת לתקן את הדרוש תיקון.

...ניהלנו מו"מ דרך אישים שונים, בישיבות עם עובדי האדמיניסטרציה, וגם עם מנהלי האו יו, הצלחנו להוכיח להם שטענותינו צודקות, אך הוברר לנו שהאנשים שם אינם חזקים דיים בכדי שיוכלו להשפיע במסגרת האו יו.

...במדריך הכשרות מס' 6 הדפסנו מכתב גלוי למנהיגי האו יו בענין תיקון בעת ההשגחה (מודפס מחדש במדריך), בקיץ תשמ"ה שלחנו עוד פעם מכתב למשרדי האו יו והעתקים שלחנו לרבנים וגאונים.

...כל הנסיונות לא העלו תוצאות של ממש, ולא הביאו כל תועלת ושינויים במסגרת הארגונית.

...בגלל זה המפקח שלנו שליט"א, במדריך מס' 9, על דעת עצמו העלה את דעתו נגד האו יו (אנו מציינים שזה היה אישי, אנו רצינו לצאת בצורה רחבה נגדם אך הזמן לא איפשר לנו לעשות זאת באותו זמן).

...בזמן האחרון ניסינו להעמיד את ראשי האו"י על העובדות דרך הסתדרות הרבנים שהוא הממונה האחראי מעל האו"י. הרב שרגא שאנפעלד, שהיה אז יו"ר הסתדרות הרבנים, הוכיח שיש לו אינטרס בענין, והתעניין בנעשה בכל הקשור למבנה הכשרות באו"י.

...אך ככל הנראה גם להסתדרות הרבנים אין פיקוח על האו"י, ולכן כל המכשולים עדיין נשארו ולא תוקנו.

...בקיץ תשל"ו זימננו אסיפה יחד עם המנהלים של הארגונים הגדולים שיש להם אולי השפעה על האו"י, העלינו שם את טענותינו, הם נדהמו כששמעו זאת, לאסיפה הזמננו גם את נתן גראס שהוא יו"ר ועד הכשרות ואת העראלד ג'ייקוב, שהוא נשיא היאנג איזראעל, אך שני אלו לא באו לאסיפה.

...המשתתפים מהארגונים הציעו שבינתיים לא ייצאו לרחוב נגד האו"י, הם ביקשו שיתנו להם זמן שינסו בעצמם לתקן את הדברים, ובמשך שנתיים וחצי ששתקנו עדיין לא נעשו התיקונים הדרושים בכל הנוכח לכשרות.

...כפי שהקוראים יכולים לראות ניסינו לתקן קודם כל בדרכים שקטות, ניסינו להידבר מאחורי הפרגוד, אישים מבפנים ומבחוץ כאלו שיכולים להשפיע — אך פועל יוצא לא יצא מכל הענין.

...ובכן, מתוך אחריות רבה והמשא הכבד הרובץ על כתפנו, אנו חייבים להביע את עמדתנו בגלוי, ואנו נעלה כאן חלק מן העובדות המוכיחות עד כמה המצב לא טוב בארגוני הכשרות.

...ברשימה זו לא ציינו את מרבית שמות בתי החרושת והעדים שהעידו בפנינו, בגלל הנוק שהם עלולים להינזק, במיוחד העדים הנאמנים (שחלקם עובדי האו"י) וכן מפעלים החוששים מנזקים כבדים אם יודע ששיתפו פעולה וכדומה.

...ברור שכל מה שאנו נעלה להלן יש לנו מסמכים המאשרים את העובדות, ואסור לשכוח שישנן עובדות רבות שאינן ידועות לנו עדיין.

...לפני שנביא בפניכם את העובדות כפי שהן אנו נביא בפניכם מבט כללי על מבנה וארגון האו"י, בכדי שתבינו איך קורה שבמקום כזה יש כל כך הרבה מכשולים.

...תמונת הרכב הארגון: הארגון הרשמי שהיא אמורה להיות האחראית על האו"י זו הסתדרות הרבנים בארה"ב — ראה מדור "המתרחש בעולם הכשרות", הללו הקימו ועדת כשרות גדולה שלה ועדות משנה נוספות שלכל אחת מהן תפקידים וחייבים לטפל בהלכות, שיטות, ועוד. ועדת הכשרות מורכבת מעשרים רבנים של הסתדרות הרבנים שחייבים להיות הדוברים של הכשרות וקובעי ההלכה שם.

...איחוד הקהילות דאמעריקא, הידוע כאו"י רשמית הם תחת השפעת הסתדרות הרבנים, מחלקת הכשרות שלה הם אלו המבצעים למעשה את עבודת הכשרות בכל הקשור להשגחה, בירורים, קביעת ההכשרים, מינוי משגיחים, תיקונים, חתימת חוזים, גביית תשלומים, ודואגים לכך שהכל יתנהל כשורה.

...מאחר ומחלקת הכשרות של האו"י עסוק בעיקר בנושאים ארגוניים, כמו גביית כספים, משלוחים ועוד, לכן הם שכרו מנהל ארגוני הממונה על כל הפרטים בקשור בכשרות, הוא נוסע למפעלים, הוא מזמין וממנה משגיחים וכדומה. לאותו מנהל יש עוזר אחד ועוד אחד שעוזר לשניהם, זהו פחות או יותר המבנה הארגוני של מחלקת הכשרות של הסתדרות הרבנים שבמילים אחרות מערכת הכשרות של האו"י.

...אם לקורא איך עדיין תמונה ברורה על מערכת הכשרות של האו"י, כי הדבר מסובך, ראה את מאמרינו בענין הסתדרות הרבנים והדברים יובנו יותר.

...על הנייר חייב הכל להיות כשורה על פי תקנות מערכת הכשרות, אך במציאות שורה שם תמונה שונה בתכלית.

...הבעיות הן כדלהלן:

...השלשה המנהלים את מערכת הכשרות של האו יו הם היחידים היודעים באמת מה נעשה במערכת זו, הם בכלל לא אחראים או נכנעים לוועדת הכשרות, רשמית מקיימת ועדת הכשרות של הסתדרות הרבנים ישיבה עם ראשי מערכת הכשרות של האו יו, שם חייבים ראשי האו יו למסור דו"ח על פעילותם, אך במציאות מדברים שם על בעיות כלליות ולא ספציפיות, הם עוסקים בעיקר בנוהלי קבלת משגיחים וכדומה, לא עוסקים שם אפי' במילה אחת בבעיות כשרות הקיימות בהשגחה.

...בגלל סיבות פוליטיות קשות שבין האו יו והסתדרות הרבנים לא מסכים אף אחד מן הצדדים למסור דו"ח על הנעשה באמת במערכת הכשרות של האו יו.

...כשהעלינו עובדות בפני חלק מן הרבנים, החברים בארגון הכשרות של הסתדרות הרבנים (שהם למעשה הרבנים המכשירים הרשמיים), אז הוכח להם שמצב הכשרות של האו יו הוא באמת טראגי והם אינם יודעים כלל על הנעשה בהשגחה, הם הוסיפו ואמרו שאין באפשרותם כל דרך של פיקוח שיוכלו לתקן את המצב, כבר הרבה פעמים העלו בפניהם והוכיחו שהמצב לא טוב, כן העלו זאת בפני הועדה כולה וכן ליחידים העוסקים שם בנושא, ולעתים רבות הם בעצמם נוכחו לדעת שהמצב לא טוב והם לא עשו דבר על מנת לתקן.

...הסיבה לכך היא כי לאדמיניסטרציה של האו יו כלל חזק שאינו מאפשר בשום אופן לאף אחד לחפש ולברוק במפעלים שתחת השגחתם, וזאת לא רק לאנשים מבחוץ, אלא גם הרבנים חברי ועדת הכשרות של הסתדרות הרבנים אינם יכולים לבא ולברוק, את ההכשר, וחותמת הכשרות הוא אך ורק בידי המשגיחים הפועלים מטעם האו יו בכל מפעל.

...חלק מהרבנים בעלי המכשירים התחנונו וביקשו שיאפשרו להם לנסוע ולברוק את הנעשה במפעלים ובמיוחד במשחטות, אך תמיד דוחים אותם בתירוצים שונים.

קט

...גם כשמעלים בפניהם מסמכים ועובדות קשות נגד האו יו, ראשי האו יו מכחישים את העובדות, הם מומחים בתירוצים והכחשות, ומאחר והרבה פעמים קשה מאוד להוכיח את העובדות ליד שולחן הדיונים וחייבים להביא את הרבנים למפעלים הם אינם מאפשרים לבא לשם וכך הם תמיד נשארים הצורקים.

...הרחבת רשת הכשרות שלה ע"י שיתוף ה"ר. סי. ע"י. לא הצליחה, ועובדה היא שמצב הכשרות שם המשיך להיות כפי שהיה בעבר.

פרק לח

קובעי ההלכה של האו יו

...כפי שציינו כבר לעיל ועדת הכשרות של הסתדרות הרבנים היא זו האחראית רשמית על מערכת הכשרות של האו יו.

...במשך תקופה היו רבנים בהסתדרות הרבנים שנטו לכיוון המורדניזציה, גם היום חברים בהסתדרות הרבנים כאלו רבנים שהם גם חברים ב"באָרד אָף ראָבייס", שכידוע ראשיה הם רבנים רפורמיים, קונסרבטיבים, וגם אורתודוקסים.

...כידוע ה"באָרד אָף ראָבייס" נאסר ע"י ראשי הישיבות בארה"ב, כמו ר' אהרן קאטלער זצ"ל ויבלח"ט הגר"מ פיינשטיין שליט"א [זצ"ל] וכן רבנים אחרים.

...לכן הסמכות ההלכתית של הסתדרות הרבנים במציאות איבדה את חשיבותה בעיני בני הישיבות, עובדה זו הביאה שהאו יו נאלצה לחפש סמכות הלכתית (אך במציאות רשמית נשאר הסמכות בידי הסתדרות הרבנים).

...מאחר וראשי האו יו הם אישים ידועים בעולם הישיבות ויש להם גישה לראשי ישיבות ורבנים אורתודוקסים, הם פתחו במירוץ אחר רבנים שלעולם הישיבות יש אימון בהם, רבנים כאלו שהם קיוו שיפסקו על פי רצונם של ראשי האו יו, ניהלו משא של קניית

פסקים ורבנים, עם הפסקים הללו מפטמים את דעת הקהל, ובזאת מתרצים לבני התורה השואלים שאלות.

...מאחר וההכשרים של האו יו מתרחבים יותר ויותר, ונאלצו להגיע להתירים בהיקף גדול בהרבה, נוצר מצב שאותם הרבנים כבר לא יכלו להתיר הרבה מן הדברים (ובמיוחד לא יכלו להשיג זאת מרבנים ידועים), ומאחר וחייבים להמשיך בעבודה, פתחו בדרכים שקריות, החלו לספר על התירים שקיבלו מרבנים שהם כבר בעולם האמת, וכן סיפרו בשמם של רבנים החיים עדיין אך מעולם לא אמרו זאת, וכך טימטמו יהודים תמימים שלא חקרו מהיכן הגיעו והיאך בכלל הגיעו אותם הפסקים, מאחר ומציינים פסק בשם גדול בתורה מקובל, כבר האמינו וסיפק אותם.

פרק לט

דוגמאות

א... כששאלנו את הרב ש. שאנפעלד (שכיהן אז כנשיא הסתדרות הרבנים — וכיום מכהן כנשיא מערכת הכשרות), על איזה סמך נותנת האו יו הכשר לפת שנלושה בחלב, שעפ"י שו"ע אסור לאפותה (יור"ד סי' צ"ז), הוא השיב, שהגר"א קוטלר זצ"ל התיר לו זאת. בהזדמנות אחרת (כשהוא שכח כבר מה שהשיב בפעם הקודמת) הוא השיב, שהגר"מ פיינשטיין שליט"א התיר זאת. על פי האינפורמציה שבידינו שני הסיפורים אינם אמת, ידוע שמי שהתיר זאת הוא הגרי"ד סולווייציק מבוסטון, ההיתר שלו מוגבל ביותר, כשחייבים לציין על אותה פת את המילים "דעירי", והאו יו כותב על הפת רק את המילה (די) ולא דעירי, זאת נעשה ללא כל פסק הלכה או פוסק כלשהו, ומה שחמור פה הוא שהם מספרים שזה נעשה בהיתר של רבנים גדולים מעולם הישיבות שבכלל לא התירו זאת.

ב... כששוחנו עם הר"ש שאנפעלד על בעיות השחיטה בנעברעסקא (שחיטת סנאפלאער), אז הוא סיפר לנו שראש ישיבה

קיא

ידוע ביקר שם והיה מאוד מרוצה מהשחיטה שם, עוד הוא הוסיף שהוא שלח מכתב שבו הוא מציין את שביעות רצונו, הוכח לאחר מכן שהרמ"ג שליט"א לא ביקר אף פעם בשחיטה וממילא אף פעם לא ציין את שביעות רצונו ולא כתב כל מכתב בענין.

...כהנה וכהנה הם סיפורי מנהלי האו"י, מאחר ואין להם גדולים משלהם כאלו שהינם רבנים ידועים בפסקי ההלכה שלהם שיהיו אחראים על כשרות האו"י לכן מתבוננים מסביב וקונים פסקים, וכשאין אפשרות לקנות פסקים פוסקים בעצמם ומציינים עליהם את שמותיהם של רבנים גדולי תורה שמעולם לא נתנו את דם לבך.

פרק מ

העובדות מכוסות ונעלמות

...הבעיה של האו"י היא העלמת מידע מהציבור, באמת לא היה בכך כל עוול לו היה להם על מי לסמוך, גם אם הם היו פוסקים בעצמם לא היה בכך עוול — אבל זאת אם הם היו אומרים בגלוי לציבור שהם מכשירים על סמך פסקים אלו, ויסמוך על כך מי שרוצה בכך.

...לדאבון כולנו, לא רק שהעובדות מכוסות מעין הציבור, האו"י מפטמת את הציבור באנפורמציה בדויה.

פרק מא

דוגמאות

...א. קיימות חילוקי דיעות בענין הפירות המגיעים מא"י בתוך ארגונים לחו"ל, לגבי הפרשת תרומת ומעשרות, ישנם כאלו הסוברים שפירות כאלו שהם בתוך קופסאות שימורים אינן צריכות להפרשה, ומאחר ולא כל בני הישיבות סומכים על אותו היתר, שואלים את משרדי האו"י האם הם מאפשרים למפעליהם להשתמש באותן הפירות ללא הפרשת תרו"מ, תשובתם ברורה שהם מפרישים תרו"מ.

...העובדה היא, שמשתמשים אצל שירותי הקייטרינג פירות מא"י ללא הפרשת תרומ"מ (כי הרב המשגיח סבור שמותר לעשות זאת, הוא אינו מכחיש זאת), האו"י מכחישים את העובדה שהם סומכים על ההיתר מאילו המבקשים לדעת את האמת.

... (ב) ישנם הרבה הסומכים על האו"י, אך לא על ההשגחות של הבשר החלק (ראה להלן ברו"ח זה מה הסיבה), לכן הרבה שואלים את מנהלי האו"י או במשרדם על מסעדות וקייטרינג שונים, באיזה בשר הם משתמשים, הרי על פי הצדק הם צריכים לקבל תשובה ברורה בענין, אך לדאבונו אף פעם לא מספרים את האמת. על השאלה מהיכן מקבל ווילטאן קייטערס בספרינג וואלי (הרבה פעמים הם מכינים אוכל למטוסים ובתי החולים) את הבשר, השיבו ממשרדי האו"י, שהם משתמשים משחיטת סאטמאר וצעהלים. העובדים (שהם ברי סמכא) סיפרו שמשתמשים בבשר חלק של האחים קראס או משחיטת סנאפלאער.

...ג. כששאלנו את האדמיניסטרציה של האו"י האם יש להם משגיח תמידי בעוגיות של ברעמנער, השיבו שיש שם משגיח תמידי, בית החרושת אישר לאחר מכן בכתב שהמשגיח מבקר במפעל רק פעם אחת בשבוע.

...ד. חברת שמן ידועה מספקת שמן כשרה וטריפה. באותו מפעל כמויות ענקיות של תוצרת וקשה מאוד לפקח שם בכדי להבחין שלא יתערבבו הכשרה עם הטריפה, המנהל הקודם של האו"י הרב ראזענבערג ע"ה ביקר בבית החרושת והודיע שאי אפשר בשום אופן לפקח בין השמן הכשר לבין השמן הטרף, ולכן הוא הורה לכל מי שיש לו הכשר של האו"י שלא ישתמשו באותו השמן.

...המנהלים הנוכחיים טוענים שגם הם אינם משתמשים באותו שמן, אך הוכח שאותו מפעל שולח שמן למפעלים שלהם הכשר של האו"י, והאו"י טוען שהוא אינו משתמש באותו שמן. ...ה. בחלק מבתי המלון שבהכשר האו"י נותנים בפסח בלילה

קיג

הראשון בשעת הסדר מצה עשירה, האנשים המאכסנים בבית המלון מרביתם אינם חולים או זקנים, הם היו אוכלים מצה שמורה, המציאות היא שאיש אינו מודיע להם שזו מצה עשירה ולשא יוכלו אותה.

ד... כששאלנו את הרב שאנפעלד מי הוא המשגיח בשחיטת סאנפאלר הודיע שהרב ... הוא המשגיח וכי הוא מבקר במשחטה לפחות פעם בשבועיים, אך הוכח לאחר שיחה עם הרב ... שלהר"מ, הוא אינו מבקר במשחטה אחת לשבועיים, הוא כלל אינו משגיח שם, הוא היה שם רק כשהאו"י קיבל על עצמו את ההשגחה שם, והוא אינו יודע אפילו אם תיקנו את התיקונים שהוא הורה עליהם בעת שהיה שם.

ה... כששאלו את האו"י על מסערה שתחת פיקוחם אם הם נוהרים בבישול עכו"ם, השיבו שהמשגיח נכנס למקום כל בוקר ומדליק את התנור, אותו משגיח אמר לנו שהוא אינו נכנס כלל בבוקר להדליק את התנור.

ו... כשביקרנו בביח"ר "ביטש נאט" לפני כשנתיים ומסרנו למנהל האו"י (בישיבה שקיימנו בביתו של האדמו"ר מנאוואמינסק זצ"ל) את הבעיה שמשתמשים שם בתוצרת של מפעל המוכר טריפה כשאין כלל הכשר על התוצרת המגיעה למפעל, אז הוא הכחיש זאת וטען שזה לא אמת. כשהוכח שהעובדות היו נכונות, אז הוא הודיע שהדבר יתוקן, אך מאז הם לא איפשרו לנו יותר להיכנס למפעל לבדוק את הנעשה שם, ואנו לא יכולים לבדוק ולהיווכח האם באמת תיקנו את הטעון תיקון. (אגב, באותו ביקור העלילו ראשי האו"י שמטרתנו בביקורים הוא להוציא מידיהם את ההשגחה, הם בכלל לא ידעו שאנו כלל לא נותנים הכשרים).

ז... לפני זמן הודענו לאו"י ש"צ'יפס לבן" משתמשים בזה בשמן המגיע מבח"ר המוכר טריפה ושאינן להם הכשר, ואז הודיע המנהל שהעובדה אינה נכונה, הוא עוד הוסיף שהוא הורה למשגיח לשמור על כך, באותו זמן ביקרנו באותו ביח"ר העושה זאת ומצאנו שהם משתמשים באותו שמן, יש לנו אישור על כך גם

ממכתב שקיבלנו מביהח"ר המאשר את השימוש באותו שמן.

פרק מב

משתיקים את הכל

... הצרכן הרגיל הנוהר בכשרות נאלץ לסמוך על המכשירים (קשה מאוד לעשות את הכל לבד בבית מבלי לקנות חומרים שלא נעשו בבית), לכן כל יהודי מאמין לבעל המכשיר ומקוה וסומך (בדלית ברירה) עליו. הדבר המינימלי שהמשגיח חייב לעשות הוא להוכיח שהוא אכן עוסק במלאכתו בכובד ראש וכי הוא שומר שהכל יהיה כשורה, הקשר אינו יכול להיות חד צדדי (מהקונה לבעל המכשיר), הוא חייב להיות חופף (גם מהמכשיר לצרכן).

...אם נודע לבעל המכשיר שיצא מכשול בדרך השגחתו ברור שהוא חייב מיד להודיע שלא לאכול את התוצרת של אותו מאכל.

...אם הבעל המכשיר מתיר לכתחילה מוצר מסויים שהוא כשר רק בשעת הדחק, משום הפסד מרובה וכדומה, הוא חייב להודיע כדי שמי שרוצה להיזהר בתכלית ולא לסמוך על כך שתהיה לו האפשרות להימנע מלהשתמש באותה תוצרת (עי' פתחי תשובה סימן ל"א ס"ק ב'). אפילו המקילים כשהם מתירים פעם אחת אינם מתכוונים שיתירו זאת תמיד.

...ארגוני האו"י משתיקים את כל העיוותים אפילו אילו שהם מוצאים בעצמם.

פרק מג

דוגמאות

...א. היינו וועג'טעריען ביענס" היה להם תוית של האו"י, וזאת על אף שצויין על החומר המכיל דג טרף, השתיקו את הענין בכדי שהציבור לא יידע על כך.

...ב. עוגיות המצויינות עליהם במילה "פארווע" כשעליהם תוית של האו"י, הם באמת חלביים, לא היתה כל מודעה בעיתונות על הטעות שעשו וכך נכשל הציבור.

קטו

ג... עוגיות שיש בהם ג'לטין (תוכן החומר המכיל נמטר לאו יו) גם לא מסרו לציבור על מנת שיהיו זהירים.

ד... משתמשים במיץ ענבים (סתם יינם) בתוצרת ע"י התירים שונים, מבלי שהם מודיעים לציבור הרוצה להישמר מתוצרת כזו.

ה... כשמסרנו ערימת טענות להר"ש שאנפעלד, הוא הבטיח שהוא יעלה זאת בישיבה הקרובה של ועדת הכשרות המתכנסת יחד עם מנהלי האו יו, בכדי לברר את האמת.

התעניינו לאחר מכן אצל חברים בוועדת הכשרות של האו יו, שהשתתפו באותה ישיבה, והם אמרו לנו מאן דכר שמ"י, שלא הזכירו כלל אפי' במילה אחת את כל אשר העלינו בפני הרב שאנפעלד.

בישיבה שניה שהיה לנו עם הרב שאנפעלד הוא אמר לנו, שהוא בעצמו בדק את טענותנו אחת לאחר עם ראשי האו יו — נראה שלא רק שלא מספרים כלום לציבור גם לוועדת הכשרות אין מספרים על כך, ומסתירים גם מהם את האמת.

ו... חברה שיש לה את ההכשר של האו יו על מוצריהם, הופיעה עם מוצר חדש. המוצר החדש היה בתוך אריזה ועטיפה מיוחדת על מנת שכל הקונים יבחינו במוצר החדש, אך הם עשו אותו דבר גם באריזה קטנה הדומה לאחרים. המוצר החדש באריזה הקטנה היה טריפה בעין. לאריזה הגדולה היה עליו חותמת של הכשר האו יו, וכך טשטשו את הצבור שלא ידעו שבאריזה הקטנה יש שומן בשר טריפה וחשבו שזה טוב.

גם לאחר שראשי האו יו נוכחו לדעת איזה מכשול נוצר כאן בשל אותו טעות, הם בכל זאת לא מצאו לנכון להודיע לצבור דרך העיתונות שיהיו זהירים יותר ולא יקנו זאת.

ז... ישנה תוצרת שהיא חלבית, הקונה אינו יכול לדעת על כך גם כשהוא בודק מה מכיל המוצר, ראשית הוא אינו יודע מה יש בתוך אותם מוצרים שהמוצר מכיל, האם הם חלבים, ואולי אפילו

שאינם חלביים אך נעשו בתוך כלים חלביים, האו יו אינו מודיע על התוית עם התוצרת חלבית.

ח... ישנם מאכלים שבישלו אותם בכלים בשריים, ואף אחד אינו יודע על כך בכדי שיוכלו להיזהר שלא לאכול אותם מאכלים. מספר מוצרים, ביניהם "בארניעס טשאי מיין וועג'טעיבעלס", העובדה היא שמבשלים זאת בכלים בשריים, והאו יו אינו מודיע כלל שזה בשרי.

ט... העלינו עוד עובדה מצערת בישיבות הללו עם ראשי האו יו, הם אינם מודיעים כלל לציבור את ההבדל בין ההשגחות.

על פי דברי האו יו הכל בתכלית הכשרות. כפי שידוע לנו ישנן הרבה דרגות בהשגחה שלהם, ישנם מוצרים שהם אסורים על פי שטות רבות, ישנם מוצרים שהם רק מותרים בדיעבד, וישנן מוצרים שהינם טובים גם ללא ההשגחה שלהם.

...הצרכן אינו מקבל דיווח דרך האו יו איזה מאכל שייך לאיזה סוג ודרגה בכשרות, לכן אין לו עצה והוא משתמש בכל.

פרק מד

"יתקנו"

...במילים אלו אפשר לכסות הכל. מבטיחים לחזור בתשובה וכל מה שניתן לתקן יתקנו, אך לדאבוננו הכל מסתיים במילים, יותר מאשר המילים שום דבר לא נעשה.

...אפילו כשמנהלי האו יו מכירים בעובדה שחייבים לתקן לא עושים דבר.

...כשהאו יו מכניסים משגיחים אינם מקבלים המשגיחים את מלוא הסמכויות על מנת שיוכלו לבצע את מלאכתם, הם אינם בכח לתקן תיקונים.

...כשהמשגיחים תובעים מראשי האו יו לתקן, הדבר לא יוצא אל הפועל, כשהמשגיחים טוענים שהם זקוקים ליותר משגיחים, מבטלים את הטענה.

פרק מה דוגמאות

א... בביח"ר שמעשנים שם גבינות כשרות ולא כשרות, (בגבינות לא רק שקיימת השאלה של חלב ישראל אלא גם שאלת גבינת עכו"ם וטריפות), שם מעשנים גם גבינות בשכיל ביח"ר שבהכשר האו"י, העובדים באותו ביח"ר סיפרו לנו שבמשך חמש עשרה השנים האחרונות כלל לא ביקרו במקום ראשי האו"י.

...כשמסרנו את האינפורמציה הזו למנל האו"י (באסיפה שהתקיימה בביתו של האדמו"ר מנאוואמינסק), הוא הבטיח שהוא יבדוק את הדבר ויבדוק מדוע באמת לא ביקרו במשך כל הזמן באותו ביח"ר.

...מאז אותו דיווח עברה כבר שנה ועדיין לא ביקרו באותו ביח"ר, ההבטחה נשארה בגדר מילים בלבד.

ב... לאו"י יש פריציפ שסימן ההכשר שלה חייב להיות מודפס ביחד עם תוית המוצר ולא כהדפס נפרד.

...בגלל הסיבה הזו נוצר מצב שמייצרים מוצרים שעליהם מתנוסס ההכשר של האו"י וכך מכשילים את הציבור באיכלת איסורים, הבעל הבית יכול להדביק את תוית המוצר על כל מוצריו והלהכשיל את הרבים.

...וכן מאכלים שיש להם רק חותמת כל אחד יכול לעשות לעצמו חותמת ולחתום את התוצרת ככל שירצה.

...דיברנו עם האו"י כעניין זה, הבטיחו לתקן את הדבר אך עד כה לא עשו דבר.

ג... במשחטה תחת השגחת האו"י ששם מייצרים נקניקיות ואווזים מפוטמים כשרות וטריפות, התלונן המשגיח לשעבר של האו"י שאי אפשר לפקח טוב שלא יתערבכו אלו באלו, לכן הוא הציע מספר תיקונים, ולחילופין לשלוח משגיח נוסף. האו"י דחתה

את בקשתו, המשגיח הודיע שאצלו כמעט בטוח שהבעל הבית מערבב טריפה בכשרה כשהוא עוזב את המקום לדקה. (יש לציין באהדה את המשגיח החדש, שביוזמה פרטית שלו הוא הצליח להכניס שם שינויים לטובה).

...ד. המשחטה של ביוטאני פודס, מייצרים כשר וטריפה באותו מקום הסירים והחומרים אחד ליד השני.

...המשגיח ציין בפנינו את העובדות כדלהלן:

1. תוויות ההכשר תמיד היו מונחות בהפקר (עוד לפני שהגיע למקום). בעלי החברה יכלו להשתמש בהן כאוות נפשם ולהדביקן על התוצרת שאינה כשרה.

2. בשום פנים ואופן לא יכול משגיח אחד לברו לפקח על הנעשה שם בגלל גודלו והיקפו.

3. אי אפשר לעזות את המקום שמבשלים אפילו לא לרגע אחד (גם כשנאלצים לצאת לצרכים אישיים).

...המשגיח תבע מהאו יו שיעמידו לרשותו משגיח נוסף, וכמו תמיד גם הפעם רחו את בקשתו.

...(כדאי לציין שגילוי עובדה זו היה ע"י דברי המשגיח, הוא גילה שמרק ביוטיני ובשר טריפה נשאו עליהן את התוויות עם ההכשר של האו יו זה ככל הנראה קרה בשל העובדה שאף משגיח לא היה כשהדביקו תוויות על התוצרת, כי אין שם מספיק משגיחים שיוכלו לפקח על כל מהלך התוצרת).

פרק מו

משגיחים

...הבעיה הקשה ביותר ואולי זו גם שורש הבעיה, הם המשגיחים, אלו שמשתמשים בהם ראשי האו יו.

...בשנים הראשונות של הכשרי האו יו היה להם מספר קטן של הכשרים וגם לא היו אלו במקומות מרוחקים, כל שיכלו יותר

ק"ט

לפקח, הם יכלו לבחור לעצמם משגיחים טובים ודאגו שהכל יתנהל כשורה.

...על פי הסדר כל משגיח חייב לשלוח פרוטיכל (דו"ח) על כל ביקור שלו במפעלים, פעם היה למנהיגי האו יו זמן להתעניין ולברוק כל פרטיכל, ומזמן לזמן היו מבקרים במפעלים.

...הבעיה החלה כשהם התפתחו והתרחבו בצורה רחבה ביותר שאינם יכולים עוד להשתלט על כך.

1... אי אפשר עוד לבחור משגיחים ככל שירצו, הם חייבים לקבל לידם מכל הבא ליד.

2... אם לבית החרושת היה בעבר רב בעל מכשיר בטרם שהאו יו קיבל את ההשגחה, הלה נשאר במקומו, אפילו אם הוא אינו מתאים עוד לתפקיד.

3... הם חייבים לקחת משגיחים שגרים קרוב למפעלים, אין מבחר גדול בכל הפינות הנידחות שבהן אינם גרים שומרי תורה ומצוות. רוב המשגיחים שם אינם יראים וחרדים, וספק גדול אם אפשר לסמוך על הפרטיכל שלהם.

4... המנהיגים אינם יכולים לבדוק אם המשגיחים אכן מבקרים במפעלים, הם אינם יכולים אפילו לפקח האם המשגיחים שולחים פרטיכלים כפי שהם חייבים לעשות.

5... את הפרטיכל חייבים לקבל כפי שהוא, כי אין להם ברירה אחרת, לא ניתן ללכת לבקר בכל המקומות.

6... בדרך כלל מבקרים מנהיגי האו יו במפעל בטרם הם נותנים לו את ההכשר, לאחר מכן נאלצים לסמוך על נאמנותו של המשגיח (מי שלא יהיה), השגחות ישנות יצאו כבר מזמן ממסגרת הפיקוח של האו יו.

...הם תמיד עסוקים בקבלת השגחות חדשות ומשגיחים חדשים ולכן נותנים לישנים לרוץ, כאילו הכל היה הולך מעצמו.

...מאחר ולראשי האו יו אין כל פיקוח על הנעשה בביהח"ר, לכן עושה המשגיח ככל שהוא מבין וזאת על אף שהאחריות על כך הוא של האו יו (הוא אינו חושש, מי בכלל מתעניין בנעשה שם).

פרק מז

דוגמאות

א... משרדי האו יו מודיעים שבמקום מסויים ישנה השגחה תמידית, בינתיים נודע שהמשגיח נכנס למקום רק אחת לשבוע.

ב... כשהמשגיח הולך לחופש הוא לא מודיע למשרדי האו יו, הוא אינו משאיר ממלא מקום, וגם כשהוא משתדל ומביא ממלא מקום, הוא אינו מודיע על כך למשרדי האו יו, והללו אינם בודקים אם ממלא המקום הוא אכן מתאים להשגחה, אולי הממלא מקום הוא אדם לא אמין.

ג... במסעדות משתמשים במרגרינה וחמאה דבר שאסור על פי תקנות האו יו

...האו יו משתמש במשגיחים שאין להם חזקת כשרות.

פרק מח

דוגמאות

א... הם מפעילים משגיח שהוא רב בבית הכנסת שאין שם כלל מחיצה (על פי תקנות האו יו מקפידים שלא לקבל משגיחים כאלו).

ב... רב שהוא גם הרב המכשיר במפעל לעוגיות שבו אופים בשמן מסויים ושומן טריפה, הרב המכשיר אף פעם לא נמצא בעת אפיית הטריפה, ואז ברור שהוא אינו יכול להיות בר סמכא וגם כך הוא מועסק ע"י האו יו כמשגיח.

ג... רב שנותן השגחות למאפיות של מחללי שבת, מועסק ע"י האו יו כמשגיח.

קכא

...ד. רב שהינו משגיח בביח"ר שבו זקוקים למשגיח תמירי, ומצויין שיש כזה, נוסע לחופש ואינו מכין כלל ממלא מקום.

פרק מט

שחיטת האו יו

...ברשימה זו אנו לא מביאים את כל הבעיות הקיימות במערכת השחיטה, אנו מציינים כאן רק את הבעיות המיוחדות הבולטות במערכת ההשגחה של האו יו.

...ישנן הברלים משמעותיים בין השגחות רגילות, לבין ההשגחה אצל השחיטה.

1... בביח"ר רגיל יכול הרב בעל המכשיר להכין תכנית עבודה ושהכל יתנהל כשורה, על המשגיח מוטל התפקיד לדאוג לכך ששום דבר לא יחרוג מהמסגרת שנקבעה לעבודת ביהח"ר, וכן שלא ישנו את התוצרת המאושרת לאותן המוצרים, אין צורך לבדוק כל ארגז או קופסה, אבל בשחיטה לא מספיק רק לקבוע סדר עבודה. כל בהמה חייבת להישחט עפ"י שו"ע כל ריאה חייבת להיבדק בנפרד, כל חלק מן הבהמה חייב להיחתם בתוית כשרה, בקיצור כל בהמה הוא מפעל לעצמו.

2... ההשגחה בשחיטה היא קשה וחמורה, ישנן שם בעיות מסוככות בהרבה מתוצרת רגילה אחרת, וחייבים להיזהר שם הרבה יותר.

3... בשחיטות מעסיקים הרבה שוחטים, בודקים, משגיחים וכדומה, שחייבים שיהיה להם נסיון במלאכה, כשמנגד בביח"ר רגיל יש בס"ה משגיח אחד, הוא חייב לשמור על הוראות בעל המכשיר, ואינו זקוק לתבונה מיוחדת.

4... שחיטה וההשגחות עליהן מתמקדות מסביב להרבה איסורי דאורייתא (איסורים בעין), כשמנגד בביח"ר המייצר תוצרת פשוטה ישנם הרבה פחות איסורים, כי מדובר שם רק בתערוכת...

... (חלק מחברי ועדת הכשרות של הסתדרות הרבנים תבעו אז שלא יתנו הכשרים על השחיטות בגלל כל הבעיות המסובכות הקשורות בכך).
...לכן צריך הרב המכשיר להתמסר כולו ולפקח על השחיטה, עינו ולבו חייבים להיות שם תמיד.

פרק נ

מבט קצר על השחיטות

...לפני שהקימו את ההכשר של האו"י לפני כמה שנים, היו בארה"ב שני ארגוני שחיטה.

1... בשר כשר, שכפי שידוע שהוא כלל לא היה ראוי לשאת את השם הזה.

2... גלאט כשר, שהוקים מיד עם הגיעם של יהודי אירופה לארה"ב בזמן של מלחמת העולם השנייה.

...האו"י שהחל לתת השגחות לבתי מלון בתנופה גדולה יצאו נגד אותן השחיטות, אך בתי המלון לא רצו לשלם אז את המחיר הגבוה של השחיטה החלקה, ולכן הקימו ראשי האו"י שחיטת גלאט בארה"ב.

...אסור לשכוח שצורכי הבשר החלק הם בני התורה וכן היהודים החרדים האורתודוקסיים הרגילים לראות שוחט שהוא ירא וחרד לדבר ד' כשחזותו מעידה שהוא יהודי עם זקן ופיאות וביתו מתנהל על פי השו"ע.

...הכל תלוי בשוחט, אף אחד לא יכול לדעת אם השוחט עשה שהי' דרסה, סומכים על נאמנותו שהוא יודע אם הבהמה טריפה.

...אנו יודעים שהקורא יכול לרמות את עצמו ולומר שסוף כל סוף עפ"י שולחן ערוך כשר אפילו שחיטה של מומר אוכל נבילות לתיאבון ר"ל, אנו רוצים להבהיר כאן שהטענה הזאת אינה נכונה, כפי שנציין להלן:

קכג

1... הפסק של השו"ע מוגבל מאוד, והוא רק אם עומד שם יהודי שיש לו מומחיות הבודק את הסכין לפני שהמומר שחט, כי הוא אינו נאמן על בדיקת הסכין.

2... במצב הטוב ביותר שחיטת מומר הוא רק כשר, ואינו יכול להיות גלאט, ומי שמחפש גלאט כשר בודאי שאינו יכול להשתמש באותו בשר, אלו שמחפשים בשר חלק אינם מסתפקים רק בעובדה שאין מורידים את הסירכות מן הריאה (אלא עד שלשה רירין), שזה הפירוש "גלאט", הם תובעים גם להיזהר ביתר הנושאים הקשורים בשחיטה, כגון שוחטים יראים וחרדים, איזה יהודי אורטודוקסי יאכל משוחט שהוא אינו שומר תורה ומצוות?

3... באמת קיבלו על עצמם היהודים מכל הדורות את פסק ההלכה של התבואות שור בשמלה חרשה, ששוחט צריך להיות יר"ש מרבים. היהודים לא יקבלו שוחט שאינו מקובל על פי המסורת.

...אנו מעתיקים כאן תשובה של הדברי מלכאל ח"ו מה"ג:

...וע"ד אם מותר לשו"ב ללכת לבתי תיאטראות, תמהני הלא לכל ישראל הוא אסור כמפורש בע"ז י"ח ע"ב דהוי מושב לצים וכל ספרי מוסר מלאים מזה, אך בעוה"ר נעשה זה כהיתר לנשים עמי הארץ, אבל שו"ב שצריך להיות בן תורה וירא שמים, חלילה לו לעשות כן, ואם רגיל בכך צריך להעבירו משו"ב כי זה אות שאין יראת ד' בלבו.

...אבל לדאכוננו, אצל שחיטת האו"י השוחטים שהם קלים ורחוקים מאוד מלהיות יראים וחרדים לדבר ד', כשהציבור הסומך עליהם היה יודע מי הם ואיך הם נראים, הם לא היו אוכלים מהשחיטה שלהם.

...ישנם שוחטים שהם:

...חשודים על חילולי שבת (קלא דלא פסק)

...שוחים בתערובת ר"ל.

...חברים במועדוני לילה ר"ל

...מסתפרים בימי הספירה.

...שורפים את זמנם בהסכלות בטלביזיה.

...קשורים לטלביזיה אפילו בשב"ק.

דוגמאות מי הם שוחטי האו יו

(א...) "קראס בראדערס" (האחים קראס), מאחר וזו היתה שחיטת הגסות הראשונה שהאו יו קיבל על עצמו שם הם דאגו לתקן תיקונים שונים.

...על פי מקורות אמינים עדיים ישנם שם שוחטים שאינם מתאימים כלל לשחיטה.

...כששאלנו על שוחט שהיה עליו קלא דלא פסק שהוא חשוד בחילול שבת, השיבו לנו ממשרדי האו יו שהוא אינו שוחט עוד, אבל הוברר שהוא המשיך לשחוט.

...אנו רוצים לציין כאן מובאה על מנת להביא הוראה פסוקה לגבי אותה מעשה השחיטה:

...מסר לנו אדם מומחה ומנוסה בשחיטות (המוכר באו יו), שהוא ביקר במשחטה של הקראס בראדערס, וזאת לאחר שערכו שם ריאורגאניזציה, אז הוא הפך שם את הסדר על פי הוראה של אחד מגדולי מורה ההוראות שבדורנו. אותו גדול בתורה פסק שבשום פנים ואופן זה לא יכול להיות כשר כפי שהם עובדים (במיוחד, כשחותכים את צדדי הבהמה עוד לפני הבריקות פנים).

...(בענין החסרונות הנוספים בשחיטה, זקוקים לידיעה בתכנית השחיטה ובעזר השם עוד נבאר באריכות).

...ב. "סאנפאלער שחיטה" (שחיטת סאנפאלער) בנעברעסקא, האו יו לא מצא שם לנחוץ לתקן שום תיקון של ממש, לכן המצב שם איום ונורא.

קכה

1... מהשוחטים חלקם חשודים על חילול שבת, חלקם קשורים לטלוויזיה אפילו בשב"ק, וחלקם חברים במועדונים ושוחים בתערובת ר"ל.

2... השחיטה מהירה מאוד, בערך 80-100 בהמות לשעה.

3... הבשר המגיע משם לניו יורק לוקח לעיתים יותר משלשה ימים, ולכן הבשר הופך להיות בשר ששהה ג' ימים בלא הרחה.

4... מכל מבנה השחיטה לא כדאי אפילו לטרוח על מנת להביא את כל הפרטים, מספיק רק אם נציין שאחד המנהלים הראשיים של ועדת הכשרות של הסתדרות הרבנים הודה שהועדה ציוותה לעשות 22 תיקונים באותה שחיטה והם לא נעשו.

5... "פאללס טשיקען", כשהאו יו נאבק נגד אותו ביתח"ר היא דיווחה שהיא אינה יכולה להכיר בשחיטה ככשרה, כי הוא במצב ירוד ביותר.

...כשהאו יו קיבל בסופו של דבר את ההשגחה במקום, הם רק עשו שני תיקונים. 1. שלא ישטפו את העופות במים חמים לפני המליחה. 2. שלא ישטפו את העופות על הגלגל הנע.

...אבל — השוחטים ששטפו עד כה על הגלגל הנע כשהעוף נסע נשארו במעמדם והמשיכו לשחוט כך. האו יו תבע שיעבירו את אותם השוחטים, אך איגוד השוחטים לא איפשר זאת וממילא נשארו אותם השוחטים במקומם תחת השגחת האו יו.

פרק נא

אין להרהר אחריהם

...מנהיגי האו יו אחזו בעמדתם שלא להכניס אף אחד רק לחקור מה נעשה אצלם או בבתי החרושת שלהם.

...לפי שיטתם ושיחתם, השגחתם היא היחידה שהיא טובה, הם דוחים את כל יתר ההשגחות ללא כל סיבה.

...לאף אחד אסור לדרש בנעשה אצלם, כל הערה או חשש המעבירים על כשרות מפעליהם הוא לא לכבודם בכלל לענות עליהם.

...הנסיון הוכיח שלא נעשה כל שינוי לטובה ע"י האו"י, ואינם מתחשבים אפילו ברכנים גדולים או באישים מכובדים המעלים הצעות מועילות.

...גם כשהם עונים על מכתב, הרי שזה רק לדחוי' בעלמא, לתשובותיהם אין כל ערך.

...זהו אחד הסיבות שהביא לכך שמצב הכשרות של האו"י הוא במצב כזה.

...העיתונות האמריקאית היתה דשה בנושאים שכאלו, והיו עושים מבעיות אלו רעש והמולה.

פרק נב

כבר הגיע הזמן

...לאף אחד לא נותנת מנוחה השאלה, היתכן? שארגון שצריך למלאות את החלל בנושאי הכשרות שכך יכשל?

...ברור כשמתפרסים יותר מן הכוחות האפשריים בסופו של דבר נופלים, מאות ההשגחות יצאו מזמן מהמסגרת, לא יתכן בשום אופן לפקח כהוגן על כמות כזו על ידי שלשה מנהלים בלבד.

...לא נמנעים מלקבל השגחות חדשות, כשמשלמים הרבה כסף עבור ההשגחה (במיוחד בבשר) או בהכשרים מפוזרים (שהוצאות ההשגחה קטנות והרווחים גדולים), את כל זאת עושים בתירוץ של מוסדות ללא רווחים, הפזמון הזה מוזכר בכל המקומות גם בהשגחות אחרות, וכך שהכל לכאורה צריך להיעשות לשם שמים בלי שום פני'.

...אבל, מאחר שצריך לכסות את ההוצאות של המזכירות, וכל ההוצאות המשרדיות השונות, ועל כולם השכירות של

קכז

האדמיניסטרציה, לכן המחיר בנוי בשיטת התוצרת, כשמשלמים אחוז מסויים מן ההכנסות.

...ברור שרק אם ישנה הכנסה גדולה אז ניתן להתחשב בתביעות העובדים, ואף אחד אינו כוחל בקבלת תשלומים נוספים.

...וכשרודפים אחרי כסף מאיזה טעם שיהי' אין לכך גבול ואפילו כשמדובר על חשבון הכשרות — שהוא מלאכת שמים!.

...מטרתנו בשורות אלו אינה לפגוע באו'י, אנו גם לא מתעלמים מהעבודה החשובה והטובה שהם עושים, וכודאי שלא לפגוע ביכולתם.

...אנו תובעים רק בשם צבור הצרכנים, שיכניסו תיקונים במסגרת האו'י, ושיהיה לו את הברק שהיה צריך שיהיה.

...בלית ברירה ובלב כבד, יצאנו בגלוי בענין זה, אנו ידועים כארגון קונסטרוקטיבי.

...אנו ניסינו עד כמה שידינו מגעת, לתקן בדרך שקטה, ומאחר שתוצאות מכל השיחות והדיונים במשך השנתיים האחרונות לא העלו דבר, חשנו בתור ארגון הפועל לטובת הכלל חובה לצאת לצבור על מנת שהוא יפעיל את הלחץ הדרוש לתקן את כל שהזכרנו לעיל.

...מהימנות העובדות כפי שציינו לעיל — אנו יכולים להוכיח זאת בעובדות ומסמכים!

פרק נג

אזהרת הועד

אטליזים

...אנו חוזרים שוב על האזהרה שפורסם במדריך מס' 4 (דף קט"ו), בענין האיטליזים, אפילו כשיש לאטליז השגחה, הדבר לא אומר שההשגחה הוא השחיטה והבדיקה, ההשגחה על האיטליז

מתחילה רק מאז שמביאים את הבשר לאטליו (בעניני ניקור, מליחה, וכדומה).

...ישנם אילטיזים המכניסים לחנותם כל סוגי הבשרים מכמה משחטות, ובכדי למשוך קונים הם מדווחים שיש להם בשר חלק משחיטה זו או אחרת המקובלת על אותם החוגים.

...אבל כל זה אינו נכון, כי הקונה אינו יכול לדעת מאיזה שחיטה הגיעה אותו בשר או אותו עוף שהוא קונה, מרמים את הקונה כשהוא חושב שהוא קונה עופות או בשר משחיטה מסוימת שהוא תמיד מהדרר בה, עליכם להיות מאוד זהירים ולברוק היטב מהיכן הגיע הבשר.

...אנו נביא בפניכם דוגמאות של שני אטליוזים גדולים בבארדא פארק; גלאט פאק, ואיזדאעל מיעטס (שניהם בשדרה ה-13), שם מוכרים בשר מכמה שחיטות שנשחטו במשחטות של האו יו כמו לדוגמא הקדאסס בדאדעס, וגם בשר שנשחטה תחת ההשגחה של עדת ישודון (וואשינגטון הייטס).

...ישנם יהודים רבים שרוצים דוקא משחיטה מסוימת, קונה מסויים שונה רק בשר של שחיטת עדת ישודון, ובאמת באותן החנויות לא ניתן כלל להכיד מאיזה מקום הגיע הבשר, ולכן חייבים להיות זהירים מאוד כשקונים בשר על מנת לוודא שהם מקבלים אכן את הבשר מהיכן שהם מהדרים לקנות, תתבעו מבעלי האיטליוזים שידווחו מהיכן הם קונים הבשר.

